Ч. 93 (14.925). Львів, вівторок 3. травня 1938. Оплата поштова вирівнана готівкою. Рік LIX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 223-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060. Банку Чеських Легіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою) . 5.00 зол.
Чвертьрічно 15.00
Піврічно 30.00
Річно 60.00
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Дипльоматична ізоляція СССР

ПІДЧАС АНҐЛЬО-ФРАНЦУСЬКИХ НАРАД.

Після покінчення льондонських розмов мін. Галіфакс приняв італійського амбасадора та німецького шарже д'афер і поінформував їх про вислід розмов, підкреслюючи, що анґльо-французьке військове порозуміння не звернене проти ніякої означеної держави.

Зате ані французькі міністри ані ніхто з британської сторони не приняв совітського амбасадора, який не дістав ніяких офіційних інформацій про хід нарад.

Анґлія і Франція приступають до ліквідації чесько-німецького конфлікту.

НІМЕЧЧИНА НЕ ПРИЙМЕ АНҐЛЬО-ФРАНЦУСЬКОГО ПОСЕРЕДНИЦТВА.

Згідно з постановою льондонських нарад Анґлія і Франція зробили у Берліні та у Празі демаршї, заохочуючи обі сторони до мирної полагоди конфлікту на тлі судетських німців. У Празі інтервенюватимуть представники обох великодержав, у Берліні — лише британський амбасадор.

Берлінські політичні кола приняли неприхильно вістку про пляноване анґльо-французьке посередництво. Вони вважають, що положення судетських німців є внутрішньою справою Чехословаччини, тому не надається до міжнародньої дискусії; її рішення необхідно пересунути з Льондону до Праги.

Невтральність Швайцарії та Ліґа Націй.

Швайцарський уряд переслав до секретаріяту Ліґи Націй меморіял у справі невтральности Швайцарії. Він ствердує, що від хвилини, як Швайцарія стала членом Ліґи, ситуація основно змінилася. Пакт Ліґи Націй виявився невдійснимим у деяких дуже важних випадках, перегони зброєнь дійшли до неймовірних розмірів, а навіть два судіди Швайцарії — виступили з Ліґи, яка не стала універсальною, зате ще більше ослабла.

Тому Швайцарія мусить зревідувати своє становище, щоб опісля її ніхто не змусив держатися деяких ліґових зобовязань, для неї дуже небезпечних, як, нпр. господарські санкції проти інших держав; це наражало би Швайцарію на війну. Зате Швайцарія готова піддержати Ліґу Націй в усіх справах, які не нарушають швайцарської невтральности.

Швайцарія домагається, щоби Ліґа Націй визнала її повну невтральність і узгіднила її пактом Ліґи.

Напад большевицьких літаків на японський корабель.

Домеї повідомляє зі Сейсуїну (Корея), що два совітські військові літаки обстрілювали японський рибацький корабель „Текуказе-Мару", коли він був на повному морі біля японських територіяльних вод. У кореанських політичних колах ця вістка викликала велике враження. 24. квітня ц. р. совітські літаки скинули дві бомби на японський корабель „Ґакйо-Мару", біля північних берегів Кореї, але бомби не поцілили.

130 літаків у повітряній битві під Ганков.

Райтер повідомляє, що кільканадцять японських літаків збомбардувало місто Ганков, зокрема арсенал Ганінґ та залізничий двірець Учанґ. Китайці почали обстрілювати літаки з протилетунської артилерії, рівночасно надлетіло кільканадцять китайських літаків і почалася завзята повітряна битва.

Як подають японські джерела, в повітряній битві взяло участь 80 китайських літаків і 50 японських. Японці зістрілили 51 китайських літаків, втратили два. Зате Райтер подає, що японці втратили 8 літаків.

ЗМІНА НА КОМАНДНОМУ СТАНОВИЩІ

Начальним вождом японської фльоти на китайських водах заіменовано адм. Оікава на місце адм. Гасеґаве. Новий вожд заповів, що бльокада китайських побереж буде загострена. З номінації адмірала Оікава вносять, що японські воєнні ділання в Китаю будуть скріплені.

Рим перед приїздом Гітлера.

У Римі кінчать приготування до повитання Гітлера. Що вечора переводять пробні ілюмінації, на форум Мусолінія відбулась ґенеральна проба 2. акту „Льоґенґріна", в якій взяло участь 300 музик і 2.000 хористів. До Риму приїздять транспорти війск, що візьмуть участь у ревії. Вже приїхали німецькі журналісти.

Національні війська окружили червону дивізію.

Еспанський кордон у Пиренеях небавом перейде 6.000 вояків з еспанської червоної дивізії, яку окружили національні війська між проміжком Аран і шпилем Де Венаске. Червона дивізія, яка не має вже набоїв ні поживи, мусить піддатись або перейти французький кордон.

Командант нац. колюмни, яка оперує на згаданому відтинку, не хоче змасакрувати окруженої дивізії, лише змусити її піддатися.

НЕПОГОДА НА ФРОНТІ.

Національна головна кватира подає, що дощі спинюють операції. Нац. війська поправили становища над Альфамброю і відперли ворожий наступ під Кордовою.

На хвилях польського націоналізму

ЗРІСТ ПРОТИУКРАЇНСЬКИХ І ПРОТИЖИДІВСЬКИХ НАСТРОЇВ.

Львів, 2 травня 1938.

Нова польська проурядова політична організація — Обуз Зєдночення Народовего — ріжниться не лише тим від свого колишнього попередника Безпартійного Бльоку співпраці з урядом, що є суто польською організацією, але ще й тим, що є партією з маркантно націоналістичним забарвленням. Так воно виходить з історії творення ОЗОН-у і його складу — від перших початків аж по останній розлам, який зрештою мабуть ще не закінчився. Поза тією формацією остались польські ліві і центрові партії, з ввійшло зате до неї дуже богато перебіжчиків з народово - демократичного табору (ендецького), передовсім з його молодого радикального крила. Вони поруч направячів воєводи Гражинського, теж націоналістичного покрою, творили хребетний стовп того нового польського політично - партійного організму.

Нового твору не вдалося віцемаршалові Мєдзінському штовхнути на шлях, що веде до тоталізму, хоч п. Мєдзінський як начальний редактор проурядової „Газети Польскєй", нині офіційного органу ОЗОН-у, у своїх статтях нераз доказував, що тільки тотальний устрій на зразок фашизму зможе створити з Польщі могутню державу. І народово - радикальні перебіжчики, що їм так імпонує гітлерівська Німеччина з її расизмом, теж не змогли в цілости переробити ОЗОН-у на свій виключний зразок. Нова партія, не врікаючись формально парляментарно - демократичної декорації для приєднання собі польських селянських мас, не схотіла чи не змогла стануги явно і славно по стороні тоталістів і расистів. Ставлячи якраз на польське село і на польського хлопа, теперішня проурядова партія не могла піти слідами Мєдзінського і оенерівців у всьому, що вони її доражували.

Польське націоналістичне тавро на ОЗОН-і видко здалека. Під широко розгорнутим націоналістичним прапором полк. Коц впровадив ці націоналістичні ряди на політичну арену. Ця арена на кресові ряди на політичну арену. Ця арена на корінно - польських землях стала місцем суперництва з „інтеґральними" ендеками зі Стронництва Народовего, з людовцями, з клерикалами Корфантого. Але тут, у південно-східних та східних воєвідствах, ОЗОН став партією яка всмоктала в себе майже всіх, що здавна вели найбільш активну, непебірливу у засобах та вперту боротьбу з українством, як таким. Ввійшли туди всі ті, які ще не так давно машерували під командою проф. Станислава Грабського і його учня д-ра Грабика. Націоналістичні урядовці державних установ оперують

Ч. 93 (14.925). Львів, вівторок 3. травня 1938. Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LIX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 223-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060. Банку Чеських Леґіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою) . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Дипльоматична ізоляція СССР

ПІДЧАС АНҐЛЬО-ФРАНЦУСЬКИХ НАРАД.

Після покінчення льондонських розмов мін. Галіфакс приняв італійського амбасадора та німецького шарже д'афер і поінформував їх про вислід розмов, підкреслюючи, що анґльо-французьке військове порозуміння не звернене проти ніякої означеної держави.

Зате ані французькі міністри ані ніхто з британської сторони не приняв совітського амбасадора, який не дістав ніяких офіційних інформацій про хід нарад.

Анґлія і Франція приступають до ліквідації чесько-німецького конфлікту.

НІМЕЧЧИНА НЕ ПРИЙМЕ АНҐЛЬО-ФРАНЦУСЬКОГО ПОСЕРЕДНИЦТВА.

Згідно з постановою льондонських нарад Анґлія і Франція зробили у Берліні та у Празі демарші, заохочуючи обі сторони до мирної полагоди конфлікту на тлі судетських німців. У Празі інтервенюватимуть представники обох великодержав, у Берліні — лише британський амбасадор.

Берлінські політичні кола приняли неприхильно вістку про пляноване анґльо-французьке посередництво. Вони вважають, що положення судетських німців є внутрішньою справою Чехословаччини, тому не надається до міжнародньої дискусії; її рішення необхідно пересунути з Льондону до Праги.

Невтральність Швайцарії та Ліґа Націй.

Швайцарський уряд переслав до секретаріяту Ліґи Націй меморіял у справі невтральности Швайцарії. Він ствержує, що від хвилини, як Швайцарія стала членом Ліґи, ситуація основно змінилася. Пакт Ліґи Націй виявився нездійснимим у деяких дуже важних випадках, перегони зброєнь дійшли до неймовірних розмірів, а навіть два судіди Швайцарії — виступили з Ліґи, яка не стала універсальною, зате ще більше ослабла.

Тому Швайцарія мусить зревідувати своє становище, щоб опісля її ніхто не змусив держатися деяких ліґових зобовязань, для неї дуже небезпечних, як, нпр. господарські санкції проти інших держав; це впхало би Швайцарію на війну. Зате Швайцарія готова піддержати Ліґу Націй в усіх справах, які не нарушають швайцарської невтральности.

Швайцарія домагається, щоби Ліґа Націй визнала її повну невтральність і узгіднила її з пактом Ліґи.

Напад большевицьких літаків на японський корабель.

Домеї повідомляє зі Сеїсуїну (Корея), що два совітські військові літаки обстрілювали японський рибацький корабель „Текуказе-Мару", коли він був на повному морі біля японських територіяльних вод. У кореанських політичних колах ця вістка викликала велике враження. 24. квітня ц. р. совітські літаки скинули дві бомби на японський корабель „Гакйо-Мару", біля північних берегів Кореї, але бомби не поцілили.

130 літаків у повітряній битві під Ганков.

Райтер повідомляє, що кількадесять японських літаків збомбардувало місто Ганков, зокрема арсенал Ганіянґ та залізничий двірець Учанґ. Китайці почали обстрілювати літаки з протилетунської артилерії, рівночасно надлетіло кількадесять китайських літаків і почалася завзята повітряна битва.

Як подають японські джерела, в повітряній битві взяло участь 80 китайських літаків і 50 японських. Японці зістрілили 51 китайських літаків, втратили два. Зате Райтер подає, що японці втратили 8 літаків.

ЗМІНА НА КОМАНДНОМУ СТАНОВИЩІ

Начальним вождом японської фльоти на китайських водах займеновано адм. Оікава на місце адм. Гасеґаве. Новий вожд заповів, що блокада китайських побереж буде загострена. З номінації адмірала Оікава вносять, що японські воєнні ділання в Китаю будуть скріплені.

Рим перед приїздом Гітлера.

У Римі кінчать приготування до повитання Гітлера. Що вечора переводять пробні ілюмінації, на форум Мусолінія відбулась ґенеральна проба 2. акту „Льогенґріна", в якій взяло участь 300 музик і 2.000 хористів. До Риму приїздять транспорти військ, що візьмуть участь у ревії. Вже приїхали німецькі журналісти.

Національні війська окружили червону дивізію.

Еспанський кордон у Піринеях небавом перейде 6.000 вояків з еспанської червоної дивізії, яку окружили національні війська між прохідником Аран і шпилем Де Венаске. Червона дивізія, яка не має вже набоїв ні поживи, мусить піддатись або перейти французький кордон.

Командант нац. колюмни, яка оперує на згаданому відтинку, не хоче змасакрувати окруженої дивізії, лише змусити її піддатися.

НЕПОГОДА НА ФРОНТІ.

Національна головна кватира подає, що дощі спинюють операції. Нац. війська поправили становища над Альфамброю і відперли ворожий наступ під Кордовою.

На хвилях польського націоналізму

ЗРІСТ ПРОТИУКРАЇНСЬКИХ І ПРОТИЖИДІВСЬКИХ НАСТРОЇВ.

Львів, 2 травня 1938.

Нова польська проурядова політична організація — Обуз Зедночення Народовего — ріжниться не лише тим від свого колишнього попередника Безпартійного Бльоку співпраці з урядом, що є суто польською організацією, але ще й тим, що є партією з маркантно націоналістичним забарвленням. Так воно виходить з історії творення ОЗОН-у і його складу — від перших початків аж по останній розлам, який зрештою мабуть ще не закінчився. Поза тією формацією остались польські ліві і центрові партії, а ввійшло зате до неї дуже богато перебіжчиків з народово - демократичного табору (ендецького), передовсім з його молодого радикального крила. Вони поруч направячів воєводи Гражинського, теж націоналістичного покрою, творили хребетний стовп того нового польського політично - партійного орґанізму

Нового твору не вдалося віцемаршалові Медзінському штовхнути на шлях, що веде до тоталізму, хоч п. Медзінський як начальний редактор проурядової „Газети Польської", ниві офіційного орґану ОЗОН-у, у своїх статтях неразі доказував, що тільки тотальний устрій на зразок фашизму зможе створити з Польщі могутню державу. І народово - радикальні перебіжчики, що їм так імпонує гітлерівська Німеччина з її расизмом, теж не змогли в цілости переробити ОЗОН-у на свій виключний зразок. Нова партія, не вирікаючись формально парляментарно - демократичної декорації для приєднання собі польських селянських мас, не схотіла чи не змогла станути явно і славно по стороні тоталістів і расистів. Ставлячи якраз на польське село і на польського хлопа, теперішня проурядова партія не могла піти слідами Медзінського і оенерівців у всьому, що вони її дораджували.

Польське націоналістичне тавро на ОЗОН-і видко здалека. Під широко розгорнутим націоналістичним прапором полк. Коц впровадив свої ряди на політичну арену. Ця арена на корінно - польських землях стала місцем суперництва з „інтерґральними" ендеками зі Стронництва Народовего, з людовцями, з клерикалами Корфантого. Але тут, у південно-східних та східних воєвідствах, ОЗОН став партією, яка всмоктала в себе майже всіх, що здавен вели найбільш активну, непебірливу у засобах та вперту боротьбу з українством, як таким. Ввійшли туди всі ті, які ще не так давно маширували під командою проф. Станислава Грабського і його учня д-ра Грабика. Націоналістичні урядовці державних установ оперлися

відразу на ту політичну базу, яку складали люди, що мали подібні, або й ті самі політичні ідеали і змагання. А що на чолі ОЗОН-у станув військовий і з військового приказу, цілий ряд старшин зактивізував себе на націоналістичнім протиукраїнськім ґрунті.

Помітно зростають протиукраїнські як теж і протижидівські настрої. Лучу те разом, бо воюючий польський націоналізм у практиці не робить ріжниці між українцем і жидом. На польській вулиці сьогодні мода на жида і свою любов і пошану показувала вона йому на свій спосіб у ріжних Пшитиках. Ті своєрідні ознаки пошани людської особи і майна були донедавна звязані виключно з корінною Польщею — ну і з польським народовим Львовом.

Та довелось і тут побачити і то як раз в часі великодного посту, що своїм призначенням може якраз найменше надається до нотоpійних вибриків націоналістичної польської вулиці. Було це в Тернополі і Дубні — отже в містах, що лежать вже на східних окраїнах Польщі.

Тернопіль, воєвідське місто, знане з деяких польських фіґур, але не воскових з паноптікум, якого зрештою там і нема. Фіґури живі і діючі, про які нераз говорено і говориться в українських і жидівських колах, а які нині характеризують як не можна краще політичні і міжнаціональні відносини, серед яких живемо. А вони не з тих малих „шарачків", що не мають слова і сили!

І може якраз тому, що Тернопіль має амбіції уподібнитися до інших більших міст, забажав і він піти слідами деяких з них. З приводу святочних ферій приїхало до міста більше молодців у корпорантських шапочках і стало робити службу. З грубезними палюгами поробили стійки, чи як кажеться — пікети біля жидівських крамниць при більших вулицях і площах. Не багато церемонились з тими, що хотіли ввійти до крамниці за орудками. Зокрема з нашими селянами. Частина пікетярів з допомогою польських вуличників, що постійно асистували пікетам, відставляли наших селян, чи селянок до найближчої крамниці якогонебудь познанця, що їх тут натворилось чимало. Бачучи над собою „параґраф", не кожний мав відвагу вирватися з рук вуличної юрби і хоч не хоч мусів відвідати познанця в його крамниці. Не поминули очевидно нагоди потурбувати і стрічних жидів і випробувати витревалість виставових шиб.

Дещо інакше у цьому великопістному часі було в Дубні. Пікети були надто легкою формою міжрасових чи міжконфесійних порахунків. Після якогось польського зібрання прийшло там до протижидівських авантур на ширшу мірку, при чому масово потерпіли жидівські крамниці й вуличні страґани. Аж ось в останніх днях і на вулицях Львова знову залунав бренькіт крамничних шиб і польські студенти зорґанізовано знову скріпили свій націоналістичний наступ, який іде двома рівнобіжними доріжками — проти жидів і проти українців!

Такі події, як от в Тернополі, Дубні і Львові, в корінній Польщі вже від довшого часу не є ніяка новина. Зате новиною є вони у нас і тому про них згадуємо. Про це пишемо ще й тому, що вони є поглядовою лекцією зросту польського націоналізму і то саме у тих формах просто фізичного нищення.

Засяг тих форм дуже широкий і добирається до всіх проявів нашого життя у місті і в селі і то однаково супроти збірнот, як і одиниць. Помітно поглиблюється і ширшає прірва між польським і українським громадянством. Не вдіє тут нічого і нова проурядова партія. Може й навпаки. Пливуча на дуже сьогодні бистрих хвилях польського націоналізму, ОЗОН своїм проурядовим авторитетом і тим, що чейже серед нього є всілякі суспільні шишки, скріплює тільки струї, що йдуть проти нас і взагалі проти непольських організацій і установ, а то й поодиноких людей зокрема. Останні події в ОЗОН-і не змінюють її засадничого націоналістичного обличчя. Вправді польські консервативні ґазети добачують в ОЗОН-і якийсь великий зворот „на ліво", мало не до „большевизму", проте це тільки демаґоґічна фразеольоґія. Нас цікавить тільки національна політика ОЗОН-у, а не його внутрішні персональні та котерійні іграшки. Не маємо найменших доказів, що від часу, як відійшов п. Коц, ОЗОН змінив своє відношення до української проблеми. Він і раніш не знав та не бачив цієї проблеми, і нині її не бачить, залишаючи зате вільну руку істнуючій офіціяльній національній політиці та львівському Секретаріятові Порозуміння, який до тої політики достроїв себе і її ще більш дампінґує. Не проф. Фішер ані проф. Колянковський, а пос. Войцеховський, майор Домонь та його сильні приятелі з адміністраційного апарату і видавці „Львівських Вістей" та „Поляка Ґреко-Католіка" є міродайні для польської політики супроти українців, тої політики, яку підтримує та апробує ОЗОН. Ген. Скварчинський — людина ніби ліберальна, але на польсько-українському відтинку нічим того свого лібералізму ще не проявив. Так само, як ґрупа „Направячи", що ніби зискує на значінні в ОЗОН-і та яка не дає нічим пізнати, що її українська проблема цікавить інакше, ніж крайніх ендеків.

Шкільний приклад посилення польського націоналізму вже після рецепти ОЗОН-у матимемо невдовзі передовсім на Волині, що й вяжеться зі зміною на становищі воєводи. Відчує це навіть Волинське Українське Обєднання (ВУО) і всі ті установи, що воно їх окрилювало чи формувало. Приходить час ліквідації навіть тої фікції, що її впродовж десяти років творив на Волині воєвода Юзевський, який гадав закрити і заступати нею справжню українську зорґанізовану силу. До голосу там прийде польське військове старшинство, з якого і вийшов теперішній воєвода Гавке Новак. Зріст польського націоналізму і його безоглядна експанзія спричинить без сумніву і зріст українського націоналізму хочби зі самозрозумілою дефензивною метою.

Площа тертя і зудару пошириться, бо тут увійде не тільки справа національна, але і справа релігійна. Гриньки і „навертання шляхти" робитимуть своє — а саме скріплення національної свідомости і відчуття потреби спільної оборони.

Д-р Степан Баран.

Журба Ліґи Націй.

(Від власного кореспондента).

Женева, 26. квітня 1938.

На денний порядок сесії Ради Ліґи Націй, що має початися 9. травня, поставлено такі прикрі справи, як етіопську та еспанську, а можливо поставлять також справу повної невтральности Швайцарії. Ґенеральний Секретар Ліґи Авеноль перебуває тепер у Льондоні і радиться там, як приготовити сесію з найменшою шкодою для Европи. Оминути Женеви Великобританія не може з огляду на своє спеціяльне становище. Пакт Ліґи, як відомо, є одним із звязків, що лучить домінії з метрополією. Англія становить не дуже охоче етіопську справу на розгляд Ліґи, але британська суспільна опінія не дозволяє поминути женевської установи.

Отже ціле політичне завдання Ліґи полягає з тім, щоб не порушуючи її засад скласти резолюцію, яка дозволилаб кожній державі визнати італійський суверенітет над Етіопією. Ціла справа є властиво формальна, з 53 держав, які брали участь в санкціях проти Італії, 35 визнали вже Римську Імперію. Але для правосильности женевських рішень потрібна не більшість, а одноголосність. Тимчасом СССР надто заанґажувався у справі Етіопії, щоб міг залишити її на власну долю, не втрачаючи решток авторитету, які Москва ще має між своїми прихильниками в Европі. До Ради належить також і представництво Китаю, який ледви чи згодиться ствердити політичний акт, який міг би бути прецедентом для визнання самостійности Манджуко. Про становище еспанської делеґації в етіопській справі властиво нема що казати, бо вона надто до самої еспанської справи.

Чи заповіджена присутність представництва колишнього цісаря Гайле Селясіє в Женеві причиниться до ускладнення етіопської справи, чи до її остаточної полагоди, покажеться підчас самої сесії. Зміст його телеграми до Ради Ліґи говорить властиво дуже небагато. Зрештою спільну анґльо-французьку тактику в Женеві очевидно устійнять підчас побуту французьких міністрів в Льондоні та поінформовано вже про неї ґенерального секретаря Авеноля. Не позбавлена іронії також і та обставина, що виробити пропозиції у справі Етіопії мають доручити представникові Малої Антанти, румунському міністрові закордонних справ. У звязку з цим стоїть очевидно і поспішне визнання Чехословаччиною італійського суверенітету над Етіопією. Цього гіркого розчарування повинноб було бути досить для московського уряду, щоб забратися з Женеви, якби такий плян істнував справді не лише на шпальтах деяких часописів, а і в Кремлі. Проте у Женеві рішуче не припускають, щоб московський імперіялізм міг відмовитися від такої трибуни своєї пропаґанди, якою є для нього Ліґа. Дуже мало виглядів є також навіть на те, щоб московський уряд стримався від участи у працях травневої сесії Ради Ліґи, про що повідомляють деякі денники. Питання демонстраційної самоізоляції в европейських справах є очевидно актуальне для московського уряду, над ним мабуть суперечаються Єжов, Літвінов, Дімітров та інші, але чи Кремль зважиться таким робом наразитися на те, щоб Совітський Союз вилучити з европейської спільноти держав, питання дуже сумнівне. Варто у всякім разі зазначити повідомлення швайцарської преси з Льондону, що керманичі британської політики мають порадити своїм високим французьким гостям, коли не виповісти формально франко-московську умову, то бодай повернути її в стан нечинности. А ця умова є фактично останнім поважним звязком між Московщиною та европейськими великодержавами. У Льондоні звертають французькому урядові увагу на те, що широке політичне співробітництво між Францією, Великобританією, Італією та Німеччиною не буде можливе доти, доки буде істнувати франко-московська умова. Це переконання скріпила в Льондоні і сучасна тактика совітського представника в Комітеті Неінтервенції.

Справа еспанська на деннім порядку травневої сесії журить Ліґу не менше, ніж справа етіопська. Женевський неспокій збільшує та обставина, що дійсні наміри еспанських большевиків та їх московських опікунів властиво невідомі, а тут найбільше не люблять несподіванок. Формально, представник валенсійського уряду з Барсельони, Дель Вайо, домагається поставити на денний порядок питання „чужоземної інтервенції в Еспанії". В дотичнім листі до Секретаріяту Ліґи він покликається на рішення Ради з 29. травня 1937 та проект резолюції, якого Асамблея не приняла 2. жовтня 1937 р. Деякі італійські денники запитують, чи представника большевицької Еспанії можна вважати людиною з повним розумом, бо він ані трохи не числиться з дійсністю і з франко-московською інґеренцією. Але й французька поважна преса, зокрема „Ле Тан", обурена у вищій мірі політикою Дель Вайо, метою якого є очевидно творити перешкоди на шляху до франко-італійського порозуміння, на якім Парижові тепер дуже залежить.

Щодо совітської преси, то вона ставиться до майбутньої сесії з найбільшою резервою, не зраджуючи покищо московських плянів. „Ізвєстія" з 22. ц. м. обмежуються до доґани Ч. С. Р. лише цитатою з „Права Ліду", де говориться, що праський уряд виявив непотрібний поспіх у справі визнання Італійської Імперії. Проти всіх можливих несподіванок, які можуть трапитися за два тижні, що лишаються до скликання Ради Ліґи, має уряд Великобританії змогу відмовитися від резолюції Ради, що вимагає одноголосности і обмежитися до сформування звичайного побажання Ліґи, для чого вистачає і більшість голосів держав заступлених у Раді, а наявність такої більшости не підлягає найменшому сумнівові.

М. Данько.

відразу на ту політичну базу, яку складали люди, що мали подібні, або й ті самі політичні ідеали і змагання. А що на чолі ОЗОН-у станув військовий і з військового приказу, цілий ряд старшин зактивізував себе на націоналістичнім протиукраїнськім ґрунті.

Помітно зростають протиукраїнські як теж і протижидівські настрої. Лучу те разом, бо вокоючий польський націоналізм у практиці не робить ріжниці між українцем і жидом. На польській вулиці сьогодні мода на жида і свою любов і пошану показувала вона йому на свій спосіб у ріжних Пшитиках. Ті своєрідні ознаки пошани людської особи і майна були донедавна звязані виключно з корінною Польщею — ну і з польським народовим Львовом.

Та довелось і тут побачити і то як раз в часі великодного посту, що своїм призначенням може якраз найменше надається до нотoрійних вибриків націоналістичної польської вулиці. Було це в Тернополі і Дубні — отже в містах, що лежать вже на східних окраїнах Польщі.

Тернопіль, воєвідське місто, знане з деяких польських фіґур, але не воскових з паноптікум, якого зрештою там і нема. Фіґури живі і діючі, про які нераз говорено і говориться в українських і жидівських колах, а які нині характеризують як не можна краще політичні і міжнаціональні відносини, серед яких живемо. А вони не з тих малих „шарачків", що не мають слова і сили!

І може якраз тому, що Тернопіль має амбіції уподібнитися до інших більших міст, забажав і він піти слідами деяких з них. З приводу святочних ферій приїхало до міста більше молодців у корпорантських шапочках і стало робити службу. З грубезними палюгами поробили стійки, чи як кажеться — пікети біля жидівських крамниць при більших вулицях і площах. Не багато церемонились з тими, що хотіли ввійти до крамниці за орудками. Зокрема з нашими селянами. Частина пікетярів з допомогою польських вуличників, що постійно асистували пікетам, відставляли наших селян, чи селянок до найближчої крамниці якогонебудь познанця, що їх тут натворилось чимало. Бачучи над собою „параграф", не кожний мав відвагу вирватися з рук вуличної юрби і хоч не хоч мусів відвідати познанця в його крамниці. Не полишили очевидно нагоди потурбувати і стрічних жидів і випробувати витревалість виставових шиб.

Дещо інакше у цьому великопістному часі було в Дубні. Пікети були надто легкою формою міжрасових чи міжконфесійних порахунків. Після якогось польського зібрання прийшло там до протижидівських авантур на ширшу мірку, при чому масово потерпіли жидівські крамниці й вуличні страґани. Аж ось в останніх днях і на вулицях Львова знову залунав бренькіт крамничних шиб і польські студенти зорґанізовано знову скріпили свій націоналістичний наступ, який іде двома рівнобіжними доріжками — проти жидів і проти українців!

Такі події, як от в Тернополі, Дубні і Львові, в корінній Польщі вже від довшого часу не є ніяка новина. Затe новиною є вони у нас і тому про них згадуємо. Про це пишемо ще й тому, що вони є поглядовою лекцією зросту польського націоналізму і то саме у тих формах простo фізичного нищення.

Засяг тих форм дуже широкий і добирається до всіх проявів нашого життя у місті і в селі і то однаково супроти збірнот, як і одиниць. Помітно поглиблюється і ширшає прірва між польським і українським громадянством. Не вдіє тут нічого і нова проурядова партія. Може й навпаки. Пливуча на дуже сьогодні бистрих хвилях польського націоналізму, ОЗОН своїм проурядовим авторитетом і тим, що чейже серед нього є всілякі суспільні шишки, скріплює тільки струї, що йдуть проти нас і взагалі проти непольських організацій і установ, а то й поодиноких людей зокрема. Останні події в ОЗОН-і не змінюють її засадничого націоналістичного обличчя. Вправді польські консервативні ґазети добачують в ОЗОН-і якийсь великий зворот „на ліво", мало не до „большевизму", проте це тільки демаґоґічна фразеольоґія. Нас цікавить тільки національна політика ОЗОН-у, а не його внутрішні персональні та котерійні іграшки. Не маємо найменших доказів, що від часу, як відійшов п. Коц, ОЗОН змінив своє відношення до української проблеми. Він і раніш не знав та не бачив цієї проблеми, і нині її не бачить, залишаючи затe вільну руку істнуючій офіціяльній національній політиці та львівському Секретаріятові Порозуміння, який до тої політики достроїв себе і її ще більш демпінґує. Не проф. Фішер ані проф. Колянковський, а пос. Войцеховський, майор Домонь та його сильні приятелі з адміністраційного апарату і видавці „Львівських Вістей" та „Поляка Греко-Католіка" є миродайні для польської політики супроти українців, тої політики, яку підтримує та апробує ОЗОН. Ген. Скварчинський — людина ніби ліберальна, але на польсько-українському відтинку нічим того свого лібералізму ще не проявив. Так само, як група „Направячи", що ніби зискує на значінні в ОЗОН-і та яка не дає нічим пізнати, що її українська проблема цікавить інакше, ніж крайніх ендеків.

Шкільний приклад посилення польського націоналізму вже після рецепти ОЗОН-у матимемо невдовзі передовсім на Волині, що й вяжеться зі зміною на становищі воєводи. Відчує це навіть Волинське Українське Обєднання (ВУО) і всі ті установи, що воно їх окрилювало чи фірмувало. Приходить час ліквідації навіть тої фікції, що її впродовж десяти років творив на Волині воєвода Юзевський, який гадав закрити і заступати нею справжню українську зорґанізовану силу. До голосу там прийде польське військове старшинство, з якого і вийшов теперішній воєвода Гавке Новак. Зріст польського націоналізму і його безоглядна експанзія спричинить без сумніву і зріст українського націоналізму хочби зі самозрозумілою дефензивною метою.

Площа тертя і зудару пошириться, бо тут увійде не тільки справа національна, але і справа релігійна. Гриньки і „навертання шляхти" робитимуть своє — а саме скріплення національної свідомости і відчуття потреби спільної оборони.

Д-р Степан Баран.

Журба Ліґи Націй.

(Від власного кореспондента).

Женева, 26. квітня 1938.

На денний порядок сесії Ради Ліґи Націй, що має початися 9. травня, поставлено такі прикрі справи, як етіопську та еспанську, а можливо поставлять також справу повної невтральности Швайцарії. Ґенеральний Секретар Ліґи Авеноль перебуває тепер у Льондоні і радиться там, як приготовити сесію з найменшою шкодою для Европи. Оминути Женеви Великобританія не може з огляду на своє спеціяльне становище. Пакт Ліґи, як відомо, є одним із звязків, що лучить домінії з метрополією. Англія становить не дуже охоче етіопську справу на розгляд Ліґи, але британська суспільна опінія не дозволяє поминути женевської установи.

Отже ціле політичне завдання Ліґи полягає в тім, щоб не порушуючи її засад скласти резолюцію, яка дозволила кожній державі визнати італійський суверенітет над Етіопією. Ціла справа є властиво формальна, з 53 держав, які брали участь в санкціях проти Італії, 35 визнали вже Римську Імперію. Але для правосильности женевських рішень потрібна не більшість, а одноголосність. Тимчасом СССР надто заанґажувався у справі Етіопії, щоб міг залишити її на власну долю, не втрачаючи решток авторитету, які Москва ще має між своїми прихильниками в Европі. До Ради належить також і представництво Китаю, який ледви чи згодиться ствердити політичний акт, який міг би бути прецедeнсом для визнання самостійности Манджуко. Про становище еспанської делеґації в етіопській справі властиво нема що казати, бо вона надто подібна до самої еспанської справи.

Чи заповіджена присутність представництва колишнього цісаря Гайле Селясіє в Женеві причиниться до ускладнення етіопської справи, чи до її остаточної полагоди, покажеться підчас самої сесії. Зміст його телеграми до Ради Ліґи говорить властиво дуже небагато. Зрештою спільну англьо-французьку тактику в Женеві очевидно устійнять підчас побуту французьких міністрів в Льондоні та поінформовано вже про неї ґенерального секретаря Авеноля. Не позбавлена іронії також і та обставина, що виробити пропозиції у справі Етіопії мають доручити представникові Малої Антанти, румунському міністрові закордонних справ. У звязку з цим стоїть очевидно і поспішне визнання Чехословаччиною італійського суверенітету над Етіопією. Цього гіркого розчарування повинноб було бути досить для московського уряду, щоб забратися з Женеви, якби такий плян істнував справді не лише на шпальтах деяких часописів, а і в Кремлі. Проте у Женеві рішуче не припускають, щоб московський імперіялізм міг відмовитися від такої трибуни своєї пропаґанди, якою є для нього Ліґа. Дуже мало виглядів є також навіть на те, щоб московський уряд стримався від участи у працях травневої сесії Ради Ліґи, про що повідомляють деякі денники. Питання демонстраційної самоізоляції в европейських справах є очевидно актуальне для московського уряду, над ним мабуть суперечаються Єжов, Літвінов, Димітров та інші, але чи Кремль зважиться таким робом наразитися на те, щоб Совітський Союз вилучити з европейської спільноти держав, питання дуже сумнівне. Варто у всякім разі зазначити повідомлення швайцарської преси з Льондону, що керманичі британської політики мають порадити своїм високим французьким гостям, коли не виповісти формально франко-московську умову, то бодай повернути її в стан нечинности. А ця умова є фактично останнім повязком між Московщиною та европейськими великодержавами. У Льондоні звертають французькому урядові увагу на те, що широке політичне співробітництво між Францією, Великобританією, Італією та Німеччиною не буде можливе доти, доки буде істнувати франко-московська умова. Це переконання скріпила в Льондоні і сучасна тактика совітського представника в Комітеті Неінтервенції.

Справа еспанська на деннім порядку травневої сесії журить Ліґу не менше, ніж справа етіопська. Женевський неспокій збільшує та обставина, що дійсні наміри еспанських большевиків та їх московських опікунів властиво невідомі, а тут найбільше не люблять несподіванок. Формально, представник валенсійського уряду з Барсельони, Дель Вайо, домагається поставити на денний порядок питання „чужоземної інтервенції в Еспанії". В дотичнім листі до Секретаріяту Ліґи він покликається на рішення Ради з 29. травня 1937 та проєкт резолюції, якого Асамблея не приняла 2. жовтня 1937 р. Деякі італійські денники запитують, чи представника большевицької Еспанії можна вважати людиною з повним розумом, бо він ані трохи не числиться з дійсністю і з франко-московською інґеренцією. Але й французька поважна преса, зокрема „Ле Тан", обурена у вищій мірі політикою Дель Вайо, метою якого є очевидно творити перешкоди на шляху до франко-італійського порозуміння, на якім Парижеві тепер дуже залежить.

Щодо совітської преси, то вона ставиться до майбутньої сесії з найбільшою резервою, не зраджуючи покищо московських плянів. „Ізвєстія" з 22. ц. м. обмежуються до догани Ч. С. Р. лише цитатою з „Права Ліду", де говориться, що праський уряд виявив непотрібний поспіх у справі визнання Італійської Імперії. Проти всіх можливих несподіванок, які можуть трапитися за два тижні, що лишаються до скликання Ради Ліґи, має уряд Великобританії змогу відмовитися від резолюції Ради, що вимагає одноголосности і обмежитися до сформування звичайного побажання Ліґи, для чого вистачає і більшість голосів держав заступлених у Раді, а наявність такої більшости не підлягає найменшому сумнівові.

М. Данько.

Припинили діяльність т-ва українських ремісників, слуг і зарібників „Сила" в Заліщиках.

Дня 28 квітня 1938 р. доручено голові Т-ва „Сила" в Заліщиках таке письмо:

„Starosta zaleszczycki Nr. B. 42. Zaleszczyki, dnia 18. kwietnia 1938 r. Do Zarządu Stowarzyszenia Ukraińskich Rzemieślników, Zarobników i Sług „Syla" w Zaleszczykach, na ręce Pana Prezesa Wołodymyra Michajłowa w Zaleszczykach. Na zasadzie postanowień art. 16 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27. października 1932 r. (D. U. R. P. Nr. 94, poz. 808) zawieszam stowarzyszenie w działalności z powodu, że Stowarzyszenie to przekroczyło ramy swego statutu, wkraczając na tory polityczne, co zagraża spokojowi, bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu. Od niniejszej decyzji przysługuje Panu prawo wniesienia odwołania do Pana Wojewody Tarnopolskiego za mojem pośrednictwem w ciągu 14 dni od dnia następnego po dniu doręczenia. Starosta powiatowy: Krzyżanowski."

Того самого дня (28. квітня) перевела поліція основну ревізію в льокалі Т-ва „Сила" в Заліщиках, який міститься у власній домівці того Товариства, забрала всі книги Товариства й бібліотеку та готівку, яка була у касієра Товариства, і домівку Товариства опечатала.

Товариство „Сила" в Заліщиках ведено в дусі чисто національнім і воно було все наскрізь аполітичне. Проти ненадійного припинення його діяльности, що впало на всіх, як грім з ясного неба, виділ Т-ва вносить відклик.

На порозі нового культурного почину.

(Перед відкриттям Першої Української Педагогічної Вистави).

Діловий Комітет при Головній Управі Рідної Школи робить останні приготування до відкриття Першої Української Педагогічної Вистави. Через те, що Рідна Школа звязала цей свій культурний почин тактично й ідеольогічно зі святом 70-ліття „Просвіти", що повинно відбутися 21., 22. й 23. травня ц. р. у Львові, Педагогічну Виставу відкриють між 15—20. травня ц. р. в Національному Музею.

Вже не цілих три тижні ділить нас від цього свята-показу нашого культурного дорібку, символічної картини наших освітньо-виховних досягнень.

Як тільки розійшлися перші вістки про Педагогічну Виставу поширилися між нашим громадянством неправильні, подекуди навіть шкідливі для самого почину погляди на завдання й цілі Української Педагогічної Вистави.

До таких неправильних, ба навіть шкідливих поглядів належить у першій мірі той, що Педагогічною Виставою можуть цікавитися лише педагоги, виховники й учителі, словом шкільні працівники. Дуже це вузький і помилковий погляд. Немаж нині на світі батька й матері, що не мусілиб дати своїм дітям якогось доцільного виховання й освіти. Без виховання і освіти нині перед людиною світ закритий. Вже те саме повинно заставити кожного батька й матір подумати та приглянутися ближче, які школи, інституції й установи та як виховують і чого навчають їх дітей. Педагогічна Вистава саме має завдання показати в загальних обрисах, які школи, організації й інституції та якими засобами й методами працюють над освітою й вихованням народу. Вистава покаже нам не лише наші фактичні виховно-освітні досягнення, але й зверне увагу на однобічність, на наші недотягнення й недомоги.

Другий, помилковий погляд — це загально поширена думка, що Українською Педагогічною Виставою не може цікавитися ні наше селянство, ні робітництво, бо, мовляв, селянин й робітники дуже часто не розуміють навіть самого слова педагогія. Отже, відсіля простий висновок, як вони можуть цікавитися тим, чого вони не розуміють та що їх у щоденному житті ближче не обходить.

Тут саме глибоке непорозуміння й нерозуміння справи сучасного духа масового виховання громадянств. Ніколи ще дотепер школа, виховання й освіта в цілому світі не були так яскраво наставлені на потреби селянської культури й фахової освіти робітництва як нині. Вся організація шкільництва й системи навчання мають на оці передовсім народнє господарство, фахову підготову людей праці. В передових країнах культурного світу, та й у нас також поширені численні школи, організації й виховні інституції, що мають поширювати хліборобську освіту між селянством, виховувати селян на активних і повноправних громадян. Чимало також шкіл та освітніх організацій, що поширюють між громадянством фахову, промислову, ремісничу й торговельну освіту. До того треба ще згадати найріжнородніші формами організації та змістом навчально-виховні праці школи мистецькі, технічні, фізичної культури і т. д. Всі вони мають допомагати ростові народнього господарства, його поширенню й поглибленню. Педагогічна Вистава має ілюструвати документами, матеріялами й образами, чи у справах виховання й освіти йдемо разом з іншими народами, в яких ділянках та як далеко залишилися позаду. Тепер спитаємо: чи можуть ці справи не цікавити нашого селянства й робітництва? Чи вони, маючи на оці передусім потреби хліборобства й промислового виробництва та техніки сучасности, не повинні цікавити тих, що своєю безпосередньою працею підносять матеріяльну культуру народу на все вищі й вищі щаблі? Загальне шкільництво, формальна освіта й чисто інтелектуалістичне виховання є лише незначною каплиною в морі фахового шкільництва й практичного виховання людей, призначеного у першій мірі для найширших верств селянства й робітництва.

Отже, хто як хто, але передусім наше селянство та робітництво повинні масово оглянути Першу Українську Педагогічну Виставу, щоб наочно переконатися, як, якими засобами бажає школа й виховання піднести його на вищий рівень господарського виробництва та суспільної організації.

На Педагогічній Виставі побачимо в документах, матеріялах та образах працю самої лише школи, молоді й учительства!.. Така загальна думка. Мало це цікаве, не сензаційне; не буде на що подивитися, шкода даром час витрачати!?

Отже ні! На Педагогічній Виставі побачимо в документах, матеріялах та образах не лише школи, молодь та вчительство, але все наше національне організоване життя — духове, господарське й суспільне. Участь у Педагогічній Виставі беруть такі національні організації, товариства й установи: Наукове Товариство ім. Шевченка, Просвіта, Богословська Академія, Вищий Музичний Інститут, Учительська Громада, Взаїмна Поміч Українського Вчительства, Дирекції всіх українських шкіл, приватних і державних, Луг, Маслосоюз, Митроп. Шкільна Рада, Національний Музей, Протоігуменат оо. Василіян та оо. Студитів, Ревізійний Союз Українських Кооператив, Сільський Господар, Сокіл-Батько, Союз Українок, Союз Українських Студентів Фільософії, Світ Дитини, Товариство опіки над молоддю, Товариство Прихильників Мистецтва, Труд, Українська Захоронка, бурси, виховні оселі та півоселі молоді.

Сучасна педагогія, теоретична й практична система виховання ставить на першому місці виховних завдань усебічний розвиток індивідуальности вихованка, защеплення в ньому суспільних навичок та вироблення активности. Вже від дошкілля починаючи та на найвищій школі кінчаючи, сучасна школа вимагає від учня самостійної духової праці та експресії. Бо суспільне багатство, духова та матеріяльна культура народу залежить від того, що людина зуміє індивідуально чи у спільноті зробити. Отже на Педагогічній Виставі можемо побачити не лише чисто шкільні вироби й праці наших учнів та вчителів, але й також гарно виконані черевики, зразково пошитий одяг, вироби Маслосоюзу, перетвори сільського господарства і т. д. і т. д. Шож це буде — промислова вистава, чи може торговельна реклями? Ні одно, ні друге — а просто Педагогічна Вистава! Всі наші організації, товариства й установи, не лише культурно-освітні й тіловиховні, але навіть господарські та промислові ведуть свої фахові школи, курси та підготовляють кадри фахово освічених робітників у своїй ділянці суспільної праці. Вони виховують молоді покоління нового суспільства. Їх місце на Педагогічній Виставі.

Тим чином Перша Українська Педагогічна Вистава дасть нам загальний погляд на цілість наших освітньо-виховних змагань, на підготову молодих поколінь до нових культурних, господарських і суспільно-політичних завдань українського народу.

З цього погляду Перша Українська Педагогічна Вистава повинна зацікавити всі верстви українського громадянства без винятків та розбудити в нас нову активність, нові думки у ділянці суспільно-національного виховання нашого народу.

ПЕРШОТРАВНЕВІ СВЯТА.

Цьогорічному першотравневому святові сприяло те, що 1-го травня випало в неділю. Узгіднені з владою наперед манїфестаційні походи, коли не брати під увагу перешкод, що їх робила тут і там ендецька або оенерівська молодь, відбулися назагал спокійно. Та все-ж не обійшлося без жертв, між якими є вбиті та важко ранені.

У ЛЬВОВІ.

У Львові уладили манїфестаційні зібрання та походи: ППС та УСДП — на площі Дашинського, ЗЗЗ — на площі Госевського, Бунд — у салі жидівського театру, Гітахдут-Поалей-Сіон — у салі Кольосею.

Зібрання ППС та УСДП почалося в год. 10-тій. Після промови уформувався похід коло 4000 осіб, який пішов вулицями Кентшинського, Сапіги, Сикстуською і Леґіонів під Великий Театр. Коли похід доходив до політехніки, група молоді зпоза огорожі політехніки обкинула його учасників камінням і кинула пять петард. Відриски петард та каміння зранили кільканадцять осіб, між ними дві важко. Після того похід пройшов спокійно аж до театральної площі, де до зібраних промовив ред. Скаляк і похід розвязався.

На цьому зібранні ППС та УСДП на площі Дашинського промовляв від УСДП п. Порфир Буняк, що у своїй промові домагався автономії для українців та українського університету у Львові. А коли виступив проти большевиків, що поневолюють Україну, почалися такі свисти та вигуки, що промовець не міг навіть докінчити своєї промови.

Похід „Зайонзку Звйонзкув Заводових", в якому взяло участь яких 300 осіб, пройшов вулицями Пілсудського і Кохановського на площу Госевського, звідки після промов та державного гимну вернувся вулицями Кохановського, Шевченка і Зеленою до домівки організації.

„Бунд" зібрав у жидівському театрі коло 250 осіб і пройшов походом вулицями Ріницькою, Казимира Великого, Шпитальною та Сонячною на площу Сольських. Гітахдут і Поалей-Сіон уладили тільки зібрання, в якому взяло участь коло 400 осіб.

У ВАРШАВІ.

Поважну першотравневу манїфестацію у Варшаві уладила ППС. В її поході взяв участь

також Демократичний Клюб у числі коло 2.000 осіб. Учасників походу нараховують на 20 тис., поліційні кола подають число 10 тисяч. В часі походу група оснерівської молоді намагалася викликати заколот, але інцидент швидко зліквідували.

Окремі манїфестації уладили соціялісти з групи Морачевського, яких 1000 осіб, ППС — давня Революційна Фракція — коло 5 тисяч осіб, і жидівські організації. Бунд, коло 7 тисяч осіб та Поалей-Сіон не більш як 3 тисячі учасників. До манїфестаційного походу Бунду намагалася прилучитися в одному місці горстка комуністів, але до цього не допустили. Поалей-Сіон мусіла в останній хвилині змінити трасу свого походу, бо на Мурановській площі, через яку мав похід переходити, хтось підложив годинникову бомбу, яка вибухла та ранила дві особи.

Цього року взяли перший раз участь у першотравневих манїфестаціях польські „гітлерівці“ або т. зв. „Народова Партія Сполочна“ з „водзом“ Ґралкою зі Шлеська на чолі. Зібралися вони в числі 300 осіб на Празі у Варшаві; в часі походу вулицею 11-го Листопада хтось кинув на них... віконну раму.

ПЕРШОТРАВНЕВІ ЖЕРТВИ У КЕЛЬЦЯХ

В часі походу ППС у Кельцях, в моменті, коли він дійшов до льокалю „Стронніцтва Народового“, почалася бійка учасників походу з’ендеками, в часі якої впало кілька стрілів. У висліді бійки одна особа з групи ППС убита, три ранені.

В ІНШИХ МІСТАХ.

У Кракові ППС уладила манїфестацію з участю коло 20 тисяч осіб. Після походу відбулися в Ринку під голим небом академії, на яких промовляли б. посол Цьолкош і Батор та представники „Стронніцтва Людовего“. В часі, коли похід ППС проходив біля університету, хтось кинув дві петарди, які експльодували та легко ранили двох учасників походу. Ендецька молодь у кількох місцях намагалася перервати похід.

Крім цього у Кракові відбулися манїфестаційні зібрання жидівської організації: Поалей-Сіон та Гітахдут.

У Познані ендецька молодь намагалася спинити соціялістичний похід, при чому дійшло до сутичок.

На терені Східної Галичини відбулися більші манїфестаційні походи: в Перемишлі, Дрогобичі, Коросні, Бориславі, Сяноці, Ліську і Ярові. Всюди манїфестації пройшли спокійно.

ПЕРШИЙ ТРАВЕНЬ ЗА КОРДОНОМ.

В Німеччині.

Перший травень — в Німеччині державне свято. Тому в цілому краю відбулися великі манїфестації. Почалися вони апелем гітлерівської молоді. На берлінському олімпійському стадіоні промовив до німецької молоді провідник Бальдур Ширах, а по нім мін. Геббельс. Він змінив давне гасло: „хто має молодь, той ма буддучину“, заявляючи, що „хто має майбутнє, той має молодь“. По Геббельсі промовляв Гітлер, що звернув специяльну увагу на момент виховання народу.

Канцлер Гітлер промовляв теж у Люстґартені, де зібралося коло двох міліонів людей.

Гітлер підкреслив у своїй промові, що націонал-соціялізм зумів зєдинити біля себе ввесь нарід, розвязуючи успішно низку проблем великого значіння. Канцлер заявив, що його гаслом є не тільки „ніколи війна“, але теж „ніколи промадянська війна“ і „ніколи клясова боротьба“.

У Франції.

День першого травня ц. р. пройшов у цілій Франції з великим спокоєм. В Парижі не вийшли всі щоденники, крім щоденника „Аксіон Франсез“. Віча й походи відбулися спокійно.

У Чехословаччині.

В цілій Чехословаччині день 1-го травня минув назагал спокійно. В Опаві дійшло до сутичок манїфестантів з поліцією, причому були важко ранені дві особи і кільканацять легко.

На території судетських німців чехословацька влада заборонила в деяких місцевостях манїфестаційні походи. Тому в тих місцевостях, щоб відзначити першотравневе свято, німці прикрасили свої доми зеленю та прапорами. Зате там, де походи були дозволені, взяло в них участь 100 відсотків німецького населення.

Провідник судетських німців взяв участь у першотравневій манїфестації у Габльонц. У своїй промові він підтримав свої домагання, які зясував на зїзді судетських німців.

У Швайцарії.

День 1-го травня минув у Швайцарії спокійно. Відбулися численні віча й походи, в яких крім червоних прапорів, несли теж швайцарські національні прапори.

У Швеції.

І в Швеції першотравневе свято пройшло спокійно. Треба підкреслити, що в походах у столиці та на провінції переважали шведські національні прапори.

В Москві.

В Москві не було особливого ентузіязму з нагоди першого травня і большевицька влада навіть не намагалася вмисно „розентузіязмовувати“ народ, як це робила минулими роками. Дефіляду вів маршал Будьонний, відбирав її маршал Ворошилов. На трибуні був Сталін, у товаристві членів політбюра. Був там теж Димітров. Дефілювали військові формації та ріжні організації.

Алькоголь і тютюн спинюють умовий розвиток людини.

Що писало „Діло“ 50 років тому.

Ч. 86. Субота, 28 (16) квітня 1888.

НАВІТЬ КОЛПАКИ ТРЕБА БУЛО ВИБОРЮВАТИ.

Кореспондент, що їздив з паломництвом до Риму, у своїй кореспонденції пише між іншим:

„Справа колпаків для руського священства, яких воно так гаряче добивається, стоїть погано. Впр. Йосип Сембратович предложив був комісії до затвердження низьку чорну мітру. Комісія була вже згодилася, але з Галичини повіяв до Відня поганий вітер і внаслідок того цілу справу припинили. Отже буде, „як бувало“, бо так хочеться нашим братам полякам“.

„ТЕЛЯТА — НЕ СОЦІЯЛІСТИ“.

В часі дебати над буджетом у віденському парляменті, пос. д-р Кронаветер виступив проти зловживань поліції винятковими законами у відношені до анархістів. Він говорив:

„Для поліції права громадян забезпечені основними законами, це пуста фраза і у нас насправді панують такі відносини, що нагадують Росію і її Сибір. Під плащиком законів на анархістів поліція переслідує не анархістів, але взагалі робітників. Одного робітника з Зіґерсдорфу, якого візвали до громадського уряду, напали там два жандарми і так йому скували руки, що аж кров зза нігтів бризкала, дві години так стерегли його з набагнетованими карабінами, і накінець завезли до Відня. Тут по трьох місяцях вязниці випустили його як невинуватого. Тут я насмілююсь запитати: в якому це законі написано, щоб невинну людину, хіба може заденунційовану якимсь драбом, кувати і так вести поміж народом? У Відні на просьбу товариства охорони звірят заборонили телята вязати до воза і так вести...

Пос. Пернерсторфер (впадаючи в промову з іронією): Бо телята — не соціялісти!“

УНІЯ В РАРАНЧІ.

„Греко-православна консисторія відкликала з Раранча (де багато православних українців, що хотіли втікти перед насильною румунізацією, перейшли на унію) двох сотрудників Гамратовича і Стефанюка, а на їх місце вислала о. Воробкевича, сина відомого поета і письменника Ізидора (Данила Млаки)“.

ВИРІШИЛИ ЗАКРИТИ ПОЛТВУ.

В новинці: „Рада міста Львова затвердила оферту інжинірів Ібянського й Удерського щодо забудування Полтви від готелю Англійського аж по площу Ґолуховського на просторі 210 метрів. Якби вирішили вибудувати театр на кінці Гетьманських валів, то тоді треба би змінити русло Полтви“.

Український протиалькогольний та протинікотинний рух

у минулому році

ПЕРЕД ЗАГАЛЬНИМИ ЗБОРАМИ „ВІДРОДЖЕННЯ“.

Головна Рада „Відродження“, що керувала працею Т-ва в минулому діловому році, обняла становище серед доволі невідрадних умовин. Відома кампанія, що йшла після минулих Загальних Зборів, насторожила була поважну частину громадянства проти нової Ради, наражуючи Товариство як морально, так і матеріяльно: до Т-ва почали ставитися з резервою, касові вплави сильно змаліли. Та вистало кілька місяців енергійної праці, щоб відзискати втрачені позиції. Після двох успішних імпрез (свято митр. Сембратовича і варшавський міжнародній протиалькогольний конґрес) „Відродження“ здобуло довіря і за минулий діловий рік може виказатися не меншими успіхами, ніж це було давніше. Повстала одна нова філія і 5 кружків, переведено підготову до організації дальших 3-ох філій і 4-ох кружків. Тепер Товариство має на провінції 15 філій і 121 кружків, не зважаючи на те, що адміністраційна влада розвязала кілька давніх орґанізаційних одиниць та не затвердила нових (6 філій і 19 кружків, зокрема на Волині).

Праця Товариства не йде з такою самою натугою на всіх теренах. Протиалькогольна пропаґанда обіймає головно селянство та молодь. Щоб поширити обсяг впливів на місто, Головна Рада оснувала протиалькогольні клітини при одному робітничому товаристві та при Ремісничій Бурсі; з другого боку рішила приступити до акції з метою: усунути алькоголь з наших забав. Тому, що централя „Відродження“ куди інтензивніше обслуговує Львів з околицею, ніж решту краю, вона намагалась утворити окремий апарат для орґанізування краю. На жаль, доходи Товариства не дали змоги заанґажувати відповідного числа платних орґанізаторів, тому ввесь тягар контакту з краєм лежить дальше на канцелярії, яка м. ін. почала цього року висилати своїм організаційним одиницям готові пляни праці та протиалькогольні реферати. До Товариства вписалося понад 700 нових членів, фреквенція на протиалькогольній виставі та протиалькогольному курсі зросла. У 12-ох місцевостях відбулися протиалькогольні свята, у 5-ох — протиалькогольні вистави. Двоє громадян записало на Товариство майно (пок. Марія Білецька і д-р Володимир Моравський). Касові обороти ніколи не були такі великі, як у минулому році: касові впливи — найбільші від 1932. р. Під цю пору „Відродження“ не має ніяких довгів, зате має коло 1.000 зол. готівки.

Преса присвятила за минулий рік „Відродженню“ коло 2.000 згадок. Само Товариство вело пропаґанду, як і дотепер, власними виданнями (журнали „Відродження“ і „Народне Здоровля“, це останнє на спілку з Гіґієнічним Товариством — дві брошури, календарці, листівки).

Підготова до участи в міжнародньому протиалькогольному конгресі у Варшаві, де „Відродження“ гідно зарепрезентувало перед світом наш протиалькогольний дорібок, заабсорбувало настільки Головну Раду на кілька місяців, що вона в тому часі не могла присвятити багато енерґії орґанізаційній праці.

Щоб зактивізувати цю, зрештою найважнішу, ділянку, звернула Головна Рада увагу на те, щоби притягнути до співпраці кола, які мають найбільший вплив на маси, та які з огляду на свій правий світогляд у минулих роках зірвали були частинно з Товариством: духовенство і молодь. Велике свято на площі „Сокола-Батька“ у честь великого протиалькогольного діяча митр. Сембратовича, свято, в якому взяв участь Ексц. Митрополит Шептицький, становить наче символ звороту діяльности „Відродження“ до давніх традицій українського протиалькогольного руху, коли його піонірами було духовенство. Священиче Товариство св. Андрея приступило до співпраці з „Відродженням“ і навіть вислало на власний кошт делеґацію, зложену з двох священиків на варшавський конгрес. Духовенство брало живу участь в імпрезах „Відродження“ у Львові та на провінції. Протиалькогольні гуртки богословів у Львові та в Перемишлі привернули зірваний від якогось часу звязок з „Відродженням“ та зактивізували працю як внутрішню, так і назовні.

Живо працює на протиалькогольному фронті також студентство. Варшавська Студентська Громада дала „Відродженню“ велику поміч підчас конгресу; студенти ведуть краківську філію „Відродження“; організується студентська протиалькогольна секція в Познані. Середньошкільна молодь обєднується в гуртки при поодиноких школах; ініціятиву в цьому напрямі перенила новооснована секція учнів-абстинентів.

На всьому протиалькогольно-протинікотинному фронті йде жива праця. (гал.)

також Демократичний Клюб у числі коло 2.000 осіб. Учасників походу нараховують на 20 тис., поліційні кола подають число 10 тисяч. В часі походу група оенерівської молоді намагалася викликати заколот, але інцидент швидко зліквідували.

Окремі манифестації уладили соціялісти з групи Морачевського, яких 1000 осіб, ППС — давня Революційна Фракція — коло 5 тисяч осіб, і жидівські організації. Бунд, коло 7 тисяч осіб та Поалей-Сіон не більш як 3 тисячі учасників. До манифестаційного походу Бунду намагалася прилучитися в одному місці горстка комуністів, але до цього не допустили. Поалей-Сіон мусіла в останній хвилині змінити трасу свого походу, бо на Мурановській площі, через яку мав похід переходити, хтось підложив годинникову бомбу, яка вибухла та ранила дві особи.

Цього року взяли перший раз участь у першотравневих манифестаціях польські „гітлерівці“ або т. зв. „Народова Партія Сполечна“ з „водзом“ Гралкою зі Шлеська на чолі. Зібралися вони в числі 300 осіб на Праві у Варшаві; в часі походу вулицею 11-го Листопада хтось кинув на них... віконну раму.

ПЕРШОТРАВНЕВІ ЖЕРТВИ У КЕЛЬЦЯХ

В часі походу ППС у Кельцях, в моменті, коли він дійшов до льокалю „Стронніцтва Народового“, почалася бійка учасників походу з ендеками, в часі якої впало кілька стрілів. У висліді бійки одна особа з групи ППС убита, три ранені.

В ІНШИХ МІСТАХ.

У Кракові ППС уладила манифестацію з участю коло 20 тисяч осіб. Після походу відбулися в Ринку під голим небом академії, на яких промовляли б. посол Цьолкош і Батор та представники „Стронніцтва Людового“. В часі, коли похід ППС проходив біля університету, хтось кинув дві петарди, які експльодували та легко ранили двох учасників походу. Ендецька молодь у кількох місцях намагалася перервати похід.

Крім цього у Кракові відбулися манифестаційні вибрання жидівської організації: Поалей-Сіон та Гітахдут.

У Познані ендецька молодь намагалася спинити соціялістичний похід, при чому дійшло до сутичок.

На терені Східної Галичини відбулися більші манифестаційні походи: в Перемишлі, Дрогобичі, Коросні, Бориславі, Сяноці, Ліську і Ярові. Всюди манифестації пройшли спокійно.

ПЕРШИЙ ТРАВЕНЬ ЗА КОРДОНОМ.

В Німеччині.

Перший травень — в Німеччині державне свято. Тому в цілому краю відбулися великі манифестації. Почалися вони апелем гітлерівської молоді. На берлінському олімпійському стадіоні промовив до німецької молоді провідник Бальдур Ширах, а по нім мін. Геббельс. Він змінив давнє гасло: „хто має молодь, той ма будуччину“, заявляючи, що „хто має майбутнє, той має молодь“. По Геббельсі промовляв Гітлер, що звернув спеціяльну увагу на момент виховання народу.

Канцлер Гітлер промовляв теж у Люстґартені, де зібралося коло двох мільйонів людей.

Гітлер підкреслив у своїй промові, що націонал-соціялізм зумів зєдинити біля себе ввесь нарід, розвязуючи успішно низку проблем великого значіння. Канцлер заявив, що його гаслом є не тільки „ніколи війна“, але теж „ніколи промадянська війна“ і „ніколи клясова боротьба“.

У Франції.

День першого травня ц. р. пройшов у цілій Франції з великим спокоєм. В Парижі не вийшли всі щоденники, крім щоденника „Аксіон Франсез“. Віча й походи відбулися спокійно.

У Чехословаччині.

В цілій Чехословаччині день 1-го травня минув назагал спокійно. В Опаві дійшло до сутичок манифестантів з поліцією, причому були важко ранені дві особи і кільканацять легко.

На території судетських німців чехословацька влада заборонила в деяких місцевостях манифестаційні походи. Тому в тих місцевостях, щоб відзначити першотравневе свято, німці прикрасили свої доми зеленю та прапорами. Зате там, де походи були дозволені, взяло в них участь 100 відсотків німецького населення.

Провідник судетських німців взяв участь у першотравневій манифестації у Габльонці. У своїй промові він підтримав свої домагання, які зясував на зїзді судетських німців

У Швайцарії.

День 1-го травня минув у Швайцарії спокійно. Відбулися численні віча й походи, в яких крім червоних прапорів, несли теж швайцарські національні прапори.

У Швеції.

І в Швеції першотравневе свято пройшло спокійно. Треба підкреслити, що в походах у столиці та на провінції переважали шведські національні прапори.

В Москві.

В Москві не було особливого ентузіязму з нагоди першого травня і большевицька влада навіть не намагалася вмисно „розентузіязмовувати“ народ, як це робила минулими роками. Дефіляду вів маршал Будьонний, відбирав її маршал Ворошилов. На трибуні був Сталін, у товаристві членів політбюра. Був там теж Димітров. Дефілювали військові формації та ріжні організації.

Алькоголь і тютюн спинюють умовий розвиток людини.

Що писало „Діло“ 50 років тому.

Ч. 86. Субота, 28 (16) квітня 1888.

НАВІТЬ КОЛПАКИ ТРЕБА БУЛО ВИБОРЮВАТИ.

Кореспондент, що їздив з паломництвом до Риму, у своїй кореспонденції пише між іншим:

„Справа колпаків для руського священства, яких воно так гаряче добивається, стоїть погано. Впр. Йосип Сембратович предложив був комісії до затвердження низьку чорну мітру. Комісія була вже згодилася, але з Галичини повіяв до Відня поганий вітер і внаслідок того цілу справу припинили. Отже буде, „як бувало“, бо так хочеться нашим братам полякам“.

„ТЕЛЯТА — НЕ СОЦІЯЛІСТИ“.

В часі дебати над буджетом у віденському парляменті, пос. д-р Кронаветер виступив проти зловживань поліції винятковими законами у відношенні до анархістів. Він говорив:

„Для поліції права громадян забезпечені основними законами, це пуста фраза і у нас насправді панують такі відносини, що нагадують Росію і її Сибір. Під плащиком законів на анархістів поліція переслідує не анархістів, але взагалі робітників. Одного робітника з Зіґерсдорфу, якого візвали до громадського уряду, напали там два жандарми і так йому скували руки, що аж кров зза нігтів бризкала, дві години так стерегли його з набагнетованими карабінами, і накінець завезли до Відня. Тут по трьох місяцях вязниці випустили його як невинуватого. Тут я насмілююсь запитати: в якому це законі написано, щоб невинну людину, хіба може заденунційовану якимсь драбом, кувати і так вести поміж народом? У Відні на просьбу товариства охорони звірят заборонили телята вязати до воза і так вести...

Пос. Пернерсторфер (впадаючи в промову з іронією): Бо телята — не соціялісти!“

УНІЯ В РАРАНЧІ.

„Греко-православна консисторія відкликала з Раранча (де багато православних українців, що хотіли втікти перед насильною румунізацією, перейшли на унію) двох сотрудників Гаматовича і Стефанюка, а на їх місце вислала о. Воробкевича, сина відомого поета і письменника Ізидора (Данила Млаки)“.

ВИРІШИЛИ ЗАКРИТИ ПОЛТВУ.

В новинці: „Рада міста Львова затвердила оферту інжинірів Ібянського й Удерського щодо забудування Полтви від готелю Англійського аж по площу Ґолуховського на просторі 210 метрів. Якби вирішили вибудувати театр на кінці Гетьманських валів, то тоді треба би змінити русло Полтви“.

Український протиалькогольний та протинікотинний рух

у минулому році

ПЕРЕД ЗАГАЛЬНИМИ ЗБОРАМИ „ВІДРОДЖЕННЯ“.

Головна Рада „Відродження“, що керувала працею Т-ва в минулому діловому році, обняла становище серед доволі невідрадних умовин. Відома кампанія, що йшла після минулих Загальних Зборів, насторожила була поважну частину громадянства проти нової Ради, наражуючи Товариство як морально, так і матеріяльно: до Т-ва почали ставитися з резервою, касові вплини сильно змаліли. Та вистало кілька місяців енергійної праці, щоб відзискати втрачені позиції. Після двох успішних імпрез (свято митр. Сембратовича і варшавський міжнародній протиалькогольний конгрес) „Відродження“ здобуло довіря і за минулий діловий рік може виказатися не меншими успіхами, ніж це було давніше. Повстала одна нова філія і 6 кружків, переведено підготову до організації дальших 3-ох філій і 4-ох кружків. Тепер Товариство має на провінції 15 філій і 121 кружків, не зважаючи на те, що адміністраційна влада розвязала кілька давніх організаційних одиниць та не затвердила нових (6 філій і 19 кружків, зокрема на Волині).

Праця Товариства не йде з такою самою натугою на всіх теренах. Протиалькогольна пропаґанда обіймає головно селянство та молодь. Щоб поширити обсяг впливів на місто, Головна Рада оснувала протиалькогольні клітини при одному робітничому товаристві та при Реміснечій Бурсі; з другого боку рішила приступити до акції з метою: усунути алькоголь з наших забав. Тому, що централя „Відродження“ куди інтензивніше обслуговує Львів з околицею, ніж решту краю, вона намагалась утворити окремий апарат для орґанізування краю. На жаль, доходи Товариства не дали змоги заанґажувати відповідного числа платних організаторів, тому ввесь тягар контакту з краєм лежить дальше на канцелярії, яка м. ін. почала цього року висилати своїм організаційним одиницям готові пляни праці та протиалькогольні реферати. До Товариства вписалося понад 700 нових членів, фреквенція на протиалькогольній виставі та протиалькогольному курсі зросла. У 12-ох місцевостях відбулися протиалькогольні свята, у 5-ох — протиалькогольні вистави. Двоє громадян записало на Товариство майно (пок. Марія Білецька і д-р Володимир Моравський). Касові обороти ніколи не були такі великі, як у минулому році; касові вплини — найбільші від 1932. р. Під цю пору „Відродження“ не має ніяких довгів, зате має коло 1.000 зол. готівки.

Преса присвятила за минулий рік „Відродженню“ коло 2.000 згадок. Само Товариство вело пропаґанду, як і дотепер, власними виданнями (журнали „Відродження“ і „Народне Здоровля“, це останнє на спілку з Гігієнічним Товариством — дві брошури, календарці, листівки).

Підготова до участи в міжнародньому протиалькогольному конґресі у Варшаві, де „Відродження“ гідно зарепрезентувало перед світом наш протиалькогольний дорібок, заабсорбувало настільки Головну Раду на кілька місяців, що вона в тому часі не могла присвятити багато енерґії орґанізаційній праці.

Щоб зактивізувати цю, зрештою найважнішу, ділянку, звернула Головна Рада увагу на те, щоби притягнути до співпраці кола, які мають найбільший вплив на маси, та які з огляду на свій правий світогляд у минулих роках зірвали були частинно з Товариством: духовенство і молодь. Велике свято на площі „Сокола-Батька“ у честь великого протиалькогольного діяча митр. Сембратовича, свято, в якому взяв участь Ексц. Митрополит Шептицький, становить наче символ звороту діяльности „Відродження“ до давніх традицій українського протиалькогольного руху, коли його піонірами було духовенство. Священиче Товариство св. Андрея приступило до співпраці з „Відродженням“ і навіть вислало на власний кошт делеґацію, зложену з двох священиків на варшавський конгрес. Духовенство брало живу участь в імпрезах „Відродження“ у Львові та на провінції. Протиалькогольні гуртки богословів у Львові та в Перемишлі привернули зірваний від якогось часу звязок з „Відродженням“ та зактивізували працю як внутрішню, так і назовні.

Живо працює на протиалькогольному фронті також студентство. Варшавська Студентська Громада дала „Відродженню“ велику поміч підчас конгресу; студенти ведуть краківську філію „Відродження“; організується студентська протиалькогольна секція в Познані. Середньошкільна молодь обєднується в гуртки при поодиноких школах; ініціятиву в цьому напрямі перейняла новооснована секція учнів-абстинентів.

На всьому протиалькогольно-протинікотинному фронті йде жива праця. (гал.)

Сторінка без політики.

Романтично-екзотичне подружжя.

В розгуканому стрімголовним темпом життя Льондоні, в таємничому замкненому домі відбулася недавно шлюбна церемонія по всіх правилах далекого Сходу. Було це подружжя англійки з індійцем.

Перед роком познайомилася гарна, 23-літня англійка з індійським шейком з Дакки і повінчалася з ним в льондонській мошеї. Тільки кількох найближчих приятелів молодої пари знало про те подружжя. Міс Джерат, або як вона сама себе називає Бегум із Дакки є дочкою англійського кольоніяльного старшини. Її чоловік Абдуль із Дакки студіює в Льондоні на правничому виділі і був головою магометанського студентського товариства. Молодята познайомилися підчас студій і покохалися. Дорота Джерат яка після вінчання дістала прізвище Шерени Бегум, стала теж магометанкою. Вона рішила виїхати з мужем до Індій, як він лиш закінчить свої студії і вести там строге життя мусулманських жінок. Від часу, як вона вийшла замуж не була ще ні разу в театрі, ні в ніякому нічному льокалі. В Індіях носитиме серпанок і зовсім відречеться товариського життя.

Перед кількома днями молода пара святкувала роковини свого подружжя. Бегум із Дакки мала на собі прегарну шовкову зелену хустку, яку вона сама виткала, закинену на незвичайно екзотичну сукню. Вона сиділа мовчки на кінці стола. Незвичайно святочна була ця хвилина. Як оповідали відтак свідки цієї церемонії — Абдуль Кадір високий урядовець державного секретаріяту для справ Індій поблагословив молоду пару в імя Алаха, відтак один індійський поет відспівав похвальний гимн, що він його сам з тієї нагоди написав. При кінці шейк виголосив до своїх гостей промову, в якій прирівняв любов до ріжних магнетичних бігунів, які себе взаємно притягають. Щойно над раньком закінчилася ціла екзотична церемонія.

Подорож до судженого з перешкодами.

Так воно часом у житті буває, що коли щонебудь людина почне, все їй щось перешкодить. Таке теж трапилося панні Рені Бургер із Полудневої Африки, яка мала велику охоту відбути своє весілля, одначе все їй щось ставало на перешкоді.

Рена Бургер мешкала в Полудневій Родезії в Булявайо. Недавно вона умовилася зі своїм нареченим, що обоє зустрінуться в Монтані в Капльянді і там повінчаються. Все вже було приготоване і молода суджена всіла до поїзду, який мав її завезти до Монтани, Та підчас подорожі трапився малий зудар поїздів, в якому Рена була легко ранена. Її відвезли до лічниці — весілля мусіли відложити. Рани були дуже легкі й молода дівчина небавом вийшла з лічниці. Новий речинець весілля визначили на латинський Великдень. Рена знову всіла розрадувана до поїзду, сподіючися, що цим разом щасливо заїде до свого коханого.

Підчас подорожі оповідала вона в переділі сусідці свою пригоду підчас першої подорожі до Монтани. І саме в тому менті, коли вона дійшла до катастрофи, вагоном щось раптом сильно затрясло, Знову зудар поїздів.

Та і в тому нещасті мала Рена Бургер щастя, бо зазнала знову лиш легких ран. Очевидно, весілля мусіла пехована пара знову відложити.

Одначе Рена рішуче постановила за третім разом не їхати вже до свого судженого поїздом. Радше літаком поїде до нього. Імовірно скінчиться на авті. В кожному разі — заявила вона — коли знову виринне яканебудь перешкода, то вона рішена хочби пішки піти до Монтани і повінчатися з коханим.

—o—

Реставраційні вози в будапештенських трамваях.

З Будапешту повідомляють, що одно будапештенське підприємство зложило в управі будапештенських трамваїв цікаву оферту, а саме воно хоче завести на головних лініях, де панує найбільший рух, реставраційні вагони. З поданого пляну виходить, що йде про спеціяльні, просторі вози, які для тієї цілі побудують. Нові вози помалюють на червоний крикливий кольор, що у відрізненні від звичайних жовтих будапештенських трамваїв можна буде їх легко пізнати. Ці вози матимуть спеціяльне внутрішнє уладження, столи й крісла, холодільні на гаряче мадярське літо й огрівальні на зимові холоди. У їдальнях-трамваях не можна буде, очевидно, дістати ніяких вибагливих страв, які треба замовляти на довший час. Зате можна буде дістати ріжні теплі страви, зокрема з яєць і зимні перекуски. Крім того можна буде дістати ріжні напитки, починаючи від кави аж до пива й вина включно. Для кращої і швидкої обслуги публики працюватиме двох кельнерів.

Таким чином матиме Будапешт новинку в міським русі, якої нема ще в ніякому европейському місті.

Король без бороди... з бородою.

Коли в XI. ст. помер в Англії останній король, новим володарем став король Гарольд. Нарід тішився ним, одначе він не міг довго радуватися володінням; бо з претенсіями до англійського престолу виступив Вільгельм нормандський, якого згодом назвали Завойовником. Коли Гарольд воював з норманідськими військами в північній частині Англії, довідався він, що Вільгельм прибув до Гастінгу. Щоб ратувати край, треба було грошей. У той час, коли Гарольд виїхав назустріч свому ворогові в Сісенсі вибили нові монети. На честь короля примістили на одному боці монет його портрет. Одначе карбівники не бачили ніколи короля й вони вмістили на монетах портрет короля з бородою, змальований його виключно на підставі своєї фантазії. А в дійсності король Гарольд не мав зовсім бороди.

Таким чином король без бороди став історичною бородатою постаттю.

АМЕРИКАНСЬКА ЛЮКРЕЦІЯ БОРДЖІЯ.

Таке прізвище надали американські часописи Єлисаветі Вагнер, яку обвинувачують у тому, що вона отруїла своїх двох братів. Єлисавета Вагнер має всього 22 роки — вона невеличка ростом і викликує враження молодої школярки.

Її два брати: Генрі 21 літ і Шарль — 14 літ, умерли перед тижнем серед важких мук. Єлисавета Вагнер проливала над їх могилами гарячі сльози і спершу ніхто її не підозрівав у такому жахливому злочині.

Одначе пізніше, приперта до муру цілою низкою допитів, призналася, що втроїла своїх братів стрихніною, додаючи їм тієї отрути кожного ранку у невеличких скількостях до помаранчевого соку або до молока. Щоб відвернути від себе підозріння вона сама вжила дрібку отрути й теж занедужала.

Як причину свого вчинку подала молода дівчина ненависть до старшого брата, який часто її лаяв і одного разу навіть вибив їй два зуби за те, що вона насварила на нього. Чому вона давала отрую й молодшому братові, вона сама не знає, тимбільше, що сама його дуже любила.

Тому, що Єлисавета Ваґнер виявляє признаки ненормальної людини, поліція рішила перевести теж слідство у всіх випадках недуг і смертей, що трапилися у родині Вагнерів за останніх 10 літ. Істнує підозріння, що молоденька Люкреція Борджія провинилася ще й в інших випадках. Шість літ тому батько Єлисавети занедужав на якусь дивну недугу й швидко помер. Також бабусю дівчинки знайшли одного дня в 1934 р. мертву на вулиці.

Імовірно всі ці події спричинила Єлисавета.

—o—

РЯТУВАВ ДІТЕЙ І САМ ЗГИНУВ У ВОГНІ.

У місцевості Анрідора у Франції трапилася недавно жахлива родинна трагедія. В домі одного з мешканців вибухла серед ночі пожежа, яка швидко почала поширюватися. В домі, в якому вибухла пожежа спав власник і його девятеро дітей. Коли крізь вікно розбудили його сусіди, господар збудив найстаршого сина, який утік через вікно. Інших дітей пересаджував батько теж через вікно, або виносив їх на руках, не зважаючи на те, що дим ставав чимраз густіший і що йому грозила в кожній хвилині смерть серед вогненного моря. Геройський батько справді зспів вирятувати восьмеро своїх дітей і щойно коли виносив девяту дитину загинув у вогні.

—o—

ЛІНДБЕРҐ КУПУЄ ОСТРІВ.

Французький часопис „Епок“ повідомляє, що славний американський трансатлянтійський летун Карло Ліндберґ хоче купити малий бретонський острівець Ілієн. Цей острівець був давніше власністю музика Томи Амброаса композитора опери „Міньон“.

Одначе Ліндберг не переводить пертрактацій особисто, тому, що як чужинець не міг би купити острівця, бо він находиться у стратегічній смузі.

Пощо Ліндберґові острову — невідомо. Одні кажуть, що він хоче переводити наукові досліди, інші кажуть, що він купує острів з уваги на його гарне й романтичне положення. Та найбільш зближена до правди поголоска, що Ліндберг хоче на малім, самітнім острові знайти спокій.

ВЕСЕЛЕ.

БОЛЮЧА ПУСТКА.

Діма розмовляв з одним багатим і впливовим достойником про свої твори. Достойник став критикувати один з останніх творів Діма.

— Знаєте пане, що ця фраза: „болюча пустка викликана хвилиною болю“ мені не подобається. Як може пустка боліти? Таж це безглуздя!

Діма подивився на гострого критика:

— А вас, пане, ніколи не боліла голова?!

Сторінка без політики.

Романтично-екзотичне подружжя.

В розгуканому стрімголовним темпом життя Льондоні, в таємничому замкненому домі відбулася недавно шлюбна церемонія по всіх правилах далекого Сходу. Було це подружжя англійки з індійцем.

Перед роком познайомилася гарна 23-літня англійка з індійським шейком з Дакки і повінчалася з ним в льондонській мошеї. Тільки кількох найближчих приятелів молодої пари знало про те подружжя. Міс Джерат, або як вона сама себе називає Бегум із Дакки — з дочкою англійського кольоніяльного старшини. Її чоловік Абдуль із Дакки студіює в Льондоні на правничому виділі і був головою магометанського студентського товариства. Молодята познайомилися підчас студій і покохалися. Дорота Джерат яка після вінчання дістала прізвище Шерени Бегум, стала теж магометанкою. Вона рішила виїхати з мужем до Індій, як він лиш закінчить свої студії і вести там строге життя мусульманських жінок. Від часу, як вона вийшла замуж не була ще ні разу в театрі, ні в ніякому нічному льокалі. В Індіяхноситиме серпанок і зовсім відречеться товариського життя.

Перед кількома днями молода пара святкувала роковини свого подружжя. Бегум із Дакки мала на собі прегарну шовкову зелену хустку, яку вона сама виткала, закинену на незвичайно екзотичну сукню. Вона сиділа мовчки на кінці стола. Незвичайно святочна була ця хвилина. Як оповідали відтак свідки цієї церемонії — Абдуль Кадір високий урядовець державного секретаріяту для справ Індій поблагословив молоду пару в імя Алаха, відтак один індійський поет відспівав похвальний гимн, що він його сам з тієї нагоди написав. При кінці шейк виголосив до своїх гостей промову, в якій прирівняв любов до ріжних магнетичних бігунів, які себе взаємно притягають. Щойно над ранком закінчилася ціла екзотична церемонія.

Подорож до судженого з перешкодами.

Так воно часом у житті буває, що коли щонебудь людина почне, все їй щось перешкодить. Таке теж трапилося пані Рені Бургер із Полудневої Африки, яка мала велику охоту відбути своє весілля, одначе все їй щось ставало на перешкоді.

Рена Бургер мешкала в Полудневій Родезії в Булявайо. Недавно вона умовилася зі своїм нареченим, що обоє зустрінуться в Монтані в Капляндії і там повінчаються. Все вже було приготоване і молода суджена всіла до поїзду, який мав її завезти до Монтани. Та підчас подорожі трапився малий зудар поїздів, в якому Рена була легко ранена. Її відвезли до лічниці — весілля мусіли відложити. Рани були дуже легкі й молода дівчина небавом вийшла з лічниці. Новий речинець весілля визначили на латинський Великдень. Рена знову всіла розрадувана до поїзду, сподіючися, що цим разом щасливо заїде до свого коханого.

Підчас подорожі оповідала вона в переділі сусідці свою пригоду підчас першої подорожі до Монтани. І саме в тому менті, коли вона дійшла до катастрофи, вагоном щось раптом сильно затрясло. Знову зудар поїздів.

Та і в тому нещасті мала Рена Бургер щастя, бо зазнала знову лиш легких ран. Очевидно, весілля мусіла пехована пара знову відложити.

Одначе Рена рішуче постановила за третім разом не їхати вже до свого судженого поїздом. Радше літаком поїде до нього. Імовірно скінчиться на авті. В кожному разі — заявила вона — коли знову виринe якanебудь перешкода, то вона рішена хочби пішки піти до Монтани і повінчатися з коханим.

—o—

Реставраційні вози в будапештенських трамваях.

З Будапешту повідомляють, що одно будапештенське підприємство зложило в управі будапештенських трамваїв цікаву оферту, а саме воно хоче завести на головних лініях, де панує найбільший рух, реставраційні вагони. З поданого пляну виходить, що йде про спеціяльні, просторі вози, що їх цілі побудують. Нові вози помалюють на червоний крикливий кольор, що у відрізненні від звичайних жовтих будапештенських трамваїв можна буде їх легко пізнати. Ці вози матимуть спеціяльне внутрішнє уладження, столи й крісла, холодільні на гаряче мадярське літо й огрівальні на зимові холоди. У ідальнях-трамваях не можна буде, очевидно, дістати ніяких вибагливих страв, які треба замовляти на довший час. Зате можна буде дістати ріжні теплі страви, зокрема з ясць і зимні перекуски. Крім того можна буде дістати ріжні напитки, починаючи від кави аж до пива й вина включно. Для кращої і швидкої обслуги публики працюватиме двох кельнерів.

Таким чином матиме Будапешт новинку в міському русі, якої нема ще в ніякому европейському місті.

Король без бороди... з бородою.

Коли в XI. ст. помер в Англії останній король, новим володарем став король Гарольд. Нарід тішився ним, одначе він не міг довго радуватися володінням; бо з претенсіями до англійського престолу виступив Вільгельм нормандський, якого згодом назвали Завойовником. Коли Гарольд воював з нормандськими військами в північній частині Англії, довідався він, що Вільгельм прибув до Гастінгу. Щоб рятувати край, треба було грошей. У той час, коли Гарольд виїхав назустріч свому ворогові в Сіеснсі вибили нові монети. На честь короля примістили на одному боці монет його портрет. Одначе карбівники не бачили ніколи короля й вони вмістили на монетах портрет короля з бородою, змальовавши його виключно на підставі своєї фантазії. А в дійсності король Гарольд не мав зовсім бороди.

Таким чином король без бороди став історично бородатою постаттю.

АМЕРИКАНСЬКА ЛЮКРЕЦІЯ БОРДЖІЯ.

Таке прізвище надали американські часописи Єлисаветі Вагнер, яку обвинувачують у тому, що вона отруїла своїх двох братів. Єлисавета Вагнер має всього 22 роки — вона невеличка ростом і викликує враження молодої школярки.

Її два брати: Генрі 21 літ і Шарль — 14 літ, умерли перед тижнем серед важких мук. Єлисавета Вагнер проливала над їх могилами гарячі сльози і спершу ніхто її не підозрівав у такому жахливому злочині.

Одначе пізніше, приперта до муру цілою низкою доцитів, призналася, що втроїла своїх братів стрихніною, додаючи їм тієї отрути кожного ранку у невеличких скількостях до помаранчевого соку або до молока. Щоб відвернути від себе підозріння вона сама вжила дрібку отрути й теж занедужала.

Як причину свого вчинку подала молода дівчина ненависть до старшого брата, який часто її і одного разу навіть вибив їй два зуби за те, що вона насварила на нього. Чому вона давала отруту й молодшому братові, вона сама не знає, тимбільше, що сама його дуже любила.

Тому, що Єлисавета Вагнер виявляє признаки ненормальної людини, поліція рішила переведи теж слідство у всіх випадках недуг і смертей, що трапилися у родині Вагнерів за останніх 10 літ. Існує підозріння, що молоденька Люкреція Борджія провинилася ще й в інших випадках. Шість літ тому батько Єлисавети занедужав на якусь дивну недугу й швидко помер. Також бабусю дівчинки знайшли одного дня в 1934 р. мертву на вулиці. Імовірно всі ці події спричинила Єлисавета.

—o—

РЯТУВАВ ДІТЕЙ І САМ ЗГИНУВ У ВОГНІ.

У місцевості Анрідора у Франції трапилася недавно жахлива родинна трагедія. В домі одного з мешканців вибухла серед ночі пожежа яка швидко почала поширюватися. В домі, в якому вибухла пожежа спав власник і його девятеро дітей. Коли крізь вікно розбудили його сусіди, господар збудив найстаршого сина, який утік через вікно. Інших дітей пересаджував батько теж через вікно, або виносив їх на руках, не зважаючи на те, що дим ставав чимраз густіший і що йому грозила в кожній хвилині смерть серед вогненного моря. Геройський батько справді встиг вирятувати восьмеро своїх дітей і щойно коли виносив девяту дитину загинув у вогні.

—o—

ЛІНДБЕРГ КУПУЄ ОСТРІВ.

Француський часопис „Епок“ повідомляє що славний американський трансатлянтійський летун Карло Ліндберг хоче купити малий бретонський острівець Ілієн. Цей острівець був давніше власністю музика Томи Амброаса композитора опери „Міньон“.

Одначе Ліндберг не переводить пертрактацій особисто, тому, що як чужинець не міг би купити острівця, бо він находиться у стратегічній смузі.

Пощо Ліндбергові острову — невідомо. Одні кажуть, що він хоче переводити наукові досліди, інші кажуть, що він купує острів з уваги на його гарне й романтичне положення. Та найбільш збіжена до правди поголоска що Ліндберг хоче на малім, самітнім острові знайти спокій.

ВЕСЕЛЕ.

БОЛЮЧА ПУСТКА.

Діма розмовляв з одним багатим і впливовим достойником про свої твори. Достойник став критикувати один з останніх творів Діма.

— Знаєте пане, що ця фраза... „болюча пустка викликана хвилиною болю“ мені не подобається. Як може пустка боліти? Таж це безглуздя!

Діма подивився на гострого критика:

— А вас, пане, ніколи не боліла голова?!

СПОРТОВА СТОРІНКА.

Весняний попис Львівського Лугу.

Львів, 2. травня 1938.

Львівський Луг започаткував у цю неділю цьогорічний свій сезон весняним пописом, який відбувся в Луговому Городі при вул. Вулецькій. Попис започаткувала дефіляда жіночих і мужеських віддялів перед головою Великого Лугу д-ром Р. Дашкевичем.

Після дефіляди відбувся товариський метч:

УКРАЇНА II. — ЛУГ 6:3 (3:2).

Україна перевищала технічно й тактично свого противника, одначе молоді луговики-змагуни виявили так багато амбіції та запалу, що довший час не лиш успішно боронилися перед грізними акціями більше рутинованих змагунів України, але вспіли навіть здобути в двох випадках двоє воріт. Та згодом рутина перемогла й Україна зовсім легко стріляла чергові ворота. Треті ворота Лугу впали рішуче з вини воротаря України Дица.

В Лузі добрі: Дацко в нападі, Загородний в помочі, Стельмах і Стефанович на обороні та Шибинський на воротах, який оборонив свою дружину від вищої програної. Ворота для України здобули: Каратницький із вільного, Дицьо II., Данів і Кацій 3; для Лугу: Дацко і Шрам II.

Після метчу відбувся попис луговиків і луговичок. Спершу жіноча чета вивела ритмічні вправи, відтак мужеський віддял виконав складно вправи палицями. На ритмічних вправах луговичок попис закінчився з причини зливного дощу. Видців з уваги на непевну погоду д. мало.

Україна — Лєхія 1:0 (0:0).

Метчі України з Лехією мають уже свою сумну історію. Від кількох літ не було мистецького метчу обох дружин, на яких не трапились би якінебудь авантури, чи то на грищі, чи між глядачами. Цим разом метч закінчився зовсім спокійно, не рахуючи декількох диких і некультурних вигуків вуличного шумовиння, що намагалося спровокувати українських грачів і глядачів. За спокійне переведення важкого й гострого метчу заслуга спадає виключно на суддю п. Земана, який від першого свистка опанував гру і звалював відразу кожний, хочби найменший прояв брутальности. Очевидно, при тім мусів він бути дрібничковий, що густо-часто впливало на плинність акцій.

Україна виступила до цього метчу вже зі Скоценем у нападі так, що склад виглядає ось як: Босий, Воробець, Міцьош II., Романець, Гошовський, Чикаїв; Богурат, Кравецький, Міцьош I., Скоцень II., Магоцький. Скромний ворітний вислід „завдячує" Україна стріловій анемії посвіжених нападників, які хочусь усе водяться під воротами противника з мячем так довго, аж спратять його, або програвши відповідний момент, стріляють поза ворота. Інша річ, що Лехія найкращу частину дружини мала саме в обороні й воротареві, який виявив кілька дуже небезпечних ситуацій.

Не зважаючи на стрілову анемію нападників чорно-червоних, все ж таки їх напад як цілість був найкращою лінією дружини. Одначе слово „найкращий" треба брати умовно, бо напад України нічим не нагадував своєї, колись блискучої форми, за винятком одного Міцьоша. В цього грача справді заобсервували ми від кількох метчів знаменитую форму і побажати б лиш, щоб у цій формі не лиш він удержався, але щоб і його партнери до неї підтягнулися. Покищо ні про добру форму Кравецького ні Скоценя не можна ще говорити. Правда, Скоцень вніс у лінію нападу багато пробоєвости й гону на ворота, але в комбінаційній співпраці не міг вдоволити. При тому у другій половині не видержав темпа, як і кілька інших грачів. Про Кравецького треба повторювати хіба те, що ми писали вже в попередніх рецензіях: в полі ще він біда, під воротами справжня безголовя. На лучника рішуче не надається. З крайників Магоцького за багато форсували, що теж відбилося на його грі; зате Богурат був майже весь час безробітний. Чому? Ніхто цього не міг зрозуміти, тимбільше, що він вивалює веселий гін на ворота.

Такої слабої гри помочі, як учора, ми вже давно не бачили. Як одноціла лінія поміч взагалі не існувала, індивідуально ще найліпше грав Романець, особливо при кінці першої половини і зпочатку другої. При кінці зовсім „спух".

Оборона теж не захоплювала нікого грою, при чому треба зазначити, що з уваги на дивно слабу гру Міцьоша II. Воробець, за якого взялися весь тягар, мав дуже важке завдання. Босий не мав змоги попискуватися, бо напад Лехії йому ні разу безпосередньо небезпечно не загрожував.

В загальному Україна таки перевищала Лехію, яка крім великої амбіції і запалу в першій половині нічого надзвичайного не показала. Тому теж перемога України висерізь заслужена і рішуче зтеферно за низька, хоч при слабій грі помочі вирівнання з несподіваного випаду Лехії могло прийти зовсім легко.

Хід гри. Україна відразу переводить гостру акцію, одначе Скоцень стріляє воротареві Лехії в руки. Лехія реванжується теж доволі небезпечними акціями та осягає навіть на якийсь час легку перевагу. Поміч України тратить раз-у-раз мячі і напад чорно-червоних мусить собі їх виборювати. Таким чином офенсивні акції чорно-червоних дуже спорадичні і розбиваються на твердій обороні Лехії. Слабу гру помочі найкраще ілюструє те, що Лехія осягнула в тому часі 4 роги на один України. Згодом гра вирівнюється й Україна осягає легку перевагу, яка триває вже до кінця половини.

Друга половина — це тренінг до воріт Лехії, перетиканий хаотичними, хоч при тому дуже небезпечними випадами Лехії. Вже в 4 хв. Україна переводить правим боком офенсивну акцію, мяч дістає Кравецький, добре випускає Міцьоша, який стріляє гостро в долішній лівий ріг воріт і Україна веде 1:0. Лехія заломлюється по страті воріт та обмежовується виключно до оборони. Здавалося, що чергові ворота висять у повітрі, та кілька найдогідніших позицій змарнували по черзі: Кравецький, Богурат, Скоцень і Магоцький. Не зважаючи на чимраз більший натиск чорно-червоних, воріт таки не вдалося вже їм здобути і метч скінчився дуже скромною, навіть засеромною перемогою.

Видців к. 1.500

ІНШІ МЕТЧІ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

Дрогобич. Юнак — Ресовія 4:0 (2:0). (В.). Одні з кращих змагань у Дрогобичі. Юнак мав теку перевагу в 1-ій половині гри, що Ресовія не віддала буквально ні одного стрілу на ворота. II. половина вирівнана, але напад Ресовії не міг сфорсувати залоги Юнака. Ворота здобули: Шевчик 2, Злобиляк і Кручек. Суддя п. Шиба. Глядачів 2.500.

Львів. Чорні — Погонь І. Б. 3:3 (2:1). Гра гостра, спершу перевага Чорних, які вели вже навіть 3:1, відтак Погоні. Ворота для Погоні здобули: Восняцін, Дрегер і Потіха, для Чорних Журковський 2 й Адамович. Суддював п. Бакуховський.

Львів. Гасмонея — II. Сокіл 2:0 (1:0). Легка перемога Гасмонеї над слабим Соколом. В Гасмонеї грав по довшій перерві Ротштайн. Ворота здобули: Шлаф і Зільбер. Суддя п. Свінський.

Перемишль. Польонія — Корона 5:1 (3:0). Сильна перевага Польонії, в якій добре грав напад. Ворота для Польонії здобули: Дикий 2, Бядрух і Лупь, для Корони Подівін. Суддював п. Бігда.

Стрий. Погонь — Чувай 6:0 (3:0). Легка перемога Погоні, яка переважала весь час. Ворота здобули: Омук і Гофман по 2 і Париляк та Кравец. Суддював п. Курцвайль.

ТАБЕЛЯ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

2) Польонія	17	26	39:22
3) Гасмонея	18	22	27:17
4) Україна	**17**	**22**	**32:24**
5) Погонь (Стр.)	17	18	47:32
6) Ресовія	17	18	31:36
7) Р. К. С.	16	17	17:15
8) ВКС. Ярослав	16	17	33:31
9) Юнак	18	15	32:30
10) Погонь І. Б.	17	15	32:40
11) Лехія	17	14	42:38
12) Чувай	17	11	20:38
13) Корона	18	11	33:64
14) II. Сокіл	17	7	15:36
1) Чорні	18	27	51:22

ДЕРЖАВНА ЛІГА.

ЛЬВІВ. **Погонь — ЛКС 1:0 (1:0).** Скромна перемога Погоні, для якої ворота здобув Ціммер. Справедливіший був би нерішений вислід. ЛКС у другій половині переважав. Суддював п. Шнайдер. Видців к. 5000.

КРАКІВ. **Краковія — Висла 2:2 (2:2).** Краківські „дербі" закінчилися нерішеним висл ідом по рівнорядній грі. Видців к. 8000. Суддював п. Кухар зі Львова.

КАТОВИЦІ. **Рух — Варта 3:2 (2:0).** Щаслива перемога Руху. Варта сильно переважала у другій половині. Видців к. 6000. Суддював п. Ретгіг з Лодзі.

ВАРТА. **Варшавянка — Польонія 3:1 (0:1).** Варшавянка переважала у другій половині.

ВИЛЬНО. **Сьмігли — АКС 3:1 (0:0).** Найбільша сенсація минулої неділі. Новик Д. Л. переміг несподівано минулорічного віцемистця Польщі.

В табелі веде по цих метчах Погонь (Львів) за 6 пунктами і відношенням воріт 4:1. Друге місце займає Рух зі 6 п., третє Варшавянка з 4 пунктами. Черговість дальших місць така: Краковія 3 п., АКС 3 п., Висла 3 п., Варта 2 п., Сьмігли 2 п., АКС 1 п. і Польонія 0 п.

МИСТЕЦТВА А-КЛЯСИ.

СТАНИСЛАВІВ. **Пролом — Гірка 3:1 (2:1).** Пролом покинув укінці фатальне останнє місце табелі по гарній перемозі над сильною Гіркою, кандидатом на мистця округи. Ворота для Пролому здобув Урсакий, Керникевич і Панчишин. Пролом віднискав віру у власні сили і грає справді чимраз краще. Суддював д. добре п. Квєцінський.

Пролом II — Гірка II 1:5. Інші висліди А-кляси: Раз Два Три — Стшелєц Брошнів 7:3, Покуте — Бистриця 2:1.

САМБІР. **Кадіма — Дністер 2:1 (0:0).** Не зважаючи на програну, Дністер грав зі сильною і рутинованою дружиною Кадіми зовсім добре. Ворота для Дністра який у першій половині навіть переважав. Дністер виступив ослаблений, без Маланія і Стебельського.

ЗОЛОЧІВ. **Яніна — Поділля 4:1 (1:1).** Поділля переважало в першій половині, Яніна у другій. Одинскі ворота для Поділля здобув Королюк III. Поділля мало і в другій половині нагоду вирівнати, одначе напад не використав тих нагод.

Б-КЛЯСА.

МОСТИСЬКА. **Скала — Чувай (Мостиська) 1:1.** Скала не вміла використати своєї переваги.

МИСТЕЦТВА ЮНІОРІВ

ЛЬВІВ. **Україна — Білий Орел 4:1 (3:0).** Гарна гра юніорів України, для яких ворота здобули: Зубач 2, Тихоліз і 1 самовбивчі.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Чувай — Сян 3:0.** Сян грав без трьох своїх найкращих грачів. Це перша програна юніорів Сяну.

ТОВАРИСЬКІ МЕТЧІ

ЖУРАВИЦЯ. **Сян — Панцерні 2:0 (1:0).** Сян виступив до цих змагань зі Звонком б. грачем УВС (Прага). Ворота здобули: Гібалевич і Курилець. Сян грав зовсім добре і не використав багато ситуацій. Суддював п. Губарів.

ДРОГОБИЧ. **Ватра — Бетар 1:1 (0:0).** Товариський метч Ватри з А-клясовим Бетаром закінчився нерішеним вислідом. Ворота для Ватри здобув Колодрубець. Резерва Ватри перемогла резерву Бетару 2:1.

ЗДОЛБУНІВ. **КПВ — Гарт 1:0 (0:0).** Товариський метч Ц-клясового Гарту з А-клясовим КПВ знову закінчився незамітною програною української дружини, яка грала д. жертвенно і тільки фізично була слабша від противника.

ЛЬВІВ. **Святогор — Віс 5:3 (2:2).** У Святогорі д. добре грав цілий напад. Увесь час сильна перевага Святогору.

СПОРТОВІ НОВИНКИ

Львів — Лодзь. Міжмістові футбольні змагання відбудуться у вівторок 3. п. м. на грищі Чорних. У репрезентації Львова грає двох грачів України, а саме Магоцький і Скоцень.

Львів — Перемишль. У Перемишлі відбудуться 3. п. м. міжмістові змагання. У дружині Львова грає Міцьош і Воробець.

Старт наколесників України в Катовицях. 8. п. м. два чільні наколесники України: Степаняк і Бабій стартуватимуть у Катовицях у бігу на 115 км. Наколесники України будуть єдиними репрезентантами Львова на цих змаганнях.

Чашу Східних Торгів дістане Україна. Справа наколесницького бігу за чашу Сх. Торгів, яка тягнулася більше як пів року, вкінці закінчилася дискваліфікацією всіх наколесників Чорних та одночасно признанням чаші Україні.

Зоря — Святогор. Мистецькі змагання обох цих дружин відбудуться у вівторок 3. п. м. на Цитаделі в год. 11.30 передполуднем. Друга львівська українська Ц-клясова дружина Степ виїздить до Перемишля. Сподіваємося, що обі наші дружини виявлять якнайбільше амбіції та запалу і вийдуть переможцями з цих важких, хто знає, чи не вирішних змагань. Зокрема Степ повинен на перемиському ґрунті виявити максимум всіх перемогти.

Мадярська Ліга. Терезварош — Будаї 3:0; Ціґетсеґі — Фебуо 4:3; Бочкай — Гунгарія 2:0; Ференцварош — Немзеті 6:3; Уйпешт — Кішпешт 5:1; Будафок — Електромош 5:1; Сеґед — ЕТО 1:0.

СПОРТОВА СТОРІНКА.

Весняний попис Львівського Лугу.

Львів, 2. травня 1938.

Львівський Луг започаткував у цю неділю цьогорічний свій сезон весняним пописом, який відбувся в Луговому Городі при вул. Вулецькій. Попис започаткувала дефіляда жіночих і мужеських відділів перед головою Великого Лугу д-ром Р. Дашкевичом.

Після дефіляди відбувся товариський метч:

УКРАЇНА II. — ЛУГ 6:3 (3:2).

Україна перевищала технічно й тактично свого противника, одначе молоді луговики-змагуни виявили так багато амбіції та запалу, що довший час не лиш успішно боронилися перед грізними акціями більше рутинованих змагунів України, але зуміли навіть здобути в двох випадків двоє воріт. Та згодом рутина перемогла й Україна зовсім легко стрілила чергові ворота. Треті ворота Лугу впали рішуче з вини воротаря України Диця.

В Лузі добрі: Дацко в нападі, Загородний в помочі, Стельмах і Стефанович на обороні та Шибільський на воротах, який оборонив свою дружину від вищої програної. Ворота для України здобули: Каратницький із вільного, Дицьо II., Данів і Кіндій 3; для Лугу: Дацко і Шрам II.

Після метчу відбувся попис луговиків і луговичок. Спершу жіноча чета вивела ритмічні вправи, відтак мужеський відділ виконав складно вправи палицями. На ритмічних вправах луговичок попис закінчився з причини зливного дощу. Видців є уваги на непевну погоду д. мало.

Україна — Лєхія 1:0 (0:0).

Метчі України з Лехією мають уже свою сумну історію. Від кількох літ не було мистецького метчу обох дружин, на яких не трапилось би якінебудь авантури, чи то на грищі, чи між глядачами. Цим разом метч закінчився зовсім спокійно, не рахуючи декількох диких і некультурних вигуків вуличного шумовиння, що намагалося спровокувати українських грачів і глядачів. За спокійне переведення важкого й гострого метчу заслуга спадає виключно на суддю п. Вемана, який від першого свистка опанував гру і вдавлював відразу кожний, хочби найменший прояв брутальности. Очевидно, при тім мусів він бути дрібничковий, що густо-часто впливало на плинність акцій.

Україна виступила до цього метчу вже зі Скоценем у нападі так, що склад виглядає ось як: Босий, Воробець, Міклош II., Романець, Гошовський, Яким'їв; Богурат, Краєвський, Міклош І., Скоцень II., Магоцький. Скромний ворітний вислід „завдячує“ Україна стріловій анемії поодиноких напасників, які чомусь усе возиться під воротами противника з мячем так довго, аж стратить його, або програвши відповідний мент, стріляють поза ворота. Інша річ, що Лехія найкращу частину дружини мала саме в обороні й воротареві, який виконав кілька дуже небезпечних ситуацій.

Не зважаючи на стрілову анемію напасників чорно-червоних, всеж таки їх напад як цілість був найкращою лінією дружини. Одначе слово „найкращий“ треба брати умовно, бо напад України нічим не нагадував своєї, колись блискучої форми, за винятком одного Міклоша. В цього грача справді завважували ми від кількох метчів знамениту форму і побажати б лиш, щоб у цій формі не лиш він удержався, але щоб і його партнери до неї підтягнулися. Покищо ні про добру форму Краєвського ні Скоценя не можна ще говорити. Правда, Скоцень вніс у лінію нападу багато пробоєвости й гону за ворота, але в комбінаційній співпраці не міг вдоволити. При тому у другій половині не видержав темпа, як і кілька інших грачів. Про Краєвського треба повторювати хіба те, що ми писали вже в попередніх рецензіях: в полі ще він біда, під воротами справжнє безголовя. На лучника рішуче не надається. З крайників Магоцького за багато форсували, що теж відбилося на його грі; зате Богурат був майже ввесь час безробітний. Чому? Ніхто цього не міг зрозуміти, тимбільше, що він виказує вели[к]ий гін на ворота.

Такої слабої гри помочі, як учора, ми вже давно не бачили. Як одноцілa лінія поміч взагалі не існувала, індивідуально ще найкраще грав Романець, особливо при кінці першої половини і з початку другої. При кінці зовсім „спух“.

Оборона теж не захоплювала нікого грою, при чому треба зазначити, що є уваги на дивно слабу гру Міклоша II. Воробець, на якого звалився ввесь тягар, мав дуже важке завдання. Босий не мав змоги пописуватися, бо напад Лехії йому ні разу безпосередньо небезпечно не загрожував.

В загальному Україна таки перевищала Лехію, яка при великої амбіції і запалу в першій половині нічого надзвичайного не показала. Тому теж перемога України заслужена і рішуче шеферно за низька, хоч при слабій грі помочі вирішення з несподіваного випаду Лехії могло прийти зовсім легко.

Хід гри. Україна відразу переводить прямі акції, одначе Скоцень стріляє воротареві Лехії в руки. Лехія реванжується теж довгої небезпечними акціями та осягає навіть на якийсь час легку перевагу. Поміч України тратить раз-у-раз мячі і напад чорно-червоних мусить собі їх виборювати. Тим часом офензивні акції чорно-червоних дуже спорадичні і розбиваються на твердій обороні Лехії. Слабу гру помочі найкраще ілюструє те, що Лехія осягнула в тому часі 4 роги на один України. Згодом гра вирівнюється й Україна осягає легку перевагу, яка триває вже до кінця половини.

Друга половина — це тренінг до воріт Лехії, перетиканий хаотичними, хоч при тому дуже небезпечними випадами Лехії. Вже в 4 хв. Україна переводить правим боком офензивну акцію, мяч дістає Краєвський, добре випускає Міклоша, який стріляє гостро в долішній лівий ріг воріт і Україна веде 1:0. Лехія заломлюється по страті воріт та обмежовується виключно до оборони. Здавалося, що чергові ворота висять у повітрі, та кілька найдогідніших позицій змарнували по черзі: Краєвський, Богурат, Скоцень і Магоцький. Не зважаючи на чимраз більший натиск чорно-червоних, воріт таки не вдалося вже їм здобути і метч скінчився дуже скромною, навіть засромною перемогою.

Видців к. 1.500

ІНШІ МЕТЧІ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

Дрогобич. Юнак — Ресовія 4:0 (2:0). (В.). Одні з кращих змагань у Дрогобичі. Юнак мав таку перевагу в 1-ій половині гри, що Ресовія не віддала буквально ні одного стрілу на ворота. II. половина вирівняна, але напад Ресовії не міг сфорсувати залоги Юнака. Ворота здобули: Шевчик 2, Злобиляк і Кручек. Судя п. Шиба. Глядачів 2.500.

Львів. Чорні — Погонь І. Б. 3:3 (2:1). Гра гостра, спершу перевага Чорних, які вели вже навіть 3:1, відтак Погоні. Ворота для Погоні здобули: Волянін, Дрегер і Потіха, для Чорних Журковський 2 й Адамович. Суддював п. Бжуховський.

Львів. Гасмонея — II. Сокіл 2:0 (1:0). Легка перемога Гасмонеї над слабим Соколом. В Гасмонеї грав по довшій перерві Ротштайн. Ворота здобули: Шляф і Зільбер. Судія п. Савіцький.

Перемишль. Польонія — Корона 5:1 (3:0). Сильна перевага Польонії, в якій добре грав напад. Ворота для Польонії здобули: Дикий 2, Євдрух і Луць, для Корони Подівін. Суддював п. Бігда.

Стрий. Погонь — Чувай 6:0 (3:0). Легка перемога Погоні, яка переважала ввесь час. Ворота здобули: Омук і Гофман по 2 і Парилик та Кравец. Суддював п. Курцвайль.

ТАБЕЛЯ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

2) Польонія	17	26	39:22
3) Гасмонея	18	22	27:17
4) Україна	**17**	**22**	**32:24**
5) Погонь (Стр.)	17	18	47:32
6) Ресовія	17	18	31:36
7) Р. К. С.	16	17	17:15
8) ВКС. Ярослав	16	17	33:31
9) Юнак	18	15	32:30
10) Погонь І. Б.	17	15	32:40
11) Лехія	17	14	42:38
12) Чувай	17	11	20:38
13) Корона	18	11	33:64
14) II. Сокіл	17	7	15:36
1) Чорні	18	27	51:22

ДЕРЖАВНА ЛІГА.

ЛЬВІВ. **Погонь — ЛКС 1:0 (1:0).** Скромна перемога Погоні, для якої ворота здобув Цімер. Справедливіший був би нерішений вислід. ЛКС у другій половині переважав. Суддював п. Шнайдер. Видців к. 6000.

КРАКІВ. **Краковія — Висла 2:2 (2:2).** Краківські „дербі“ закінчилися нерішеним вислідом по рівнорядній грі. Видців к. 8000. Суддював п. Кухар зі Львова.

КАТОВИЦІ. **Рух — Варта 3:2 (2:0).** Щаслива перемога Руху. Варта сильно переважала у другій половині. Видців к. 6000. Суддював п. Реттіг з Лодзі.

ВАРТА. **Варшавянка — Польонія 3:1 (0:1).** Варшавянка переважала у другій половині.

ВИЛЬНО. **Сьмігли — АКС 3:1 (0:0).** Найбільша сенсація минулої неділі. Новик Д. Л. переміг несподівано минулорічного віцемистця Польщі.

В табелі веде по цих метчах Погонь (Львів) із 6 пунктами і відношенням воріт 4:1. Друге місце займає Рух зі 6 п., третє Варшавянка з 4 пунктами. Черговість дальших місць така: Краковія 3 п., АКС 3 п., Висла 3 п., Варта 2 п., Сьмігли 2 п., АКС 1 п. і Польонія 0 п.

МИСТЕЦТВА А-КЛЯСИ.

СТАНИСЛАВІВ. **Пролом — Гірка 3:1 (2:1).** Пролом покинув у кінці фатальне останнє місце табелі по гарній перемозі над сильною Гіркою, кандидатом на мистця округи. Ворота для Пролому здобув Урсаким, Керняке[в]ич і Панчишин. Пролом віднискав віру у власні сили і грає справді чимраз краще. Суддював д. добре п. Квецінський.

Пролом II — Гірка II 1:5. Інші вислиди А-кляси: Раз Два Три — Стшелєц Бронків 7:3. Покуцє — Бистриця 2:1.

САМБІР. **Кадіма — Дністер 2:1 (0:0).** Не зважаючи на програну, Дністер грав зі сильною і рутинованою дружиною Кадіми зовсім добре. Ворота для Дністра який у першій половині навіть переважав. Дністер виступив ослаблений, без Малашія і Стебельського.

ЗОЛОЧІВ. **Яніна — Поділля 4:1 (1:1).** Поділля переважало в першій половині, Яніна у другій. Одинокі ворота для Поділля здобув Королюк III. Поділля мало і в другій половині нагоду вирівняти, одначе напад не використав тих нагод.

Б-КЛЯСА.

МОСТИСЬКА. **Скала — Чувай (Мостиська) 1:1.** Скала не вміла використати своєї переваги.

МИСТЕЦТВА ЮНІОРІВ

ЛЬВІВ. **Україна — Білий Орел 4:1 (3:0).** Гарна гра юніорів України, для яких ворота здобули: Зубач 2, Тихоцків і 1 самовбивчі.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Чувай — Сян 3:0.** Сян грав без трьох своїх найкращих грачів. Це перша програна юніорів Сяну.

ТОВАРИСЬКІ МЕТЧІ

ЖУРАВИЦЯ. **Сян — Панцерні 2:0 (1:0).** Сян виступив до цих змагань зі Звонком б. грачем УВС (Прага). Ворота здобули: Гібалевич і Курилець. Сян грав зовсім добре і не використав багато ситуацій. Суддював п. Губарів.

ДРОГОБИЧ. **Ватра — Бетар 1:1 (0:0).** Товариський метч Ватри з А-клясовим Бетаром закінчився нерішеним вислідом. Ворота для Ватри здобув Колодрубець. Резерва Ватри перемогла резерву Бетару 2:1.

ЗДОЛБУНІВ. **КПВ — Гарт 1:0 (0:0).** Товариський метч Ц-клясового Гарту з А-клясовим КПВ знову скінчився незамітною програною української дружини, яка грала д. жертвенно і тільки фізично була слабша від противника.

ЛЬВІВ. **Святогор — Віс 5:3 (2:2).** У Святогорі д. добре грав цілий напад. Увесь час сильна перевага Святогору.

СПОРТОВІ НОВИНКИ

Львів — Лодзь. Міжмістові футбольні змагання відбудуться у вівторок 3. п. м. на грищі Чорних. У репрезентації Львова грає двох грачів України, а саме Магоцький і Скоцень.

Львів — Перемишль. У Перемишлі відбудуться 3. п. м. міжмістові змагання. У дружині Львова грає Міклош і Воробець.

Старт наколесників України в Катовицях. 8. п. м. два чільні наколесники України Степаняк і Бабій стартуватимуть у Катовицях у бігу на 115 км. Наколесники України будуть єдиними репрезентантами Львова на цих змаганнях.

Чашу Східних Торгів дістане Україна. Справа наколесницького бігу за чашу Сх. Торгів, яка тягнеться більше як пів року, вкінці закінчилася дискваліфікацією всіх наколесників Чорних та одночасно признанням чаші Україні.

Зоря — Святогор. Мистецькі змагання обох цих дружин відбудуться у вівторок 3. п. м. на Цитаделі в год. 11.30 передполуднем. Друга львівська українська Ц-клясова дружина Стен виїздить до Перемишля. Сподіємося, що обі наші дружини виявлять якнайбільше амбіції та запалу і вийдуть переможцями з цих змагань, хто знає, чи не вирішних змагань. Зокрема Стен повинен на перемиському ґрунті вибороти ... свої перемоги.

Мадярська Ліга. Ференцварош — Будаї 3:0; Сомбатгеї — Фебус 4:3; Бочкай — Гунгарія 2:0; Ференцварош — Немзеті 6:3; Уйпешт — Кішпешт 5:1; Будаї — Електромош 5:1; Сегед — ЕТО 1:0.

Свято Миколи Лисенка в Женеві.

Женева, 27. квітня 1938.

На третій день Великодня відбувся в салі женевської Консерваторії концерт української музики, уладжений Дирекцією „Офінора“ з нагоди двацятипятиліття дня смерти Миколи Лисенка. Велика саля з галерією, що містить понад 500 осіб, була вщерть виповнена публикою. Перші ряди місць займали представники місцевої дипльоматії, преси, музики і т. д.

Музичну частину попередив основний відчит директора Консерваторії Анрі Ганебона про український народній спів і музику, провідну ролю М. Лисенка в українській музиці, його національно-культурне і політичне значіння для української нації, про головні напрямні мистецької творчости українського композитора та про його головні твори. Другою і четвертою точкою концерту був сольовий спів п-і Горини-Чокаєвої, дружини відомого керманича самостійницького руху Туркестану, що відспівала сильним і гнучким сопраном „Гетьмани...“, арію Горпини з опери „Утоплена“ „Без тебе Олесю“ і кілька інших пісень, викликавши бурхливі оплески публики. Професор А. Кунц відспівав у французькім перекладі „Ой чогож ти почорніло“, „Ой Дніпре мій Дніпре“ та дві інші пісні при оплесках женевської публики, що добре його знає. Невеликий, але дуже добре дібраний хор Консерваторії дав женевцям два взірці українських хорових пісень у цілком добрім виконанні.

На окрему увагу заслуговують дві точки танечного виступу п-ни Єреміїв, яку публика стрінула вже оплесками як знайому з її попереднього виступу в січні ц. р. З вдоволенням можна було ствердити значний поступ у виконанні гопакового соля, яке принесло молодій танечниці квіти й оплески не менші, ніж досвідченій співачці. Цю вразливість західно-европейської публики на український танок повинніб мати на увазі наша молодь на чужині. При деякім організаційнім хисті можна булоб осягнути в цій царині не менші успіхи в Европі, ніж в Америці.

Лисенківський концерт у Женеві треба уважати успішною спробою виконати українські музичні твори чужинецькими силами. Воно справді вимагає вмілого і дбайливого укладу програми такої, як її впорядкував цього разу п. Андрій Чеховський, що і скомпонував те, що бракувало для фортепіянового супроводу. Значніще поширення української музики в Европі можливе лише тоді, коли виконання її творів буде доступне самим чужинцям. На вечірці, що зєднала чужинців та українців у домі директора „Офінора“ п. Єреміїва по концерті, можна було чути багато щирих висловів подиву для краси української музики.

Женевська преса, спеціяльно „Журналь де Женев“, поставилась дуже прихильно до концерту, попередивши його статтею про Лисенка і підкресливши потім успіх цієї української імпрези.

М. Данько.

Догідности весняного лікування

В ІВОНІЧІ-ЖИВЦЮ.

Згідно з довго-літньою традицією Івоніча-Живця, весняний лікувальний сезон починається в цьому живці вже дня 1. травня. Недавно закінчено в Івонічі всякі підготовні праці до лікувальної кампанії, а лікувальні заведення внедовзі почнуть свою інтенсивну діяльність.

Треба підкреслити, що вже минулого року записано кількадесять процентову звишку лікувальників і тому треба рахуватися з дальшим приростом в цьому році. При тім треба зазначити, що напевне вже в ранньому весняному сезоні покажеться значно пожвавлена участь гостей.

Весняний сезон дає лікувальникам дуже поважні користи, саме ціни є нижчі ніж у сезоні головнім, тоді легкий і догідний вибір мешкань; купелі і лікувальні засоби зможе кожний легко дістати в догідних годинах — це все дає великі вигоди весняного лікування у живці.

Івоніч це один з найгарніших живців Галичини, зокрема один з найуспішніших. Його головними лікувальними скарбами є височоквартісні солоно-алькалічні щави і йово — бромові джерела. Засяг лікувальних засобів Івоніча-Живця є дуже широкий, а багатство джерельних лікувальних засобів та їхній европейський рівень творять умови успішного лікування багатьох недуг.

Заведення Івоніча-Живця прямує цілою своєю організацією до якнайбільшої співпраці з лікарським світом. Постійне збільшування засобів і терапевтичних уладжень дає змогу користати із природних бальнеольоґічних скарбів в якнайширшому обсязі.

Тимто вже ранною весною треба переводити лікування в Івонічі-Живці в ідеальних умовах вигод і комфорту, який запевняє задовільні лікувальні успіхи.

Чи у Вашому повіті та у Вашій громаді відбувається уже домашнє навчання неписьменних? Таким навчанням повинні зайнятися всі Філії та читальні „Просвіти“ й окремі свідомі громадяни. Для цієї мети видала „Просвіта“ дуже цікавий буквар із читанкою „ДО СОНЦЯ“, що коштує всього 50 сот.

З ПОЛЬСЬКИХ СПРАВ.

„ЛЕОНКУ, ЦО ТИ МУВІШ?!...“

Засідання парляментарного кола Озону, що відбулося в суботу, 30-го квітня ц. р., було дуже бурхливе. Ще перед порядком нарад забрав слово посол Дудзінський, який в імені 11-ти членів відчитав декларацію та зголосив виступ всіх 11-ти з орґанізації. Після виголошення декларації покинув салю нарад.

Потім промовляв б. премієр, сенатор Леон Козловський. Він ствердив, що Озон не є тепер тим, чим був, що Озон зовсім відійшов від декларації полк. Коца, що до часу уступлення полк. Коца Озон не служив ніяким особам ані мафіям, а сьогодні в Озоні погляди полк. Медзінського недоторкані. Коли мова про відношення до уряду, то полк. Коц стояв на становищі: підтримую уряд, якщо він працює згідно з моєю декларацією, поборюю його, як він їй протиставиться." Теперішній Озон — казав сен. Козловський — і його преса — це почесна сотня, що стає при кожній перетинаній стаґиці, при кожному святі, при кожній промові, при кожному виступі державного достойника. Тому є таке враження, що головне завдання, яке Озон досі виконував, — це оплескувати міністрів.

„Все це — заявив при кінці промови сен. Козловський — приневолює мене перестати бути членом Озону."

У звідомленні з цього засідання польські часописи подають, що як тільки сен. Козловський почав свою промову та став атакувати Озон, полк. Медзінський раз-у-раз перебивав йому окликом: „Леонку, цо ти мувіш?" Тоді ген. Козловський крикнув: „Пане Медзінські, проше о спокуй!"

Полк. Медзінський далі перебивав, причому помагали йому окликами „направячі". Коли-ж сен. Козловський зробив закид, що орган Озону „Газета Польска" промовчав проект протимасонського закону, полк. Медзінський кинувся на нього з затисненими пястуками так, що кількох послів мусіло їх розборонити.

Все те відбувалося при постійнім вереску та вигуках „Направи". Сен. Козловський перервав промову і вийшов зі салі зі словами:

— Покидаю ваш гурт!

За ним вийшов зі салі сен. Двораковський з Волині.

Після того промовляв ще полк. Медзінський та шеф Озону ген. Скварчинський.

ГОЛОВНА РАДА ОЗОНУ КООПТУВАЛА НОВИХ ЧЛЕНІВ.

В пятницю, 29-го квітня ц. р. відбулося перше засідання головної ради Озону, на якому докооптували ще 29 членів. Це переважно відомі діячі колишнього ББ та урядові особи. Між іншими ввійшли до ради: зі Львова президент міста д-р Островський, з Галичини пос. Остафін з Кросна, Леопольд Орловський з Рогатина та Адам Солецький з Теребовлі.

Головна рада вислала телеґрафічні привіти президентові держави, маршалові Сьміглому-Ридзові та п. Пілсудській.

ҐЕН. СКВАРЧИНСЬКИЙ НЕ РОЗУМІЄ МОТИВІВ М. РОДЗЕВИЧІВНОЇ.

На письмо Марії Родзевичівної про виступ з Озону, ґен. Скварчинський відповів, що з прикрістю приняв до відома її резиґнацію, але не розуміє її мотивів, бо коли мова про засади, які вона вичисляє у своєму письмі, то Озон ці засади зберігає у своїй праці. „Сподіюся — кінчить письмо ґен. Скварчинський, — що слідкуючи за розвитком праці Озону ви зміните свій погляд."

ПРЕОСВ. ХОМИШИН У ПРЕМІЄРА.

ПАТ. повідомляє: Голова ради міністрів ґен. Славой-Складковський приняв у суботу, 30. м. м. на авдієнції Преосв. Кир Хомишина зі Станиславова.

КН. ШТАРЕМБЕРҐОВІ СКОНФІСКУЮТЬ МАЙНО?

Як подає „Вінер Фелькішер Беобахтер", князеві Штаренберґові мабуть сконфіскують майно та розділять його між селян. Мотивом цеї конфіскати було би походження того майна: його сконфісковано селянам-протестантам. Крім того частина дібр лежить на чехословацькому пограниччі, тому має чимале стратеґічне значіння.

ПОДРУЖЖА ЗІ ЖИДАМИ ЗАБОРОНЕНІ В АВСТРІЇ.

Намісник Австрії заборонив давати шлюби арійцям з жидами. На подружжа чужинців даватиме дозвіл намісництво

—о—

По широкому світі.

Папа не затвердив подружжа альбанського короля, бо він не зобовязався виховувати своїх майбутніх дітей на католиків.

10.000 москалів-білоґвардійців уладило демонстрацію проти комінтерну.

Румунським амбасадором у Варшаві заіменовано б. міністра Ришарда Франасовічі.

Еспанський червоний премієр зложив представникам преси програмову декларацію, обіцюючи пошану релігійних почувань та приватної власности.

Ділом ушануйте память тих, що своїм зусиллям та терпінням поставили нас у ряд націй.

Еміґраційні справи.

ВИЗДИ РОДИН ДО КАНАДИ

Справа виїзду родин до Канади на поселення врешті полагоджена. Вербунковий сезон буде тревати до 15. жовтня 1938 р. Виїхати могтимуть родини з капіталом 1.000 і 500 дол. Девізова Комісія признала загальну суму на поселенні квоти до Канади у висоті 200.000 кан. дол. Крім показових квот родини мусітимуть мати достаточну скількість гроша на прожиток у перших днях побуту в Канаді у висоті до 40 кан. дол. на родину. Першенство у виїзді матимуть ті родини, що вже зареєстровані і які не могли виїхати ні весною 1936 р., ні весною 1937 р. Нових реєстрацій не переводять. Родини не повинні ліквідувати свого майна, доки не будуть затверджені Міністерством Сусп. Опіки і канадійською кольонізаційною владою. Багаж, що його родини забирають, не може перевищати 100 кг. на дорослу особу. Понад те багаж треба пакувати в нові коші, куфри або мішки. За санітарних оглядів портова влада в Канаді не дозволяє привозити багажу в старих куфрах. Сини у війсковому віці, які лишаються у краю для відбуття військової служби, по відбутті її можуть виїхати до родини, якщо були подані в квестіонарі.

ЕМІҐРАЦІЯ ДО АРҐЕНТИНИ

Справа з виїздом родин до Арґентини вже виконана й арґентинський консуль дальше видає візи, які був на короткий час припинив. Консуль Арґентини подає до відома, що вдова, яка їде до Арґентини з дітьми, не може бути головою родини. Коли разом з нею думає їхати повнолітній син, то його можуть принятн як голову родини. Має він право забрати із собою маму та неповнолітніх членів родини на підставі одної показової квоти. Повнолітні члени родини мусять мати окремі показові квоти. Батько, голова родини може забрати із собою на підставі одної показової квоти діти у вільному стані без огляду на вік. Брати або сестри голови родини чи його дружини можуть бути прилучені до родини з одною показовою квотою, якщо не є повнолітні. З днем 1. квітня ц. р. корабельні карти до Арґентини подорожчали. Нормальна карта коштує тепер 820 зол., для членів родини 715 зол.

НОВЕ ПРИМІЩЕННЯ ЕМІҐРАЦІЙНОГО СИНДИКАТУ

З днем 1. квітня ц. р. бюро Еміґраційного Синдикату у Варшаві перенесені до власного дому при вул. Хотинській ч. 3. В тому самому домі буде також приміщений еміґраційний готель.

Свято Миколи Лисенка в Женеві.

Женева, 27. квітня 1938.

На третій день Великодня відбувся в салі женевської Консерваторії концерт української музики, уладжений Дирекцією „Офінора“ з нагоди двацятипятиліття дня смерти Миколи Лисенка. Велика саля з ґалерією, що містить понад 500 осіб, була вщерть виховнена публикою. Перші ряди місць займали представники місцевої дипльоматії, преси, музики і т. д.

Музичну частину попередив основний відчит директора Консерваторії Анрі Ганебена про українській народній спів і музику, провідну ролю М. Лисенка в українській музиці, його національно-культурне і політичне значіння для української нації, про головні напрямні мистецької творчости українського композитора та про його головні твори. Другою і четвертою точкою концерту був сольовий спів п-і Горини-Чокаєвої, дружини відомого керманича самостійницького руху Туркестану, що відспівала сильним і гнучким сопраном „Гетьмани...“, арію Горпини з опери „Утоплена“ „Без тебе Олесю“ і кілька інших пісень, викликаши бурхливі оплески публики. Професор А. Кунц відспівав у французькім перекладі „Ой чогож ти почорніло“, „Ой Дніпре мій Дніпре“ та дві інші пісні при оплесках женевської публики, що добре його знає. Невеликий, але дуже добре дібраний хор Консерваторії дав женевцям два взірці українських хорових пісень у цілком добрім виконанні.

На окрему увагу заслуговують дві точки танечного виступу п-ни Єремїїв, яку публика стрінула вже оплесками як знайому з її попереднього виступу в січні ц. р. З вдоволенням можна було ствердити значний поступ у виконанні гопакового соля, яке принесло молодій танечниці квіти й оплески не менші, ніж досвідченій співачці. Цю вразливість західно-европейської публики на український танок повиннаб мати на увазі наша молодь на чужині. При деякім організаційнім хисті можна булоб осягнути в цій царині не менші успіхи в Европі, ніж в Америці.

Лисенківський концерт у Женеві треба уважати успішною спробою виконати українські музичні твори чужинецькими силами. Воно справді вимагає вмілого і дбайливого укладу програми такої, як її впорядкував цього разу п. Андрій Чеховський, що і скомпонував те, що бракувало для фортепіянового супроводу. Значніше поширення української музики в Европі можливе лише тоді, коли виконання її творів буде доступне самим чужинцям. На вечірці, що зєднала чужинців та українців у домі директора „Офінора“ п. Єреміїва по концерті, можна було чути багато щирих висловів подиву для краси української музики.

Женевська преса, спеціяльно „Журналь де Женев“, поставилась дуже прихильно до концерту, попередивши його статтею про Лисенка і підкресливши потім успіх цієї української імпрези.

М. Данько.

З ПОЛЬСЬКИХ СПРАВ.

„ЛЕОНКУ, ЦО ТИ МУВІШ?!...“

Засідання парляментарного кола Озону, що відбулося в суботу, 30-го квітня ц. р., було дуже бурхливе. Ще перед порядком нарад забрав слово посол Дудзінський, який в імені 11-ти членів відчитав декляpацію та зголосив виступ всіх 11-ти з орґанізації. Після виголошення декляpації покинув салю нарад.

Потім промовляв б. премієр, сенатор Леон Козловський. Він ствердив, що Озон не є тепер тим, чим був, що Озон зовсім відійшов від декляpації полк. Коца, що до часу уступлення полк. Коца Озон не служив ніяким особам ані мафіям, а сьогодні в Озоні погляди полк. Медзінського недоторкані. Коли мова про відношення до уряду, то полк. Коц стояв на становищі: підтримую уряд, якщо він працює згідно з моєю декляpацією, поборюю його, як він їй протиставиться.“ Теперішній Озон — казав сен. Козловський — і його преса — це почесна сотня, що стає при кожній перетинанй станиці, при кожному святі, при кожній промові, при кожному виступі державного достойника. Тому є таке враження, що головне завдання, яке Озон досі виконував, — це оплескувати міністрів.

„Все це — заявив при кінці промови сен. Козловський — приневолює мене перестати бути членом Озону.“

У звідомленні з цього засідання польські часописи подають, що як тільки сен. Козловський почав свою промову та став атакувати Озон, полк. Медзінський раз-у-раз перебивав йому окликом: „Леонку, цо ти мувіш?“ Тоді сен. Козловський крикнув: „Пане Медзінські, прошє о спокуй!“

Полк. Медзінський далі перебивав, причому помагали йому окликами „направячі“. Коли-ж сен. Козловський зробив закид, що орган Озону „Ґазета Польска“ промовчав проект протимасонського закону, полк. Медзінський кинувся на нього з затисненими пястуками так, що кількох послів мусіло їх розборонити.

Все те відбувалося при постійнім вереску та вигуках „Направи“. Сен. Козловський перервав промову і вийшов зі салі зі словами:

— Покидаю ваш гурт!

За ним вийшов зі салі сен. Двораковський з Волині.

Після того промовляв ще полк. Медзінський та шеф Озону ґен. Скварчинський.

ГОЛОВНА РАДА ОЗОНУ КООПТУВАЛА НОВИХ ЧЛЕНІВ.

В пятницю, 29-го квітня ц. р. відбулося перше засідання головної ради Озону, на якому докооптували ще 29 членів. Це переважно відомі діячі колишнього ББ та урядові особи. Між іншими ввійшли до ради: зі Львова президент міста д-р Островський, з Галичини пос. Остафін з Кросна, Леопольд Орловський з Рогатина та Адам Солецький з Теребовлі.

Головна рада вислала телеґрафічні привіти президентові держави, маршалові Сьміґлому-Ридзові та п. Пілсудській.

ҐЕН. СКВАРЧИНСЬКИЙ НЕ РОЗУМІЄ МОТИВІВ М. РОДЗЕВИЧІВНОЇ.

На письмо Марії Родзевичівної про виступ з Озону, ґен. Скварчинський відповів, що з прикрістю приняв до відома її резиґнацію, але не розуміє її мотивів, бо коли мова про засади, які вона вичисляє у своєму письмі, то Озон ці засади зберігає у своїй праці. „Сподіюся — кінчить письмо ґен. Скварчинський, — що слідкуючи за розвитком праці Озону ви зміните свій погляд.“

ПРЕОСВ. ХОМИШИН У ПРЕМІЄРА.

ПАТ. повідомляє: Голова ради міністрів ґен. Славой-Складковський приняв у суботу, 30. м. м. на авдієнції Преосв. Кир Хомишина зі Станиславова.

КН. ШТАРЕМБЕРҐОВІ СКОНФІСКУЮТЬ МАЙНО?

Як подає „Вінер Фелькішер Беобахтер“, князеві Штаренберґові мабуть сконфіскують майно та розділять його між селян. Мотивом цеї конфіскати було би походження того майна: його сконфісковано селянам-протестантам. Крім того частина дібр лежить на чехословацькому пограниччі, тому має чимале стратегічне значіння.

ПОДРУЖЖА ЗІ ЖИДАМИ ЗАБОРОНЕНІ В АВСТРІЇ.

Намісник Австрії заборонив давати шлюби арійцям з жидами. На подружжя чужинців давати дозвіл намісництво.

По широкому світі.

Папа не затвердив подружжя альбанського короля, бо він не зобовязався виховувати своїх майбутніх дітей на католиків.

10.000 москалів-білоґвардійців уладило демонстрацію проти комінтерну.

Румунським амбасадором у Варшаві заіменовано б. міністра Ришарда Франасовічі.

Еспанський червоний премієр зложив представникам преси програмову декляpацію, обіцюючи пошану релігійних почувань та приватної власности.

Ділом ушануйте память тих, що своїм зусиллям та терпінням поставили нас у ряд націй.

Догідности весняного лікування

ДОГІДНОСТИ ВЕСНЯНОГО ЛІКУВАННЯ В ІВОНІЧІ-ЖИВЦЮ.

Згідно з довго-літньою традицією Івоніча-Живця, весняний лікувальний сезон починається в цьому живці вже дня 1. травня. Недавно закінчено в Івоничі всякі підготові праці до лікувальної кампанії, а лікувальні заведення вже вндовзі почнуть свою інтенсивну діяльність.

Треба підкреслити, що вже минулого року записано кількадесять процентову звишку лікувальників і тому треба рахуватися з дальшим приростом в цьому році. При тім треба зазначити, що напевне вже в ранньому весняному сезоні покажеться значно пожвавлена участь гостей.

Весняний сезон дає лікувальникам дуже поважні користи, саме ціни є нижчі ніж у сезоні головнім, тоді легкий і догідний вибір мешкань: купелі і лікувальні засоби зможе кожний легко дістати в догідних годинах — це все дає великі вигоди весняного лікування у живці.

Івоніч це один з найгарніших живців Галичини, зокрема один з найуспішніших. Його головними лікувальними скарбами є високовартісні солоно-алькалічні щави і йово — бромові джерела. Засяг лікувальних засобів Івоніча-Живця є дуже широкий, а багатство джерельних лікувальних засобів та їхній европейський рівень творять умови успішного лікування багатьох недуг.

Заведення Івоніча-Живця прямує цілою своєю організацією до якнайбільшої співпраці з лікарським світом. Постійне збільшування засобів і терапевтичних уладжень дає змогу користати із природних бальнеольоґічних скарбів в якнайширшому обсязі.

Тимто вже ранньою весною треба переводити лікування в Івонічі-Живці в ідеальних умовах вигод і комфорту, який запевняє задовільні лікувальні успіхи.

Чи у Вашому повіті та у Вашій громаді відбувається уже домашне навчання неписьменних? Таким навчанням повинні зайнятися всі Філії та читальні „Просвіти“ й окремі свідомі громадяни. Для цієї мети видала „Просвіта“ дуже цікавий буквар із читанкою „ДО СОНЦЯ“, що коштує всього 50 сот.

Еміґраційні справи.

ВИЇЗДИ РОДИН ДО КАНАДИ

Справа виїзду родин до Канади на поселення врешті полагоджена. Вербунковий сезон буде тревати до 15. жовтня 1938 р. Виїхати могтимуть родини з капіталом 1.000 і 500 дол. Девізова Комісія признала загальну суму на показові квоти до Канади у висоті 200.000 кан. дол. Крім показових квот родини мусітимуть мати достаточну скількість гроша на прожиток у перших днях побуту в Канаді у висоті до 40 кан. дол. на родину. Першенство у виїзді матимуть ті родини, що вже зареєстровані і які не могли виїхати ні весною 1936 р., ні весною 1937 р. Нових реєстрацій не переводить. Родини не повинні ліквідувати свого майна, доки не будуть затверджені Міністерством Сусп. Опіки і канадійською кольонізаційною владою. Багаж, що його родини забирають, не може перевищати 100 кг. на дорослу особу. Понри те багаж треба пакувати в нові коші, куфри або віліки. За санітарних оглядів портова влада в Канаді не допускає привозити багажу в старих куфрах. Сини у військовому віці, які лишаються у краю для відбуття військової служби, по відбуті її можуть виїхати до родини, якщо були подані в квестіонарі.

ЕМІҐРАЦІЯ ДО АРҐЕНТИНИ

Справа з виїздом родин до Арґентини вже виповнена й арґентинський консуль дальше видає візи, які був на короткий час припинив. Консуль Арґентини подає до відома, що вдова, яка їде до Арґентини з дітьми, не може бути головою родини. Коли разом з нею думає їхати повнолітній син, то його можуть приняти як голову родини. Має він право забрати із собою маму та неповнолітніх членів родини на підставі одної поназової квоти. Повнолітні члени родини мусять мати окремі поназові квоти. Батько, голова родини може забрати із собою на підставі одної поназової квоти діти у вільному стані без огляду на вік. Брати або сестри голови родини чи його дружини можуть бути причислені до родини з одною поназовою квотою, коли не є повнолітні. З днем 1. квітня ц. р. корабельні карти до Арґентини подорожчали. Нормальна карта коштує тепер 820 зол., для членів родини 715 зол.

НОВЕ ПРИМІЩЕННЯ ЕМІҐРАЦІЙНОГО СИНДИКАТУ

З днем 1. квітня ц. р. бюро Еміґраційного Синдикату у Варшаві перенесені до власного дому при вул. Хотимській ч. 5. В тому самому домі було також приміщений еміґраційний готель.

ТРАГІЧНА СМЕРТЬ СВЯЩЕННИКА.

Греко-католицький священик, катихит в Бучачі, о. Михайло Пастушенко внаслідок необережної їзди моторовим ровером наїхав під Заліщиками на віз Івана Оневського з Горського. О. Пастушенко впав на землю. Люди, що їхали возом прийшли йому з першою поміччю і він ще власними силами доїхав на своєму ровері до Заліщиків. Місцевий лікар відіслав його до шпиталя, де о. Пастушенко перебув у непритомному стані цілу добу і вмер. Як виявилося, в часі упадку йому тріс череп та струсся мозок. Тіло перевезли до церкви, звідки відбувся похорон, в якому взяло участь багато духовенства та маси вірних з сусідних сіл та повітів.

—o—

ЗІЗД РЕКТОРІВ.

Дня 29. квітня ц. р. відбувся у Варшаві зїзд ректорів високих шкіл цілої Польщі. Ректори радили над організацією нового шкільного року, над реформою студій на гуманістичних та математично-природничих виділах, над справою матеріяльної допомоги академічній молоді та над справою умовин, на яких прийматимуть до академічних шкіл учнів, що покінчили фахові та педагогічні ліцеї.

—o—

НОВИНКИ.

— **Нововідкрита** крамниця і робітня взуття: Григорій Боднар, Станиславів, Собіського 38.

— **В понеділок 9. травня** в год. 8. ввечір усі слухаємо концерту українських народніх пісень, що його влаштовує Т-во „Академічний хор Бандурист" в салі Театру Ріжнородностей. 1—2

— **Футра до переховання** на літо приймає **„ХРОМ"**, Львів, Руська 20., тел. 271-83. Поручає лиси, тхорі, пелеринки, перефасоновує уживані футра. 968 1—10

— **Фотосвітливці!** Закуповуйте ввесь фотографічний матеріял тільки в українській фірмі **Е-КОМП**, Львів, вул. Сикстуська 29, тел. 203-30.

— **Лиси, пелеринки, краветки з футер** виконує і поручає **Юліян Глушевський, Львів, пл. Капітульна 3, І. телефон 254-46. Приймаю футра до перехову літом.** 3229

— **Приклад гідний наслідування:** з нагоди вінчання м-ра Степана і Ірини з Ломацьких Алиськевичів, складають замість повідомлень про своє вінчання 10 зол. на ювилейний дар „Просвіті" і 10 зол. на „Рідну Школу".

— **Комітет будови церкви св. Івана Богослова у Львові** (вул. Потоцького 95) улаштовує в неділю 8. травня ц. р. в год. 5. попол. традиційне свячене, на яке запрошує усе Громадянство Львова. Просять прибути без огляду на те, чи хто дістане спеціяльне запрошення, бо з уваги на короткий час до „свяченого" годі буде розіслати запрошення всім ВП. Громадянам.

— **Чи маємо свої самоткани?** На це питання хоче відповісти ревія української моди дня 8. травня. Побачимо там роскішні вовняні матеріяли, виткані на ручних верстатах ф-ми Гуцульське Мистецтво у Косові. Також рідний шовк із Самбора у формі костюмів і шаликів. А вже полотна в ріжних видах та мальованки задоволять і найвибагливіший смак.

— **Концерт** одного з найвизначніших віртуозів Гольдберга відбудеться в четвер 5. травня в салі Польського Музичного Т-ва в год. 8.30 вечором.

— **Декорація міста під загрозою кари.** Міська управа в Тернополі проголосила, що з нагоди польських національних, державних та принагідних свят треба вивішувати на приватних домах, торговельних та промислових льокалях польські національні („о барвах народових") прапори. Нічого надзвичайного! Так водиться, що міські управи закликають мешканців міст декорувати доми з нагоди ріжних свят. Але це ніде і ніколи не було примусове, ніде і ніколи не наказував цього закон. Тимчасом міська управа в Тернополі не тільки визначила, якої величини мусить бути прапор, але й загрозила, що як хтонебудь не вивісить прапора означеного зразка або зробить це в „недбайливий спосіб" (?), то його стріне кара арешту до двох тижнів або грівна до 500 зол. Це мабуть перший такий розпорядок, що під загрозою кари примушує громадян декорувати свої доми.

— **Зїзд матуристів** у Сяноці відбудеться 12. червня ц. р. з нагоди 50-ліття першої матури у сяніцькій державній гімназії. До участи у зїзді взиває організаційний комітет і дирекція гімназії всіх вихованків і професорів цієї гімназії з років 1880—1938 р. Зголошення та адреси слід надсилати до 10. травня ц. р. до дирекції гімназії в Сяноці.

— **По грабунковім нападі підпалили хату.** Минулої суботи невідомі бандити напали на помешкання М. Раймана у присілку Лужок недалеко Рави Руської і забрали ввесь товар. Крім того бандити стерроризували родину Раймана і забрали з шаф гардеробу, 3 годинники і 6 шнурків перлових коралів. Опісля бандити облили нафтою крамницю, моблі в помешканні і підпалили будинок, що згорів до тла. Пошкодовані встигли втікти крізь вікно, бо бандити позамикали двері. Поліція шукає за бандитами.

— **Львівська хроніка.** Перед трибуналом окружного суду у Львові відповідає Владислав Туркевич з Виників за вбивство Антона Гули з Виників. — З помешкання Ядвіги Штавфер при вул. Дунін Борковських ч. 24 невідомий злодій вкрав з кредексу 95 зол., золоту брошку і шлюбну обручку вартости 615 зол. — У ресторані Левенталя при вул. Вишневецьких ч. 2. трьох невідомих напасників побило Я. Гехтена та Оприска без ніякої причини. Нападеними занялося рятункове поготівля.

— ~~Переміняють старостів на Волині.~~ З приходом до Луцька нового воєводи ~~пол.~~ Гавке-Новака почалися персональні зміни між старостами. Вже першого тижня два старости дістали відпустку, з якої не вернуться на свої становища.

— **Жахливе вбивство учительки.** На дорозі між Гембажевом і Павловом, пов. Гнезно невідомі бандити напали на 23-літню учительку Софію Змужанку, якій розбили голову камінням і кинули до рова. Бандити забрали їй золотий годинник, золотий перстенець, портмонетку, з кількадесяти сотиками та леґітимації. Родина змасакрованої учительки визначила 2.000 зол. нагороди за схоплення бандитів. Поліція шукає енергійно за бандитами.

— **Незвичайний випадок з 18-місячною дитиною** трапився недавно в Холмі, де з вікна на другому поверсі впала на вулицю 18-місячна дитина проф. Кінчика внаслідок неуваги служби. Лікарі ствердили, що дитина зовсім здорова, хоч упала на камінний хідник.

— **Святотатство в костелах.** Невідомі вломники дісталися минулої суботи до парохіяльного костела в Гайдуках Великих, розбили кілька скарбонок, з яких забрали 70 зол. і розбили кивот, з якого виняли чашу з Найсвятішими Тайнами та розкинули їх по вівтарі. Чергового дня невідомі злочинці знищили протестантський костел у Свентохловіцах та помешкання Кедеріша. Поліція веде енергійні розшуки.

— **За зневагу памяти марш. Пілсудського.** Влада веде слідство проти б. маршала сенату і сойму Тромпчинського, який помістив у часописі „Зврот" статтю з критикою ідеї леґіонів. Тромпчинського буде боронити кількох відомих варшавських адвокатів.

— **Захланні карієровичі.** З дальших зізнань свідків міністерства скарбу у процесі Міхальського, Ідзіковського і товаришів, виходить, що Міхальський зробив карієру в міністерстві скарбу своїм „тупетом", безоглядністю і „працею". Міхальський мав грошеві клопоти, хоч заробляв коло 3.000 зол. місячно. Слід додати, що хоч багато свідків складає свої зізнання при замкнених дверях, все одно на світло денне виходять ріжні лайдацтва високих достойників.

— **Велитенську аферу з наркотиками** викрила по довшім слідстві спеціяльна поліція у Злучених Державах. Слідство виявило, що добре законспірована орґанізація виробляла кількадесять міліярдів папіросок з опієм річно, що їх продавала наркоманам. Доходи цієї орґанізації доходили до 500 мільйонів долярів річно. Провідники цієї злочинної організації опинилися за решіткою.

— **Амнестія в Німеччині.** Канц. Гітлер оголосив малу амнестію, на основі якої даровано кари засудженим на один місяць арешту або на грівну зі заміною на місяць арешту. Даровано теж кари засудженим за політичні провини до 6-ох місяців арешту. Амнестія не обняла засуджених за злочини державної зради.

— **Страшна смерть 18-ох весільних гостей.** Минулої неділі пополудні розбився тримоторовий літак „Ля Літорія" до гори Валле Нупа під Формією на шляху між Бріндізі і Римом. Літак згорів з усіми членами залоги і 18-ма пасажирами, які вертались із весілля альбанського короля Зоґу. Між пасажирами був теж альбанський посол у Римі Жафер Бей Вліє. — У стейті Пуебля в Мексику розбився автобус. 10 осіб згинуло, 32 особи ранені.

— **Найкращі кандидатки до подружжа.** Товариство, що втримує летунську комунікацію між Амстердамом і Льондоном, має постійно клопіт з жіночою обслугою на літаках. Одна з них заявила кореспондентові льондонського часопису, що підчас її шеститижневої служби мала аж 90 „пропозицій" вийти заміж. Додала, що кожна її товаришка по 6-ох місяцях праці на літаку покидає службу, бо виходить заміж. Такі дівчата виходять заміж здебільша за летунів та інженерів комунікаційного товариства. Частина виходить теж заміж за подорожніх, які захоплюються їх чемною поведінкою, холоднокровністю та знанням кількох мов.

— **Токійський час** обовязуватиме на основі рішення тимчасового китайського уряду в Пекіні, в північнім Китаю і Монголії. Таким чином Японія, Манджуко, Монголія і північний Китай матимуть спільний токійський час.

— **Костирі з книжками.** Минулої пятниці спалили в Зальбургу більшу кількість книжок, жидівських авторів, з протинімецьким змістом. Книжки спалили у присутности багатьох членів націонал-соціялістичної партії.

— **Погоня за 36. малпами.** До пристані Галіфакс у Канаді приплив корабель „Сельсбері" з транспортом еґзотичних птахів і звірів до американських зоольоґічних городів. Підчас дезинфекції корабля ґазами виставлено клітки з малпами на побережже. Невідомий збиточник отворив клітки і малпи розбіглися по місті, за якими уладила облаву поліція і зловила ледви 6 малп. По дорозі до Бостону корабель розбився, залогу врятовано, звірі потопилися.

— **Ріжні вісти.** На Червоному морі затонув італійський корабель „Карнаро". Залогу і пасажирів удалося врятувати. — Число безробітних в Анґлії зменшилося в минулому місяці на 61.440 осіб. — У вівторок 3. травня король Юрій VI відкриє у Ґлесґо британську імперіяльну виставу і виголосить промову, що її передаватиме радіо. — У Вольсенді в Анґлії спущено на воду кружляк „Едінбурґ" місткости 10.000 тон. Одночасно в доках почали будувати вісім контрторпедовців. — Минулого року вивезли з Анґлії за кордон зброї на 1,656.58 фунтів штерлінґів.

—o—

З театру.

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР: „ЗАВЄІДИ ВІРНИЙ", ІСТОРИЧНА ПЄСА Г. ЗБЄЖХОВСЬКОГО.

Рецензенти цієї премієри будуть більше говорити про самого автора, ніж про його пєсу. Пєсу написав автор з нагоди свого 40-літнього літературного ювилею, рахуючи свою літературну працю від перших поезій, недолітка, друкованих у славних орґанах Молодої Польщі „Життю" та „Химері". Після перших багатонадійних ліричних спроб, поет почав скоро пробувати своїх сил як новеліст і повістяр, а велику популярність зєднав собі щойно як малий фейлетоніст, який майже щоденно оспівував віршом усякі актуальні події. Збєжховський — віртуоз легкої, для всіх доступної поетичної форми, вражливий на буденні настрої, завсіди молодий і дотепний. На свій ювилей він хотів дати щось не менше популярне, як його фейлетонові вірші, але щось тривкіше, і вибрав собі патріотичний сюжет з історії Львова, на тему вірности міста короні Річипосполитої. А що автор не історик і не драматурґ широкого віддиху, то зробив тільки видовище складене з ріжних картин, які пробували оживляти режисери. Публика на премієрі ввесь час більше занята всякими акцесоріями ювилею, ніж дією на сцені. Сцена із Хмельницьким під Львовом витримана у благородних тонах; як виглядав 1918. рік, на жаль, рецензент не мав нагоди бачити, бо вся вистава протягалася за довго.

М. Р.

Дописи.

КОЛОМИЯ

100-ліття викупу Шевченка з кріпацтва вшанувала молодь наших гімназій (державної й Р. Ш.) спільним концертом дня 8. ц. м. у Шадничій салі. Програма почалася „Заповітом" композиції Вербицького з достроєм оркестри, який відспівав удачно мішаний хор. Потім виголосила І. Заваликут гарно опрацьований реферат на тему великих роковин. Дальше пішли такі точки: Шевченко — Воробкевич „Огні горять" — хор муж. гімназії; М. Данеля: „Гоммаж а лямідіє" скрипкове сольо — виконав надсподівано гарно, прецизно і зі зрозумінням С. Винярський; Г. Комарівна „Шевченкові" — деклямація Яцишинівної; Зампа: Увертюра з опери „[illegible] Марморбраут" — оркестра; Т. Шевченко: „Сон" (На панщині пшеницю жала) — гарна деклямація В. Ма[illegible]кого; Шевченко — Ярославенко: „За сонцем хмаронька пливе" — дівочий хор (твір із дещо задовгою інтродукцією); М. Лисенко: „Елеґія" — фортеп. сольо В. [illegible] найлівної та на кінці М. Лисенка: „Жалібний марш" — мішаний хор із достроєм оркестри. Дириґував хорами мішаним, мужеським та оркестрою проф. Р. Рубінсь[illegible], дівочим проф. М. Білинська. В хорах відчувалася перевага мужеських голосів над жіночими. В цілому концерт треба зачислити до вдячних, гідних памяти великого Поета.

ТРАГІЧНА СМЕРТЬ СВЯЩЕННИКА.

Греко-католицький священик, катихит в Бучачі, о. Михайло Пастушенко внаслідок необережної їзди моторовим ровером наїхав під Залщиками на віз Івана Оневського з Горського. О. Пастушенко впав на землю. Люди, що їхали возом прийшли йому з першою помічю і він ще власними силами доїхав на свому ровері до Заліщиків. Місцевий лікар відіслав його до шпиталя, де о. Пастушенко перебув у непритомному стані цілу добу і вмер. Як виявилося, в часі упадку йому тріс череп та стрясся мозок. Тіло перевезли до церкви, звідки відбувся похорон, в якому взяло участь багато духовенства та маси вірних з сусідних сіл та повітів.

—o—

ЗЇЗД РЕКТОРІВ.

Дня 29. квітня ц. р. відбувся у Варшаві зїзд ректорів високих шкіл цілої Польщі. Ректори радили над організацією нового шкільного року, над реформою студій на гуманістичних та математично-природничих виділах, над справою матеріяльної допомоги академічній молоді та над справою умовин, на яких прийматимуть до академічних шкіл учнів, що покінчили фахові та педагогічні ліцеї.

—o—

НОВИНКИ.

— **Нововідкрита** крамниця і робітня взуття: Григорій Боднар, Станиславів, Собіського . 38.

— **В понеділок 9. травня** в год. 8. ввечір усі слухаємо концерту українських народніх пісень, що його влаштовує Т-во „Академічний хор Бандурист" в салі Театру Ріжнородностей. 1—2

— **Футра до переховання** на літо приймає **„ХРОМ"**, Львів, Руська 20., тел. 271-83. Поручає лиси, тхорі, пелеринки, перефасоновує ужиті футра. 968 1—10

— **Фотосвітливці!** Закуповуйте весь фотографічний матеріял тільки в українській фірмі **Е-КОМП, Львів**, вул. Сикстуська 29, тел. 203-30.

— **Лиси, пелеринки, краватки з футер виконує і поручає Юліян Глушевський, Львів, пл. Капітульна 3, І. телефон 254-46. Приймаю футра до перехову літом.** 3229

— **Приклад гідний наслідування:** з нагоди вінчання м-ра Степана і Ірини з Ломацьких Алиськевичів, складають замісць повідомлень про своє вінчання 10 зол. на ювилейний дар „Просвіті" і 10 зол. на „Рідну Школу".

— **Комітет будови церкви св. Івана Богослова у Львові** (вул. Потоцького 95) улаштовує в неділю 8. травня ц. р. в год. 5. попол. традиційне свячене, на яке запрошує усе Громадянство Львова. Просять прибути без огляду на те, чи хто дістане спеціяльне запрошення, бо з уваги на короткий час до „свяченого" годі буде розіслати запрошення всім ВП. Громадянам.

— **Чи маємо свої самотканки?** На це питання хоче відповісти ревія української моди дня 8. травня. Побачимо там роскішні вовняні матеріяли, виткані на ручних варстатах ф-ми Гуцульське Мистецтво у Косові. Також рідний шовк із Самбора у формі костюмів і шаликів. А вже полотна в ріжних видах та мальовання задоволять і найвибагливіший смак.

— **Концерт** одного з найвизначніших віртуозів Гольдберга відбудеться в четвер 5. травня в салі Польського Музичного Т-ва в год. 8.30 вечором.

— **Декорація міста під загрозою кари.** Міська управа в Тернополі проголосила, що з нагоди польських національних, державних та принагідних свят треба вивішувати на приватних домах, торговельних та промислових льокалях польські національні („о барвах народових") прапори. Нічого надзвичайного! Так водиться, що міські управи закликають мешканців міст декорувати доми з нагоди ріжних свят. Але це ніде і ніколи не було примусове, ніде і ніколи не наказував цього закон. Тимчасом міська управа в Тернополі не тільки визначила, якої величини мусить бути прапор, але й загрозила, що як хтонебудь не вивісить прапора означеного зразка або зробить це в „недбайливий спосіб" (?), то його стріне кара арешту до двох тижнів або грина до 500 зол. Це мабуть перший такий розпорядок, що під загрозою кари примушує громадян декорувати свої доми.

— **Зїзд матуристів** у Сяноці відбудеться 12. червня ц. р. з нагоди 50-ліття першої матури у сяніцькій державній гімназії. До участи у зїзді взиває організаційний комітет і дирекція гімназії всіх вихованків і професорів цієї гімназії з років 1880—1938 р. Зголошення та адреси слід надсилати до 10. травня ц. р. до дирекції гімназії в Сяноці.

— **По грабунковім нападі підпалили хату.** Минулої суботи невідомі бандити напали на помешкання М. Раймана у присілку Лужок недалеко Рави Руської і забрали ввесь товар. Крім того бандити стероризували родину Раймана і забрали з шаф гардеробу, 3 годинники і 6 шнурків перлових коралів. Опісля бандити облили нафтою крамницю, меблі в помешканні і підпалили будинок, що згорів до тла. Пошкодовані встигли втікти крізь вікно, бо бандити позамикали двері. Поліція шукає за бандитами.

— **Львівська хроніка.** Перед трибуналом окружного суду у Львові відповідає Владислав Гуркевич з Винник за вбивство Антона Гули з Винник. — З помешкання Ядвіги Штаєфер при вул. Дунін Борковських ч. 24 невідомий злодій зкрав з кредексу 95 зол., золоту брошку і шлюбну обручку вартости 615 зол. — У ресторані Левенталя при вул. Вишневецьких ч. 2. трьох невідомих напасників побило Я. Гехтена та Опріска без ніякої причини. Нападеними занялося рятункове поготівля.

— З приходом до Луцька нового воєводи полк. Гавке-Новака почалися персональні зміни між старостами. Вже першого тижня два старости дістали відпустку, з якої не вернуться на свої становища.

— **Жахливе вбивство учительки.** На дорозі між Гембажевом і Павловом, пов. Ґнєзно невідомі бандити напали на 23-літню учительку Софію Змужанку, якій розбили голову камінням і кинули до рова. Бандити забрали їй золотий годинник, золотий перстенець, портмонетку, з кількадесяти сотиками та леґітимації. Родина змасакрованої учительки визначила 2.000 зол. нагороди за схоплення бандитів. Поліція шукає енерґійно за бандитами.

— **Незвичайний випадок з 18-місячною дитиною** трапився недавно в Холмі, де з вікна на другому поверсі впала на вулицю 18-місячна дитина проф. Кінчика внаслідок неуваги служби. Лікарі ствердили, що дитина зовсім здорова, хоч упала на камінний хідник.

— **Святотатство в костелах.** Невідомі вломники дісталися минулої суботи до парохіяльного костела в Гайдуках Великих, розбили кілька скарбонок, з яких забрали 70 зол. і розбили кивот, з якого виняли чашу з Найсвятішими Тайнами та розкинули їх по вівтарі. Чергового дня невідомі злочинці знищили протестантський костел у Свентохловіцах та помешкання Кедеріша. Поліція веде енерґійні розшуки.

— **За зневагу памяти марш. Пілсудського.** Влада веде слідство проти б. маршала сенату і сейму Тромпчинського, який помістив у часописі „Зврот" статтю з критикою ідеї леґіонів. Тромпчинського буде боронити кількох відомих варшавських адвокатів.

— **Захланні карієровичі.** З дальших зізнань свідків міністерства скарбу у процесі Міхальського, Ідзіковського і товаришів, виходить, що Міхальський зробив карієру в міністерстві скарбу своїм „тупетом", безоглядністю і „працею". Міхальський мав грошеві клопоти, хоч заробляв коло 3.000 зол. місячно. Слід додати, що хоч багато свідків складає свої зізнання при замкнених дверях, все одно на світло денне виходять ріжні лайдацтва високих достойників.

— **Велитенську аферу з наркотиками** викрила по довшім слідстві спеціяльна поліція у Злучених Державах. Слідство виявило, що добре законспірована орґанізація виробляла кількадесять міліярдів папіросок з опієм річно, що їх продавала наркоманам. Доходи цієї орґанізації доходили до 500 міліонів долярів річно. Провідники цієї злочинної орґанізації опинилися за решіткою.

— **Амнестія в Німеччині.** Канц. Гітлер оголосив малу амнестію, на основі якої даровано кари засудженим на один місяць арешту або на грину зі заміною на місяць арешту. Даровано теж кари засудженим за політичні провини до 6-ох місяців арешту. Амнестія не обняла засуджених за злочини державної зради.

— **Страшна смерть 18-ох весільних гостей.** Минулої неділі пополудні розбився трimоторовий літак „Ля Літорія" до гори Валле Нупа під Формією на шляху між Бріндізі і Римом. Літак згорів з усіми членами залоги і 18-ма пасажирами, які верталися із весілля альбанського короля Зоґу. Між пасажирами був теж альбанський посол у Римі Жафер Бей Влас. — У стейті Пуебля в Мексику розбився автобус. 10 осіб згинуло, 32 особи ранені.

— **Найкращі кандидатки до подружжа.** Товариство, що втримує летунську комунікацію між Амстердамом і Льондоном, має постійно клопіт з жіночою обслугою на літаках. Одна з них заявила кореспондентові льондонського часопису, що підчас її шеститижневої служби мала аж 90 „пропозицій" вийти заміж. Додала, що кожна її товаришка по 6-ох місяцях праці на літаку покидає службу, бо виходить заміж. Такі дівчата виходять заміж здебільша за летунів та інжинірів комунікаційного товариства. Частина виходить теж заміж за подорожніх, які захоплюються їх чемною поведінкою, холоднокровністю та знанням кількох мов.

— **Токійський час** обовязуватиме на основі рішення тимчасового китайського уряду в Пекіні, в північнім Китаю і Монголії. Таким чином Японія, Манджуко, Монголія і північний Китай матимуть спільний токійський час.

— **Костирі з книжками.** Минулої пятниці спалили в Зальбурґу більшу кількість книжок, жидівських авторів, з протинімецьким змістом. Книжки спалили у присутности багатьох членів націонал-соціялістичної партії.

— **Погоня за 36. малпами.** До пристані Галіфакс у Канаді приплив корабель „Сельсбері" з транспортом еґзотичних птахів і звірів до американських зооьоґічних городів. Підчас дезинфекції корабля ґазами виставлено клітки з малпами на побережже. Невідомий збиточник отворив клітки і малпи розбіглися по місті, за якими уладила облаву поліція і зловила ледви 8 малп. По дорозі до Бостону корабель розбився, залогу врятовано, звірі потопилися.

— **Ріжні вісти.** На Червоному морі затонув італійський корабель „Карнаро". Залогу і пасажирів удалося врятувати. — Число безробітних в Анґлії зменшилося в минулому місяці на 61.446 осіб. — У вівторок 3. травня король Юрій VI. відкриє у Ґлесґо британійську імперіяльну виставу і виголосить промову, що її передаватиме радіо. — У Вольсенді в Анґлії спущено на воду кружляк „Единбурґ" містоти 10.000 тон. Одночасно в доках почали будувати вісім контрторпедовців. — Минулого року вивезли з Анґлії закордон зброї на 1,656.58 фунтів штерлінґів.

—o—

З театру.

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР: „ЗАВСІДИ ВІРНИЙ", ІСТОРИЧНА ПЄСА Г. ЗБЕЖХОВСЬКОГО.

Рецензенти цієї премієри будуть більше говорити про самого автора, ніж про його пєсу. Пєсу написав автор з нагоди свого 40-літнього літературного ювилею, рахуючи свою літературну працю від перших поезій, недолітка, друкованих у славних орґанах Молодої Польщі „Життю" та „Химері". Після перших багатонадійних ліричних спроб, поет почав скоро пробувати своїх сил як новеліст і повістяр, а велику популярність зєднав собі щойно як малий фейлетоніст, який майже щоденно оспівував віршом усякі актуальні події. Збежховський — віртуоз легкої, для всіх доступної поетичної форми, вражливий на буденні настрої, завсіди молодий і дотепний. На свій ювилей він хотів дати щось не менше популярне, як його фейлетонові вірші, але щось тривкіше, і вибрав собі патріотичний сюжет з історії Львова, на тему вірности міста короні Річипосполитої. А що автор не історик і не драматурґ широкого віддиху, то зробив тільки видовище, складене з ріжних картин, які пробували оживляти режисери. Публика на премієрі ввесь час більше занята всякими акцесоріями ювилею, ніж дією на сцені. Сцена із Хмельницьким під Львовом витримана у благородних тонах; як виглядав 1918. рік, на жаль, рецензент не мав нагоди бачити, бо вся вистава протяглася за довго.

м. р.

Дописи.

КОЛОМИЯ.

100-ліття викупу Шевченка з кріпацтва вшанувала молодь наших гімназій (державної й Р. Ш.) спільним концертом дня 8. ц. м. у Щадничій салі. Програма почалася „Заповітом" композиції Вербицького з достроєм оркестри, який відспівав удачно мішаний хор. Потім виголосила І. Завалинкут гарно опрацьований реферат на тему великих роковин. Дальше пішли такі точки: Шевченко — Воробкевич „Огні горять" — хор муж. гімназії; М. Данкля: „Гоммаж а лєміціє" скрипкове сольо — виконав надсподівано гарно, прецизно і зі зрозумінням С. Винярський; Г. Комарівна „Шевченкові" — мельодеклямація Яцишинівної; Зампа: Увертюра з опери „Зампа" (або Марморбраут" — оркестра; Т. Шевченко: „Сон" (На панщині пшеницю жала) — гарна деклямація В. Малецького; Шевченко — Ярославенко: „За сонцем хмаронька пливе — дівочий хор (твір із дещо задовгою інтродукцією); М. Лисенко: „Елегія" — фортеп. сольо В. Дипайлівної та на кінці М. Лисенка: „Жалібний марш" мішаний хор із достроєм оркестри. Диригував хорами мішаними, мужеськими та оркестрою проф. Р. Рубінґер, дівочим проф. М. Білинська. В хорах відчувалася перевага мужеських голосів над жіночими. В цілому концерт треба зачислити до вдачних, гідних памяти великого Поета.

КОПИЧИНЦІ.

Шевченківський концерт. Заходом Повітового Союзу Кружків „Рідної Школи“ в Копичинцях відбувся з нагоди 77. роковин смерти Т. Шевченка 17. квітня ц. р. в салі Народнього Дому концерт при співучасти оперового мистця Михайла Голинського і дир. Івана Недільського зі Станиславова. На програму свята зложилися: вступне слово адв. м-ра А. Трояна, „Заповіт“, „Ой три шляхи“ — відспівав міш. хор з Копичинець під управою вир. м-ра Р. Чучкевича. М. Голинський відспівав арію з опери „Тарас Бульба“, „Нащо мені врода“, „Гетьмани“, „Думку“, „Не забудь юних днів“ та полонив слухачів своїм могутнім голосом. Дир. Іван Недільський незвичайно гарно виконав на чельо в супроводі фортепяну Поппера: „Спомин“ і „Гавот“, Венцля „Арію“ і Гольтермана „Романсу“. Обох гостей принукала публика до кількох наддатків. Фортепяновий супровід обняли п-і Ліда Шпитковська й Оксана Ястрембська, при чому ця остання відіграла фортепянове сольо: Рахманінова: „Polichenelle“. Уривки з „Послання“ Шевченка виголосив Іван Малиновський, абсольвент медицини, по мистецьки. Ця рецитація зробила помітне враження на присутніх. Також під управою п. Ів. Малиновського виконано (з головною ролею п-ни Марійки Сафіянівної) інсценізацію „Розритої могили“, що доповнила програму цього симпатичного концерту.

ЗАЛІЩИКИ.

Повітовий концерт в честь Шевченка. Філія Т-ва „Просвіта“ в Заліщиках, вшанувала дня 10-го квітня ц. р. память Т. Шевченка концертом, в якому взяли участь хори й декляматори читалень із Дзвиняча (під проводом Данила Угринюка та Василя Яремія), Добровляни (під проводом Гриця Романка), Заліщик (під пров. Ігн. Коріня) та мандолінова орхестра з Дзвиняча (під проводом Теодора Угринюка). Свято почалося „Заповітом“ Шевченка, який відспівали спільно мужеські хори з Добровляни та Заліщик. Змістову промову про значіння творчости Шевченка виголосив Іван Бараник (син б. сен. Бараника). На дальшу програму складалися хори: „На городі коло броду“, „Од села до села“, „Думи мої“, „Ставок заснув“, „Садок вишневий“, „На смерть Шевченка“, продукції мандолінової орхестри та деклямацій: „Осії глава XIV“, „Мені однаково“, „Минають дні“, „Неофіти“ (уривок), „Лічу в неволі“, „Калина“. Хори, назагал добре вишколені, зробили своїми виступами гарне враження. Передове місце належиться хорам зі Заліщик та Добровляни. Найкраще випали: деклямація Савини Борцук з Дзвиняча — „Осії слава XIV.“ та Федора Серновського з Добровляни — „Лічу в неволі“ і сольо Стефи Мартинчук в супроводі мандолінової орхестри. Мологий мужеський хор із Дзвиняча запрезентувався гарно, мішаному треба більшого вишколу. Немило вражало те, що деякі співаки та декляматори, з сіл, були зодягнені по міському, хоча заліщицька округа славиться, може навіть у цілому краю, найкращою народньою ношею. Гарну несподіванку в цьому напрямі зробив заліщицький мішаний хор, який виступив у чудових народніх одягах, за що публика нагородила його рясними оплесками. Свято закінчили національним гимном. Приємно було бачити на святі селян, — між ними і жіноцтво — з доволі віддалених від Заліщик сіл, як Колодрібка (32 км.), Іване (15 км.).

Загальні Збори Повітового Кружка „Р. Ш.“, відбулися 10-го квітня ц. р. в салі „Народнього Дому“. Збори відкрила голова Повіт. Кр. „Р. Ш.“ Рожа Будзинська. По виборі президії Старшина та Провірна Комісія склали звіти з діяльности. В оживленій дискусії, що розвинулася після звітів промовці торкалися між іншим справи читачких бібліотек та журналів при Кружках „Р. Ш.“ по селах, справи членства „Р. Ш.“ ,як теж і пекучої справи будови бурси „Р. Ш.“ в Заліщиках, якої брак заліщицька округа дошкульно відчуває. Зібрані вирішили на початку травня приступити до будови бурси хочби тому, що Пов. Кружок ще минулої осени підготовився до будови і придбав деякі фонди на цю ціль. Приявні ухвалили одноголосно висловити прилюдну подяку всім жертводавцям на будову бурси. Між ними, у першу чергу Вп. п.

Анні Дембицькій з Заліщик за щедрий дар в сумі 150 зол. і на бібліотеку 50 зол., і українським купцям з Заліщик, всім установам повіту та окремим громадянам, що започаткували фонд на будову бурси. По уділенні абсолюторії попередній Старшині, збори вибрали нову Старшину. У її склад увійшли енергійні одиниці, які дають запоруку, що в цьому році збудують бурсу Р. Ш. в Заліщиках.

Смерть ідейного громадянина у Бедриківцях. Читальня „Просвіти“ у Бедриківцях втратила молодого, ідейного члена, бл. п. Григорія Данильчука, якого постигла смерть на провесні життя. За коротку, але ревну народню працю відвели покійного 3. квітня ц. р. на вічний спочинок всі установи села й громадянство в числі коло 400 душ. Співав читальняний хор. Нехай йому буде легкою рідна земля, яку він так дуже любив.

КАМІНКА СТРУМИЛОВА.

Просвітянська анкета. Дня 15-го п. м. відбулася в Камінці Струмиловій велика повітова просвітянська анкета, в якій взяло участь 548 представників 26 читалень. Анкету відкрив голова філії о. шамб. Цегельський. На порядку нарад були: 1) Справа святкування 70-ліття Просвіти“ в Камінеччині; 2) Підготова до ювілейного здвигу у Львові; 3) Поширення акції масового членства у головнім Т-ві у Львові. Ці справи реферували м-р Давидович та урядовець філії проф. Лев Гіжевський. Просвітянин.

ПЕРЕМИШЛЬ.

З викладової салі. В неділю 17. п. м. відбувся заходом Виділів „Учительської Громади“ і Т-ва Наукових викладів ім. П. Могили черговий і разом з ним останній виклад з циклю, який у цьому зимовому сезоні згадані Т-ва влаштували. Цей останній виклад, для заокруглення циклю викладів з різних ділянок, виголосив д-р Евген Цегельський на тему „Нарис історії української музики“. К.-н.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Kirimli Yigit: W ODPOWIEDZI UKRAINSKIM IMPERIALISTOM. Wilno 1938. Druk J. Bajewskiego, ul. Tatarska 13. 28 стор. in 8°. (Полеміка зі статтями про Крим Б. Гаспайчука, поміщеними в „Ділі“ в грудні 1937 написана в дуже агресивній формі, з гострими протиукраїнськими випадами).

ЖУРНАЛИ.

РІДНА ШКОЛА. Ілюстрований часопис для всіх. Рік VII. Ч. 7. 31-го квітня 1938. Львів. Зміст. Відродження Рідної Школи. — Невикористане джерело доходу для Р. Ш. — Д-р М. Пушкар: О. Ю. Федькович. — С. Русова: Моральні завдання сучасної школи. — Ог. Сірополко: Професійна освіта в Чехословаччині. — Однорічна рільнича дівоча школа в Шибалині. — Будова школи ім. кн. Льва у Львові. — Загальні Збори коош. „Рідна Школа“ у Львові. — Педагогічна Виставка. — З життя Р. Ш. — Бібліографія. — Різні вісти.

РІДНА ШКОЛА. Ілюстрований часопис для всіх. Рік VII. Ч. 8. З 15-го квітня 1938. Львів. Зміст. Під Великдень. — Ювилей 950-ліття хрещення. — Олена Цегельська: Поїзд мчить так скоро... — В. Кузьмович: Наука великих подій у наших дрібних справах. — Шевченкові Свята Р. Ш. — І. Г.: „Польська Мацєж Школьна“ на Волині. — Чи справді „реформа реформи“? — Д-р П. Біланюк: Що цікавить людину в її дитинстві та молодості. — З життя Р. Ш. — Педагогічна Вистава. — Бібліографія. — Різні Вісти.

ДЗВОНИ. Літературно-науковий журнал. Місячник. Рік видання 8. Ч. 3. За березень, 1938. Львів. — Зміст: Р. Дурбак: Смерть Найдужчого. — П. Б. Шеллі: Ода до західного вітру. — Б. Т. Садовський: Квітень — Дж. Папіні: Під Великдень. — Е. Ф. Гандель-Мазетті: Листи Рити. — В. Пачовський: Геній Т. Шевченка. — В. Заложецький: Українська наука перед новими завданнями. — М. К.: Франція і Україна. — Рецензії. — З преси і книжок. — Нові книжки.

ЧЕРВОНА КАЛИНА. (Князь Богдан). Епос про кутський замок з XIII. в., на основі народнього переказу. Видання друге перероблене й доповнене. Ужгород 1938. 16°, тор. 112.

ЛИЦАРСТВО ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ. Ілюстрований місячник, призначений поширенню почитання й набоженства до Пресв. Діви Марії. Рік III Ч. 4 Квітень, 1938. Львів.

ЄДНІСТЬ. Орган української самостійної соборницько-державної думки. Рік видання II. Ч. 3 (5). Березень, 1938. Брно, ЧСР. (Відбито на гектографі).

СОНЕЧКО. Український часопис для дітей. Рік видання III. Ч. 8. Квітень, 1938. Рівне Вол.

ШЛЯХ МОЛАДЗІ. Ілюстраваны часапіс беларускай моладзі. Год X. Нр. 7. 1938. Вільня.

КАЛОСЬСЕ. Беларускі літаратурна — навуковы і грамадзкі часапіс. Год IV. Кніжка 1 (14). 1938. Вільня.

ВІСТИ З ЛУГУ. Рік XIII. Ч. 8. З 15-го квітня 1938. Львів.

СОНЕЧКО. Український часопис для дітей. Рік видання III. Ч. 7. Березень, 1938. Рівне Вол.

ДЗВІНОЧОК. Часопис для українських дітей. Рік VIII. Ч. 78. Квітень, 1938. Львів.

Ділом ушануйте память тих, що своїм зусиллям та терпінням поставили нас у ряд націй.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Театр:

Вівторок 3. 5. год. 3.30 попол. „Усе вірний“; год. 7.30 веч. Академія і опера „Івась“.

Середа 4. 5. год. 7.30 „Роз-Марі“.

Театр Рімнородностей:

Вівторок 3. 5. год. 7.30 веч. „Легкодушна сестра“.

Середа 4. 5. год. 7.30 веч. „Легкодушна сестра“.

Український театр дир. Йосифа Стадника (сеніора).

СОКАЛЬ:

3. V. Чорноморці.

КІНА.

АПОЛЬО: „Тарзанова помста“.
АТЛЯНТИК: „Зорро“ з Бобом Лівінгстоном.
БАЛТИК: „Князь і прошак“.
ВАНДА: „Втеча Тарзана“, „Танго закоханих“.
ГРАЖИНА: „Вулан ім. Йосифа“.
ЕВРОПА: „Верес“ на осн. Родзевичівни.
КАСІНО: „Пані Валевська“ (Грета Ґарбо).
КОПЕРНИК: „Інститутка“ (Д. Дарбін).
МАРУСЕНЬКА: „Зелені поля“ та „Атракція Бродвею“.
МЕТРО: „Я збрехала“.
МІРАЖ: „Останній аллярм“.
МУЗА: „Для жінки“ та комедія з Флипом і Флайпом.
ПАЛЯС: „Пепе ле Моко“.
ПАКС: „Палкі серця“.
РАЙ: „Знахар“.
РІЯЛЬТО: „Гузарські маневри“.
РОКСІ: „Премієра“.
СВІТ: „Гальма“, „Кошка“.
СТІЛЕВЕ: „Я викувала“ та ревія.
ТОН: „Остання ніч засудженця“, „Дикий Захід“ із Кен Майнардом.
УТІХА: „Без свідків“ і ревія.
ХИМЕРА: „Жінка над пропастю“.

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(вл. Марійська 5).
„Берлін“.

ФОТОПЛЯСТІКОН „Святовид“ (Пасаж „Англія“.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 3. травня 1938.

8.00 Сигнал часу; 8.05 Ранішній дзвін; 8.15 Орх. концерт; 10.30 Міщеняни про конституцію 3. травня; 10.40 Музика з пл.; 11.35 Актуальна гутірка; 12.03 Муз. поранок: орх., скрипка; 13.00 Третій травень у Тєшині; 13.30 Музика воркапелі, пісеньки; 14.30 Радіофонізуємо школи; 14.50 Авд. для дітей про 3. травень; 15.15 Для села: Садівництво на Шлєську; Гутірка про 3. травень; 15.2 Літ.-муз. авдиція; 16.15 Опер. ...

КОПИЧИНЦІ.

Шевченківський концерт. Заходом Повітового Союзу Кружків „Рідної Школи" в Копичинцях відбувся з нагоди 77. роковин смерти Т. Шевченка 17. квітня п. р. в салі Народнього Дому концерт при співучасти оперового мистця Михайла Голинського і дир. Івана Недільського зі Станиславова. На програму свята зложилися: вступне слово адв. м-ра А. Тровна, „Заповіт", „Ой три шляхи" — відспівав міш. хор з Копичинець під управою дир. м-ра Р. Чучкевича. М. Голинський відспівав арію з опери „Тарас Бульба", „Нашо мені врода", „Гетьмани", „Думку", „Не забудь юних днів" та полонив слухачів своїм могутнім голосом. Дир. Іван Недільський незвичайно гарно виконав на чельо в супроводі фортепяну Поппера: „Спомин" і „Гавот", Венцля „Арію" і Гольтермана „Романсу". Обох гостей примусила публика до кількох наддатків. Фортепяновий супровід обняли п-і Ліда Шпитковська й Оксана Ястрембська, при чому ця остання відіграла фортепянове сольо: Рахманінова: „Polichenelle". Уривки з „Посланія" Шевченка виголосив Іван Малиновський, абсольвент медицини, по мистецьки. Ця рецитація зробила помітне враження на присутніх. Також під управою п. Ів. Малиновського виконано (з головною ролею п-ни Марійки Сафіянівної) інсценізацію „Розритої могили", що доповнила програму цього симпатичного концерту.

ЗАЛІЩИКИ.

Повітовий концерт в честь Шевченка. Філія Т-ва „Просвіта" в Заліщиках, вшанувала дня 10-го квітня ц. р. память Т. Шевченка концертом, в якому взяли участь хори й декляматори читалень із Дзвиняча (під проводом Данила Угринюка та Василя Яремія), Добровляни (під проводом Гриця Романка), Заліщик (під пров. Вол. Коріня) та мандолінова орхестра з Дзвиняча (під проводом Теодора Угринюка). Свято почалося „Заповітом" Шевченка, який відспівали спільно мужеські хори з Добровляни та Заліщик. Змістову промову про значіння творчости Шевченка виголосив Іван Бараник (син б. сен. Бараника). На дальшу програму складалися хори: „На городі коло броду", „Од села до села", „Думи мої", „Ставок засцув", „Садок вишневий", „На смерть Шевченка", продукції мандолінової орхестри та декламації: „Осії глава XIV", „Мені однаково", „Минають дні", „Неофіти" (уривок), „Лічу в неволі", „Калина". Хори, назагал добре вишколені, зробили своїми виступами гарне враження. Передове місце належиться хорам зі Заліщик та Добровляни. Найкраще випали: декламація Савини Борсук з Дзвиняча — „Осії слава XIV." та Федора Серновського з Добровляни — „Лічу в неволі" і сольо Стефи Мартинчук в супроводі мандолінової орхестри. Молодий мужеський хор із Дзвиняча запрезентувався гарно, мішаному треба більшого вишколу. Немило вражало те, що деякі співаки та декляматори, з сіл, були зодягнені по міському, хоча заліщицька округа славиться, може навіть у цілому краю, найкращою народньою ношею. Гарну несподіванку в цьому напрямі зробив заліщицький мішаний хор, який виступив у чудових народніх одягах, за що публика нагородила його рясними оплесками. Свято закінчили національним гимном. Приємно було бачити на святі селян, — між ними і жіноцтво — з доволі віддалених від Заліщик сіл, як Колодрібка (32 км.), Іване (15 км.).

Загальні Збори Повітового Кружка „Р. Ш.", відбулися 10-го квітня ц. р. в салі „Народнього Дому". Збори відкрила голова Повіт. Кр. „Р. Ш." Рожа Будзинська. По виборі президії Старшина та Провірна Комісія склали звіти з діяльности. В оживленій дискусії, що розвинулася після звітів промовці торкалися між іншим справи дитячих бібліотек та журналів при Кружках „Р. Ш." по селах, справи членства „Р. Ш." ,як теж і пекучої справи будови бурси „Р. Ш." в Заліщиках, якої брак заліщицька округа дошкульно відчуває. Зібрані вирішили на початку травня приступити до будови бурси хочби тому, що Пов. Кружок ще минулої осени підготовився до будови і придбав деякі фонди на цю ціль. Присутні ухвалили одноголосно висловити прилюдну подяку всім жертводавцям на будову бурси. Між ними, у першу чергу Вп. п. Анні Дембицькій з Заліщик за щедрий дар в сумі 150 зол. і на бібліотеку 50 зол., і українським купцям з Заліщик, всім установам повіту та окремим громадянам, що започаткували фонд на будову бурси. По уділенні абсолюторії попередній Старшині, збори вибрали нову Старшину. У її склад увійшли енергійні одиниці, які дають запоруку, що в цьому році збудують бурсу Р. Ш. в Заліщиках.

Смерть ідейного громадянина у Бедриківцях. Читальня „Просвіти" у Бедриківцях втратила молодого, ідейного члена, бл. п. Григорія Данильчука, якого постигла смерть на провесні життя. За коротку, але ревну народню працю відвели покійного 3. квітня ц. р. на вічний спочинок всі установи села й громадянство в числі коло 400 душ. Співав читальняний хор. Нехай йому буде легкою рідна земля, яку він так дуже любив.

КАМІНКА СТРУМИЛОВА.

Просвітянська анкета. Дня 15-го ц. м. відбулася в Камінці Струмиловій велика повітова просвітянська анкета, в якій взяло участь 518 представників 26 читалень. Анкету відкрив голова філії о. шамб. Цегельський. На порядку нарад були: 1) Справа святкування 70-ліття Просвіти" в Камінеччині; 2) Підготова до ювилейного здвигу у Львові; 3) Поширення акції масового членства у головнім Т-ві у Львові. Ці справи реферували м-р Давидович та урядовець філії проф. Лев Гіжовський

Просвітянин.

ПЕРЕМИШЛЬ.

З викладової салі. В неділю 17. п. м. відбувся заходом Виділів „Учительської Громади" і Т-ва Наукових викладів ім. П. Могили черговий і разом з цим останній виклад з циклю, який у цьому зимовому сезоні згадані Т-ва плянували. Цей останній виклад, для закруглення циклю викладів з ріжних ділянок, виголосив д-р Евген Цегельський на тему „Нарис історії української музики". К.-к.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Kirimli Yigit: W ODPOWIEDZI UKRAINSKIM IMPERIALISTOM. Wilno 1938. Druk J. Bajewskiego, ul. Tatarska 13. 28 стор. in 8°. (Полеміка зі статтями про Крим Б. Галайчука, поміщеними в „Ділі" в грудні 1937 написана в дуже агресивній формі, з гострими протиукраїнськими випадами).

ЖУРНАЛИ.

РІДНА ШКОЛА. Ілюстрований часопис для всіх. Рік VII. Ч. 7. 31-го квітня 1938. Львів. Зміст. Відродження Рідної Школи. — Невикористане джерело доходу для Р. Ш. — Д-р М. Пушкар: О. Ю. Федькович. — С. Русова: Моральні завдання сучасної школи. — Ст. Сірополко: Професійна освіта в Чехословаччині. — Однорічна рільнича дівоча школа в Шибалині. — Будова школи ім. кн. Льва у Львові. — Загальні Збори кооп. „Рідна Школа" у Львові. — Педагогічна Виставка. — З життя Р. Ш. — Бібліографія. — Ріжні вісти.

РІДНА ШКОЛА. Ілюстрований часопис для всіх. Рік VII. Ч. 8. З 15-го квітня 1938. Львів. Зміст. Під Великдень. — Ювилей 950-ліття хрещення. — Олена Цегельська: Поїзд мчить так скоро... — В. Кузьмович: Наука великих подій у наших дрібних справах. — Шевченкові Свята Р. Ш. — І. Г.: „Польська Маціж Школьна" на Волині. — Чи справді „реформа реформи"? — Д-р П. Біланюк: Що цікавить людину в її дитинстві та молодості. — З життя Р. Ш. — Педагогічна Виставка. — Бібліографія. — Ріжні Вісти.

ДЗВОНИ. Літературно-науковий журнал. Місячник. Рік видання 8. Ч. 3. За березень, 1938. Львів. — Зміст: Р. Дурбак: Смерть Найдужчого. — П. Б. Шелі: Ода до західного вітру. — Б. Т. Саловський: Каштель — Дж. Папіні: Під Великдень. — Е. Ф. Гзадель-Мадері: Листи Рити. — В. Пачовський: Геній Т. Шевченка. — В. Залозецький: Українська наука перед новими завданнями. — М. К.: Франція і Україна. — Рецензії. — З преси і книжок. — Нові книжки.

ЧЕРВОНА КАЛИНА. (Княжь Богдан). Епос про хутецький замок з XIII. в., на основі народнього переказу. Видання друге перероблене й доповнене. Ужгород 1938. 16°, стор. 112.

ЛИЦАРСТВО ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ. Ілюстрований місячник, присвячений поширенню почитання й набоженства до Пресв. Діви Марії. Рік III Ч. 4 Квітень, 1938. Львів.

ЄДНІСТЬ. Орган української самостійної соборницько-державної думки. Рік видання II. Ч. 3 (5). Березень, 1938. Брно, ЧСР. (Відбито на гектографі).

СОНЕЧКО. Український часопис для дітей. Рік видання III. Ч. 8. Квітень, 1938. Рівне Вол.

ШЛЯХ МОЛАДЗІ. Ілюстраваны часапіс беларускай моладзі. Год X. Нр. 7. 1938. Вільня.

КАЛОСЬСЕ. Беларускі літаратурна — навуковы і грамадзкі часапіс. Год IV. Кніжка 1 (14). 1938. Вільня.

ВІСТИ З ЛУГУ. Рік XIII. Ч. 8. З 15-го квітня 1938. Львів.

СОНЕЧКО. Український часопис для дітей. Рік видання III. Ч. 7. Березень, 1938. Рівне Вол.

ДЗВІНОЧОК. Часопис для українських дітей. Рік VIII. Ч. 78. Квітень, 1938. Львів.

Ділом ушануйте память тих, що своїм зусиллям та терпінням поставили нас у ряд націй.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 3. травня 1938.

8.00 Сигнал часу; 8.05 Ранішній дзвінок; 8.15 Орх. концерт; 10.30 Міщенко про конституцію 3. травня; 10.40 Музика з пл.; 11.35 Актуальна гутірка; 12.00 Муз. поранок: орх., серенада; 13.00 Третій травень у Тешині; 13.30 Музика з платівок, пісеньки; 14.30 Радіофонізування школи; 14.50 Акц. для дітей про 3. травень; 15.15 Для села: Садівництво на Шлеську; Гутірка про 3. травень; 15.35 Літ.-муз. авдиція; 16.15 Оповідання ...

з травня; 18.25 Орх., хор, спів; 18.00 Краї та пісні з ср. пл.; 18.10 Діяльність ТШЛ. у Сх. Галичині; 18.20 Нар. пісні у вик. вок. ансамблю; 18.40 Жовнівська весна; 18.50 21.35 Спорт; 18.55 Програма на завтра; 19.00 Гутірка про „Пана Тадея"; 19.30 „Ядвіга" оп. К. Курпінського; у перерві коло год. 20.50 Веч. дешевик; 22.05 Легка й танц. музика; 22.55 Ост. вістки; 23.00 Концерт бажань.

Середа, 4. травня 1938.

6.15—8.00 Ранішня авдиція; 11.15 Для шкіл: Із пригод лісових людей, Пісеньки; 11.40 Гуно: Фрагменти з оп. „Фавст" з пл.; 12.03 Полуднева авдиція; 13.45 Інформаційна газетка в українській мові; 13.55 Музика з пл.; 14.55 Біржа; 15.00 Гуморески І. Лями, Музика з пл.; 15.20 Біжучі вістки з міста та провінції; 15.30 Господарські вістки; 15.45 Мешканці тайги та тундри, гутірка для дітей; 16.00 Вчімся говорити; 16.15 Концерт військ. орх.; 16.50 19.50 20.55 Актуальна гутірка; 17.00 Польська збройна сила та ПОВ на переломі світової війни; 17.15 Сучасна фр. музика, спів, муз. 17.50 Приготування шк. молоді до оборони краю в Совітах; 18.00 Спорт; 18.10 Супе: „Легка кавалерія" увертура; 18.20 Камер. концерт; 18.50 Із сокільських срищ; 18.55 Програма на завтра; 19.00 „Місяць горить" новеля; 19.20 Спів, форт.; 19.35 Про проворну діяльність; 20.00 Розр. концерт джез. орх., форт.; у перерві в год. 20.20 Куток гумору; 20.45 Веч. дешевик; 21.00 Шопенівський концерт; 21.45 Непроминаюча краса поезії; 22.00 Хори з Торуня та Львова; 22.35 Р. Вагнер „Фавст" увертура з пл.; 22.50 Ост. вістки; 23.00—23.30 Студіо молодих, поезії, новеля.

Четвер, 5. травня 1938.

6.15—8.00 Ранішня авдиція; 11.15 Мельодії Куяв — муз. поранок для всеслюдних шкіл; 11.40 Грає В. Бакгавз, пл.; 12.03 Полудн. авдиція; 13.45 Комунікат Хліб. Палати; 13.50 Тенор, скрипка, форгеп.; 14.20 Легка музика з пл.; 15.00 „Гуморески" І. Лями, Музика з пл.; 15.25 Біжучі вістки з міста та провінції; 15.30 Госп. вістки; 15.45 Гутірка муляра з молоддю; 16.15 Орх. концерт; 16.50 20.00 Актуальна гутірка; 17.00 Дипльоматія в давній Польщі; 17.15 Від Атен до Байрейту: баритон, сопр., тенор; 17.50 18.50 Спорт; 18.10 Моли; 18.20 Молодь перед мікрофоном: Як Петрусь дістався до неба; 18.40 Листи та програми; 18.55 Програма на завтра; 19.00 Театр Уяви „На острові Борслея"; 19.40 Віол.; 20.10 Маскарада, розр. концерт; 21.45 Літер. нарис; 22.00 Камер. концерт; 22.50 Ост. вістки; 23.00 Танки та пісеньки з пл.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Вівторок, 3. травня 1938.

БЕРЛІН 18.00 Мистці оперетки, розр. концерт, 19.10 Оп. мельодії, 21.00 „Гарна пригода" ком. Кейвета, Флерса та Ре; БІЛГОРОД 18.20 Пісні, 20.00 Рум. музика; БУДАПЕШТ 17.30 18.00 Симф. концерт, 20.40 21.00 Циг. музика, 22.00 Форт. рецітал Белі Бартока; ВІДЕНЬ 12.00 Розр. концерт, 16.30 Смич. квартет а-дур Бородіна, 19.10 Камер. концерт, 21.15 Нові оп. мельодії; КОШИЦІ 14.00 18.45 Вістки, 18.00 Аверченко „Жінка та злодій"; МІЛЯНО 17.15 Танц. музика, 21.00 22.00 23.00 Вечір опер: „Електра" Р. Штравса, „Іль сіньор Брускіно" Россіні; ПРАГА 19.35 Мельодії ж звуковизні; РАДІО ПАРІ 20.15 21.00 Камер. музика, 21.30 „Троє є їх" оперетка Крістена й Віллемеца з участю Шевальє; РИМ 19.30 Розр. музика, 21.00 22.00 Комедія, 22.15 Віол.

Середа, 4. травня 1938.

БЕРЛІН 20.00 Орх. концерт; БІЛГОРОД 20.00 Нар. пісні; БУДАПЕШТ 17.00 Форт., 18.00 Циг. музика, 19.00 Вірменська музика; ВІДЕНЬ 12.00 Орх. концерт, 15.20 Альт, скрипка, 22.20 23.00 „По віденськи" розр. музика; ДРОЙТВІЧ 19.45 20.00 „Кавалір Срібної Рожі" м. Штравса; КОШИЦІ 14.00 18.45 Вістки; МІЛЯНО 17.15 Вок. концерт, 21.00 Іт. пісні, розр. музика; ПРАГА 18.20 Сальон. музика, 21.05 Твори Мартіну на тему чеських нар. пісень, 22.15 Форт. твори Равеля; РАДІО ПАРІ 21.00 22.00 Розр. програма; РИМ 17.15 Сопран, форт., 19.40 Розр. музика, 21.00 Камер. музика; СОФІЯ 19.00 20.00 21.00 „Тангайзер" оп. Вагнера.

Четвер, 5. травня 1938.

БЕРЛІН 18.00 Твори з опер, 19.10 Концерт квінтету, 20.00 21.00 Вечір танку; БІЛГОРОД 20.00 Нар. пісні; БУДАПЕШТ 12.05 Балалайки, 18.25 Хор, 19.30 20.00 Циг. музика; ВІДЕНЬ 21.10 Пфіцнерові твори; ВЕЖА АЙФЛЯ 20.30 21.00 22.00 „Дочка полку" ком. оп. Офенбаха; ГАМБУРГ 20.10 21.00 „Циганське кохання" оп. Легара; КОШИЦІ 14.00 18.45 Вістки, 18.00 „Сплетні" песа; МІЛЯНО 19.30 Розр. музика; ПРАГА 17.40 Зайдлеві пісні, 18.20 Розр. музика; РАДІО ПАРІ 20.15 Форт., 20.30 Симф. концерт; РИМ 17.15 Іт.-браз. концерт, 21.00 Комедія, 21.30, 22.00 Бахові твори; СОФІЯ 18.40 Пісеньки, 20.45 Симф. фестиваль.

Радіокутик.

„ТОСКА" — ОПЕРА ПУЧІНІОГО.

Кінець 19. століття приносить в Італії новий оперовий напрямок — веризм. Головним завданням цього музичного напрямку є передати дійсність в повному її реалізмі. Реалізм в Італії має дещо інший характер як напр. у Франції. Темперамент полудневих мешканців створює специфічні життєві можливості, часто криваві і жорстокі. Тим також пояснюється драстична акція опери Пучінія „Тоска". Наречений прекрасної Тоски, маляр Каварадоссі, помагає втекти з вязниці свому приятелеві, політичному вязневі. Командант римської поліції вязнить Каварадосія, а втягнувши до своєї кімнати Тоску, наказує їй прислухуватись до ойків катованого Каварадосія. Пригноблений Тосі обіцює звільнити маляра за ціну її любови. Тоска не маючи сили довше перенести мук свого коханця, приймає пропозицію страшного команданта Скарпія. Командант дає наказ на письмі розстріляти маляра, але тільки для ока. В останній хвилині Тоска не може виконати бажання і штилетом пробиває його серце. Показується, що командант не стримав приказу розстрілу маляра і Тоска знаходить свого коханого вже мертвим. В моменті, коли саме чує, як надходить поліція, відбирає собі життя.

Ці криваві події знайшли в музиці Пучінія свій повний вираз. Всеж композитор найсильніш змальовує ліричні сцени, любовні арії та дуети. Мельодії з опери „Тоска" належать до найбільш популярних, а ціла опера, від часу свого повстання — 1800 рік — тішиться ввесь час великим успіхом.

Радіослухачі Польщі почули „Тоску" 25. IV. з кружків, в виконанні артистів мілянської „Скалі".

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ"

Львів, 30. квітня 1938.

1 кг. масла десер. бльок. без оп.	2·95 зол.
1 кг. масла бочков. вид. з опак.	3·00 зол.
молоко	18—19 сот.
(яйця копа)	3·50 зол.

Тенденція на масло знижкова на молоко вдержана, на яйця зниж кова.

Подяка.

Горем прибиті по втраті Найдорожчої і Незабутої Дружини та Сестри, бл. п. МАРІЇ з МІЯСЬКИХ СІЛЕЦЬКОЇ, складаємо щиру подяку всім, що віддали о-станню прислугу Покійній і для нас знайшли гарячі слова потіхи.

У першу чергу дякуємо Всечеснішим Отцям, а саме: о. пароховi Гавриляшиному за провід у похоронi й о. Матковському, пароховi з Дулїб та проф. о.Хиріаському за участь у похоронi. Хв. Т-ву „Взаємна Поміч" за клєнодии, якими воно сумовно вістило про смерть Покійної поділялося з своїми членами та Т-ву „Союз Українок" і Вп. П. Туриним-Лукашевським за гарні вінки. Вп. П. Д-рові Левинському дякуємо із глибини серця за довгочасне лікування Покійної. Велиці дякуємо нашій Рідні та Приятелям за поміч й потіху, з якою поспішили нам у цій тяжкій для нас хвилині.

Муж, сестра і брат.

ОПОВІСТКИ.

Замість вінка на домовину брата бл. п. Володимира Гошовського в Ланчині зложила на Український Шпиталь 25 зол. Рідня.

Інж. Роман Файгель і Софія Кузьмин замість повідомлення про своє вінчання складають 20 зол. на Рідну Школу.

Загальні Збори Філії українського краєв. Товариства Охорони дітей і Опіки над молоддю у Львові відбудуться 25. травня ц. р. в год. 17. в льокалі Української Бесіди, вул. Руставського 22. зі звичайним денним порядком. **Виділ.**

ОГОЛОШЕННЯ.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Союзу українських брутовців і власників нафтових теренів „ПІДОЙМА"

у Дрогобичі відбудуться 14. травня ц. р. в год. 3. пополудні у салі Українського Касина в Дрогобичі з таким порядком дня:

1. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів.
2. Звіт Дирекції і Контрольної Комісії за діловий рік 1937 та ухвалення абсолюторії.
3) Вибір 4-ох членів Надзірної Ради.
4) Вибір 3-ох членів Дирекції
5) Внески й запити.

На випадок браку комплєту, вимаганого статутом, Загальні Збори відбудуться того самого дня, в тім самім льокалі годину пізніше, себто в 4-ій год. пополудні з тим самим порядком дня. 970

СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ
уладжує в днях 16. V. — 15. VI. ц. р. ВИШКІЛ ОРГАНІЗАТОРІВ С. У. К.

в часі якого рефлєктанти вислухають низку відповідних рефератів та відбудуть фахові практики в склепах, фабриках і Пром-банку.

По успішнім укінченні вишколу дістануть учасники відповідні становища. Вишкіл для учасників безплатний. Кошти утримання у Львові покриють учасники самі. Хто буде потребувати, тому секретаріят „СУК" подбає про квартири.

Для всіх вже діяльних організаторів участь обовязкова! Скількість місць обмежена. **Зголошення складати до 7. ц. м. з поданням кваліфікацій, короткого опису життя та оцінок петентів** та іншої дотеперішньої праці знаними промадлянами, купцями, ремісниками або місцевими установами. (В першу чергу філії СУК). Про прийняття петентів повідомлять поштою.

Рада „СУК".

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів Ринок 10

3. травня; 16.25 Орх., хор. спів; 18.00 Краї та пісні з гр. пл.; 18.10 Діяльність ТШЛ у Сх. Галичині; 18.20 Нар. пісні у вик. вок. ансамблю; 18.40 Жовківська весна; 18.50 21.35 Спорт; 18.55 Програма на завтра; 19.00 Гутірка про „Пана Тадея"; 19.30 „Ядвига" оп. К. Курпінського; у перерві коло год. 20.50 Веч. денник; 22.05 Легка й танц. музика; 22.55 Ост. вістки; 23.00 Концерт бажань.

Середа. 4. травня 1938.

6.15—8.00 Раннішня авдиція; 11.15 Для шкіл: Із пригод лісових людей, Пісеньки; 11.40 Гуно: Фрагменти з оп. „Фавст" з пл.; 12.03 Полуднева авдиція; 13.45 Інформаційна газетка в українській мові; 13.55 Музика з пл.; 14.55 Біржа; 15.00 Гуморески І. Ляма, Музика з пл.; 15.20 Біжучі вістки з міста та провінції; 15.30 Господарські вістки; 15.45 Мешканці тайги та тундри, гутірка для дітей; 16.00 Вчімся говорити; 16.15 Концерт військ. орх.; 16.50 19.50 20.55 Актуальна гутірка; 17.00 Польська збройна сила та ПОВ на проломі світової війни; 17.15 Сучасна фр. музика, спів, муз. 17.50 Приготування шк. молоді до оборони краю в Совітах; 18.00 Спорт; 18.10 Суппе: „Легка кавалерія" увертура; 18.20 Камер. концерт; 18.50 Із сові̇льських праць; 18.55 Програма на завтра; 19.00 „Місяць горить" новеля; 19.20 Спів, форт.; 19.35 Про провірну діяльність; 20.00 Розр. концерт джез. орх., форт.; у перерві в год. 20.20 Куток гумору; 20.45 Веч. денник; 21.00 Шопенівський концерт; 21.45 Непроминаюча краса поезії; 22.00 Хори з Торуня та Львова; 22.35 Р. Вагнер „Фавст" увертура з пл.; 22.50 Ост. вістки; 23.00—23.30 Студію молодих, поезії, новели.

Четвер. 5. травня 1938.

6.15—8.00 Раннішня авдиція; 11.15 Мельодії Куяв — муз. порадок для вселюдних шкіл; 11.40 Грає В. Бахтова, пл.; 12.03 Полудн. авдиція; 13.45 Комунікат Хліб. Палати; 13.50 Тенор, скрипка, фортеп.; 14.20 Легка музика з пл.; 15.00 „Гуморески" І. Ляма, Музика з пл.; 15.25 Біжучі вістки з міста та провінції; 15.30 Госп. вістки; 15.45 Гутірка музика з молоддю; 16.15 Орх. концерт; 16.50 20.00 Актуальна гутірка; 17.00 Дипльоматія в давній Польщі; 17.15 Від Атен до Байрайту: баритон, сопр., тенор; 17.50 18.50 Спорт; 18.10 Моди; 18.20 Молодь перед мікрофоном: Як Петрусь дістався до неба; 18.40 Листи та програми; 18.55 Програма на завтра; 19.00 Театр Уяви „На острові Борден"; 19.40 Зюл.; 20.10 Масалрадь. розр. концерт; 21.45 Літер. нарис; 22.00 Камер. концерт; 22.50 Ост. вістки; 23.00 Танки та пісеньки з пл.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Вівторок. 3. травня 1938.

БЕРЛІН 18.00 Мистці оперетки, розр. концерт, 19.10 Оп. мельодії, 21.00 „Гарна пригода" ком. Кейвета, Флерса та Рев; БІЛГОРОД 18.20 Пісні, 20.00 Рум. музика; БУДАПЕШТ 17.30 18.00 Симф. концерт. 20.40 21.00 Циг. музика, 22.00 Форт. рецітель Белі Бартока; ВІДЕНЬ 12.00 Розр. концерт, 16.30 Смич. квартет 2-дур Бородіна, 19.10 Камер. концерт, 21.15 Нові оп. мельодії; КОШИЦІ 14.00 18.45 Вістки, 18.00 Аверченко „Жінка та злодій"; МІЛЯНО 17.15 Танк. музика, 21.00 22.00 23.00 Вечір опер: „Електра" Р. Штрауса, „Іль сіньор Брускіно" Россіні; ПРАГА 19.35 Мельодії з звукофільмів; РАДІО ПАРІ 20.15 21.00 Камер. музика, 21.30 „Троє є ін" оперета Крістела з Вільмеца з участю Шевальє; РИМ 19.30 Розр. музика, 21.00 22.00 Комедія, 22.15 Віол.

Середа, 4. травня 1938.

БЕРЛІН 20.00 Орх. концерт; БІЛГОРОД 20.00 Нар. пісні; БУДАПЕШТ 17.00 Форт., 18.00 Циг. музика, 19.00 Вірменська музика; ВІДЕНЬ 12.00 Орх. концерт. 15.30 Альт, скрипка, 22.20 23.00 „По віденськи" розр. музика; ДРОЙТВІЧ 19.45 20.00 „Кавалір Срібної Рожі" Р. Штрауса; КОШИЦІ 14.00 18.45 Вістки; МІЛЯНО 17.15 Вок. концерт, 21.00 Іт. пісні, розр. музика; ПРАГА 18.20 Сальон. музика, 21.05 Твори Мартіну на тему чеських нар. пісень, 22.15 Форт. твори Равеля; РАДІО ПАРІ 21.00 22.00 Розр. програма; РИМ 17.15 Сопран, форт., 19.40 Розр. музика, 21.00 Камер. музика; СОФІЯ 19.00 20.00 21.00 „Тангайзер" оп. Вагнера.

Четвер, 5. травня 1938.

БЕРЛІН 18.00 Танки з опер. 19.10 Концерт квінтету, 20.00 21.00 Вечір танку; БІЛГОРОД 20.00 Нар. пісні; БУДАПЕШТ 12.05 Балалайки, 18.25 Хор, 19.30 20.00 Циг. музика; ВІДЕНЬ 21.10 Пфіцнерові твори; ВЕЖА АЙФЛЯ 20.30 21.00 22.00 „Донька полку" ком. оп. Офенбаха; ГАМБУРГ 20.10 21.00 „Циганське кохання" оп. Легара; КОШИЦІ 14.00 18.45 Вістки, 18.00 „Сплетені" пєса; МІЛЯНО 19.30 Розр. музика; ПРАГА 17.40 Зайдлеві пісні, 18.20 Розр. музика; РАДІО ПАРІ 20.15 Форт., 20.30 Симф. концерт; РИМ 17.15 Іт.-браз. концерт, 21.00 Комедія, 21.30, 22.00 Бахові твори; СОФІЯ 18.40 Пісеньки, 20.45 Спів. рецітель.

Радіокутик.

„ТОСКА" — ОПЕРА ПУЧІНІЮГО.

Кінець 19. століття приносить в Італії новий оперовий напрямок — веризм. Головним завданням цього музичного напрямку є передати дійсність в повному її реалізмі. Реалізм в Італії має дещо інший характер як напр. у Франції. Темперамент полудневих мешканців створює специфічні життєві можливості, часто кріваві і жорстокі. Тим також пояснюється драстична акція опери Пучінія „Тоска". Наречений прекрасної Тоски, маляр Каварадоссі, помагає втекти з вязниці свому приятелеві, політичному вязневі. Комендант римської поліції вязнить Каварадосія, а втягнувши до своєї кімнати Тоску, наказує їй прислухуватись до зойків катованого Каварадосія. Пригноблений Тоска обіцяє звільнити маляра за ціну її любови. Тоска не маючи сили довше перенести мук свого коханця, приймає пропозицію страшного команданта Скарпія. Командант дає наказ на письмі розстріляти маляра, але тільки для ока. В останній хвилині Тоска не може виконати бажання і штилетом пробиває його серце. Показується, що командант не стримав приказу розстрілу маляра і Тоска знаходить свого коханого вже мертвим. В моменті, коли саме чує, як надходить поліція, відбирає собі життя.

Ці кроваві події знайшли в музиці Пучінія свій повний вираз. Всеж композитор найсильніше змалював ліричні сцени, любовні арії та дуети. Мельодії з опери „Тоска" належать до найбільш популярних, а ціла опера, від часу свого повстання — 1800 рік — тішиться весь час великим успіхом.

Радіослухачі Польщі почули „Тоску" 25. IV. з кружків, в виконанні артистів міланської „Скалі".

ЦІНИ "МЯСЛОСОЮЗУ"

Львів, 30. квітня 1938.

1 кг. масла десер. бльок. без оп.	2·95 зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак.	3·00 зол.
молоко	18—19 сот.
(яйця копа)	3·50 зол.

Тенденція на масло знижкова на молоко вдержана, на яйця звишкова.

Подяка.

Горем прибиті по втраті Найдорожчої і Незабутої Дружини та Сестри, бл. п. МАРІЇ з МІЯСЬКИХ СІЛЕЦЬКОЇ, складаємо щиру подяку всім, що віддали о-станню прислугу Покійній і для нас знайшли гарячі слова потіхи.

У першу чергу дякуємо Всечеснішим Отцям, а саме: о. пароховї Гавриліишиному за провід у похоронї й о. Матковському, пароховї з Дуліб та проф. о. Хиріовському за участь у похороні. Хв. Т-ву „Взаїмна Поміч" за кляшцири, якими воно сумною вісткою про смерть Покійної поділилося із своїми членами та Т-ву „Союз Українок" і Вп. П. Туринам-Лукашевським за гарні вінки. Вcase. П. Д-рові Левицькому дякуємо із глибини серця за довголітнє лікування Покійної. Вкінці дякуємо нашій Рідні та Приятелям за поміч й потіху, в якою поспішили нам у цій тяжкій для нас хвилині.

Муж, сестра і брат.

ОПОВІСТКИ.

Замість вінка на домовину брата бл. п. Володимира Гошовського в Ланчині зложила на Український Шпиталь 25 зол. Рідня.

Інж. Роман Файгель і Софія Кузьмин замість повідомлення про своє вінчання складають 20 зол. на Рідну Школу.

Загальні Збори Філії українського краєв. Товариства Охорони дітей і Опіки над молодю у Львові відбудуться 25. травня ц. р. в год. 17. в льокалі Української Бесіди, вул. Руговського 22. зі звичайним деннім порядком. **Виділ.**

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ДЯК іспитований шукає негайно посади. Зголошення „Діло" „Дяк". 977 1-1

НАУКА

НОВІТНЬО влекшена система крою, шиття і моделювання жіночої і дитячої гардероби, білля „ПАТРОН ЕКСПРЕС". Дає добрі і скорі висліди. Львів, Сикстуська 21/II. 322 3-3

МЕШКАННЯ

УРЯДНИЧКА шукає комфортового помешкання з утриманням (або без) при інтелігентній спокійній родині. Зголошення до Адмін. „Діла" для „Урядннички". 945 3-3

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

СТАРШИНА Кружка Р. Шк. у Львові, вул. Городецька ч. 95 прийме організатора (ку). Подання складати до дня 5. V. 1938. в канцелярії. 971 1-1

ПРОДАВЕЦЬ початкуючий і практикант (-ка) сукновних матеріялів потрібна. Клепарівська 7а двері 4. 965 1-1

КУПНО - ПРОДАЖ

ПЛАЩИКИ ДИТЯЧІ в небувалім виборі 17.75, нитяні райтузки 1.90 та все для дітей „СЬВЯТ ДЗЄЦКА", Львів, Сикстуська 2. 746 3-4

КОШИКАРСЬКІ ВИРОБИ усякого роду найдешевіше в сомому джерелі, в українській виробні „Салікс", Львів, ул. Лінчаківська ч. 27. 818 7-10

ПРОДАМ торговельне підприємство паливої бранжі католикові. Зголошення до Адміністрації під „ОПАЛ". 952 2-2

РОВЕРИ бальонові і шосові, першорядне виконання — по цінах дуже поміркованих поручає: СКЛАДНИЦЯ СПОРТОВА ДОРА РОЗЕНМАН, Львів, Ягайлонська 9, телефон 234-65. Продаж гуртова і детайлічна. 960 2-10

„БЕЗМЯСНА КУХНЯ", куховарський підручник М. Горбачевої, вже на вичерпанні; ціна 2.75 зол. „ДОМАШНЄ ПЕЧИВО" тої ж авторки — теж 2.75 зол. Оба томи разом 5 зол. (Книжку хвалять усі господині). Замовляти у Марії Гавулякової, Львів, Білоленська 8. 1-1

ЕЛЕКТРИЧНИЙ ПИЛОСМОК „Vampyr" найновішої конструкції поручає Рентшнер, Львів, Легіонів 37. 972 1-4

РІЖНІ

ФРАНЦІШОК ГЛЯСГАЛЬ — упр. тех. дентист тепер Львів, Пасаж Гавсмана 7. 375 29-30

„ПІСНЯ БЕСКИДУ", народна картина зі співами й танцями (у III. дії лемківське весілля), вийшла з друку і продається по 1.50 зол. (Число дозволу на виставу пєси — видруковано на окладці). Висилає по одержанні готівки Гр. Гавулик, Львів, Білоленська 8. 1-1

НАКРИТТЯ столові, срібні й альпакові, поручає найдешевше Вандер, Львів, Шайнохи один. Там прецизійна дешева направа годинників і біжутерії. 819 2-3

ПРЕТЕНСІЮ ДО КАЛІСМАНА, власника реальностей у Львові, забезпечену екзекуцією на його реальностях — продам дешево: Марія Гавулякова, Львів, Білоленська 8.

РОБІТНЯ АРТ. БРОНЗІВНИЧА Ст. Фединського Львів, Вірменська 25 (дім „Зорі") виконує всякі церковні предмети зі срібла і бронзи. Позолочує старі чаші. 678

СТАРУ ҐАРДЕРОБУ мужеську — міняємо на неймодніші бельські матеріяли. Телефон 270-25 835 2-4

ВИРІБ ДЗЕРКАЛ, шиби, рами, оправа образів найдешевше — шклярство В. СТЕЛЬМАХ Коперника 22, тел. 245-79. 834 7-10

ГОДИННИКИ: Омега, Тіссо, Цима найдешевше у фірмі Л. РОЗВАЖЕВСЬСЬКИЙ, Львів, Академічна 2. Направи з провінції почтою. 919 3-3

ОГОЛОШЕННЯ.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Союзу українських брутовців і власників нафтових терені̇в „ПІДОЙМА"

у Дрогобичі відбудуться 14. травня п. р. в год. 3. пополудні у салі Українського Касина в Дрогобичі з таким порядком дня:

1. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів.
2. Звіт Дирекції і Контрольної Комісії за діловий рік 1937 та ухвалення абсолюторії.

3) Вибір 4-ох членів Надзірної Ради.
4) Вибір 3-ох членів Дирекції
5) Внески й запити.

На випадок браку комплету, вимаганого статутом, Загальні Збори відбудуться того самого дня, в тім самім льокалі годину пізніше, себто в 4-ій год. пополудні з тим самим порядком дня. 970

СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ

уладжує в днях 16. V. — 15. VI. ц. р.

ВИШКІЛ ОРГАНІЗАТОРІВ С. У. К.

в часі якого рефлектанти вислухають циклю відповідних рефератів та відбудуть фахові практики в склепах, фабриках і Пром-банку.

По успішнім укінченні вишколу дістануть учасники відповідні становища. Вишкіл для учасників безплатний. Кошти утримання у Львові покриють учасники самі. Хто буде потребувати, тому секретаріят „СУК" подбає про кватири.

Для всіх вже діяльних організаторів участь обовязкова! Скількість місць обмежена. **Зголошення складати до 7. ц. м. з поданням кваліфікацій, короткого опису життя та оцінок петентів та** їхньої дотеперішньої праці знаними громадянами, купцями, ремісниками або місцевими установами. (В першу чергу філії СУК). Про принятя петентів повідомлять поштою.

Рада „СУК".

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів Ринок 10.